

สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน
บุคคลออกติสต์ิกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

นายदनัย บุกุญวโย

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2561

The Conditions and Guidelines for the Development of Parallel
Classroom Management for Autistic Persons Using the SEAT
Framework of Special Education Center, Central Region
Group 6, under the Office of the Basic
Education Commission

Mr. Danai Boonwai

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University
2018

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

ชื่อและนามสกุล นายदनัย บุญไวย์

แขนงวิชา บริหารการศึกษา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

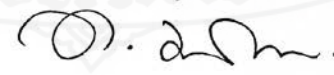
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2562

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จรีลักษณ์ รัตนพันธ์)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ห้องเรียนคู่ขนานบุคคล
 ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง
 กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัย นายคนัย บุญไวย์ รหัสนักศึกษา 2602300127

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลชติ จงเจริญ ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ (2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประชากร ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT จำนวน 33 คน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนค่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.93 และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านนักเรียน ด้านเครื่องมือ และด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ และ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT พบว่า (2.1) ด้านนักเรียน ควรมีการเตรียมความพร้อมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนานักเรียนพิการด้านการดำเนินชีวิต รวมทั้งทักษะการสื่อสาร และทักษะการช่วยเหลือตนเอง (2.2) ด้านสภาพแวดล้อม ควรมีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียน และจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนและการพัฒนานักเรียน (2.3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการจัดการเรียนการสอนตามแบบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนรายบุคคล (IIP) ตามความถนัดและความสามารถของนักเรียนพิการ โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลายและมีการวัดผลประเมินผลของนักเรียนที่เหมาะสม และ (2.4) ด้านเครื่องมือ ควรมีการกำหนดนโยบายและจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน มีการสร้างเครือข่ายประสานชุมชน รวมถึงการระดมทุนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา มีการนิเทศ แนะนำ ตรวจสอบ เพื่อพัฒนาการของนักเรียนเชิงประจักษ์ รวมถึงมีการสร้างและใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องและตรงกับประเภทความพิการของนักเรียน

คำสำคัญ การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติก โครงสร้าง SEAT ศูนย์การศึกษาพิเศษ

Independent Study title: The Conditions and Guidelines for the Development of Parallel Classroom Management for Autistic Persons Using the SEAT Framework of Special Education Center, Central Region Group 6, under the Office of the Basic Education Commission

Author: Mr. Danai Boonwai; **ID:** 2602300127;

Degree: Master of Education (Educational Administration);

Independent Study advisor: Dr. Koolchalee Chongcharoen, Assistant Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The purposes of this research were (1) to study the conditions of the parallel classroom management for autistic persons using the SEAT framework of Special Education Center, Central Region Group 6, under the Office of the Basic Education Commission; and (2) to study the guidelines for the development of parallel classroom management for autistic persons using the SEAT framework of Special Education Center, Central Region Group 6, under the Office of the Basic Education Commission.

The research population comprised 33 personnel involved with parallel classroom management for autistic persons using the SEAT framework. The key informants were five purposively selected experts on parallel classroom management for autistic persons. The employed research instruments were a rating scale questionnaire with reliability coefficient of .93, and an interview form. Quantitative data were statistically analyzed using the frequency, percentage, mean, and standard deviation; while qualitative data were analyzed with content analysis.

The research findings were as follows: (1) the overall condition of parallel classroom management using the SEAT framework was rated at the high level; when specific aspects of the management were considered, the aspect receiving the top rating mean was that of instructional activities, to be followed by the aspects of students, instruments, and environment condition, respectively; and (2) the guidelines for the development of parallel classroom management were as follows: (2.1) in the aspect of students, the center should prepare the readiness of all stakeholders to enable them to understand and participate in the instructional management and development of the students with disabilities in the way of living, as well as communication skills and self-help skills; (2.2) in the aspect of environment condition, the external environment should be managed in order to facilitate the students' convenience, while the internal environment within the classroom should be managed in order to facilitate the instruction and student development; (2.3) in the aspect of instructional activities, the instruction should be managed based on the Individualized Education Plan (IEP) and Individualized Instructional Plan (IIP) depending on the aptitude and ability of students with disabilities by organizing a variety of activities and the suitable measurement and evaluation; and (4) in the aspect of instruments, the center should formulate the policy and appoint a committee with members from all sectors to participate in the parallel classroom management, with the creation of community coordinating networks, the raising of funds to increase educational opportunities, the visitation for supervision, giving advices and observation of the students' empirical development, and the creation and uses of instructional media appropriate and relevant to the types of disabilities of the students.

Keywords: Parallel classroom management, Autistic person, SEAT framework, Special Education Center

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะความรู้ที่ได้จากแขนงวิชาบริหาร การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และด้วยความกรุณาความ ช่วยเหลืออย่างยิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุน แก้ไขข้อบกพร่อง และให้กำลังใจตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาวิจัยจน สมบูรณ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.จรีลักษณ์ รัตนพันธ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นกรรมการสอบ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณา เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้พร้อมทั้งกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุก ท่าน ที่มีส่วนได้ให้ความรู้ แนวคิด แนะนำแนวทางในการทำวิจัย การศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือใน การวิจัย ขอขอบคุณศูนย์การพิเศษ เขตการศึกษา และศูนย์การพิเศษประจำจังหวัดทั่วประเทศ ที่ให้ ความอนุเคราะห์ ในการทดลองเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณศูนย์การพิเศษ เขตการศึกษา และศูนย์การ พิเศษประจำจังหวัด ใน กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ เครือข่ายที่ 6 ที่ให้ความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี รวมถึงบิดา มารดา และ กัลยาณมิตรทุกท่านที่ช่วยเหลือ สนับสนุน และ ให้กำลังใจมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี บุรพอาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย รวมถึงเจ้าของหนังสือ ตำรา บทความ และ งานวิจัย ที่อ้างอิงใน บรรณานุกรมทุกท่าน ซึ่งมีผลทำให้ผู้วิจัยบรรลุผลสำเร็จในการทำวิจัย

दन्य बुणुवई

कुडणुणुणु 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
ศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	9
การจัดห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก	17
การบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้ โครงสร้างซีท (SEAT framework)	25
สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
กรอบแนวคิดในการวิจัย	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	52
ประชากรและผู้ให้ข้อมูล	52
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
การวิเคราะห์ข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก โดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	60
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	68
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
สรุปการศึกษา	74
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	91
ก สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์.....	92
ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	98
ค แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย.....	105
ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	107
จ รายนามผู้เชี่ยวชาญการสัมภาษณ์.....	109
ฉ การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	112
ช ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	118
ประวัติผู้ศึกษา	120

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6	41
ตารางที่ 2.2 จำนวนนักเรียนผู้มีความบกพร่องของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 จำแนกตามประเภทความพิการ	42
ตารางที่ 2.3 ผลการประเมินพัฒนาการนักเรียนผู้มีการบกพร่องของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 จำแนกตามพัฒนาการนักเรียน	43
ตารางที่ 2.4 ผลการประเมินคุณภาพภายในของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6	44
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายด้าน	60
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยด้านนักเรียน	61
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยด้านสภาพแวดล้อม	62
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	64
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยด้านเครื่องมือ	66

ญ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1	โครงสร้างการบริหารงานศูนย์การศึกษาพิเศษ	หน้า 11
------------	---	------------

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่นักเรียนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลนักเรียนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 3 วรรคแปด (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551) ศูนย์การศึกษาพิเศษได้จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

ต่อมาได้มีการจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2539 โดยมีหน้าที่ในลักษณะเป็นศูนย์ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการ รวมทั้งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดสื่อ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้บริการ และความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้อง ทำการวิจัย และอบรมบุคลากร รวมถึงการจัดครูเดินสอนนักเรียนพิการและสถานศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2543 จึงได้จัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ขึ้นโดยมีหน้าที่ดูแลการจัดการศึกษาภายในจังหวัด และทำหน้าที่เหมือนศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550, น. 22) ศูนย์การศึกษาพิเศษสามารถแบ่งออกเป็น ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 แห่ง มีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด 64 แห่ง และศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง 1 แห่ง ปัจจุบันมีศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวนทั้งสิ้น 77 จังหวัด เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเข้ารับบริการตามจังหวัดต่างๆที่ตนเองอาศัยอยู่ได้สะดวกมากขึ้น สร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียนพิการ ตามหลักสูตรเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม พัฒนาศักยภาพนักเรียนพิการให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ (กองการศึกษาเพื่อคนพิการ, 2544, น. 2) ซึ่งศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา และศูนย์การศึกษา

พิเศษประจำจังหวัด มีบทบาทหน้าที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ สนับสนุนการศึกษาใน ลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการ พัฒนาให้ความรู้ ผูกอบรมผู้ที่เกี่ยวข้องนักเรียนพิการ ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา จัดระบบ บริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับนักเรียนพิการเมื่อมีความพร้อมฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนพิการโดย ครอบครัวและชุมชน เป็นศูนย์กลางจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับนักเรียนพิการ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2550, น. 22 - 25)

ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกเป็นห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนไว้สำหรับบุคคล ออทิสติกโดยเฉพาะการเรียนรู้จะจัดแตกต่างกันออกไปตามความสามารถเฉพาะบุคคล มุ่งเน้นการ พัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก ในห้องเรียนต้องมีความสะอาดปลอดภัยเหมาะกับการฝึกและ สอนสาระเนื้อหาทักษะต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรเตรียมความพร้อม และช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม บุคคลออทิสติกที่มีพัฒนาการและศักยภาพมีความพร้อมจะทำการส่งต่อเพื่อเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ในห้องเรียนปกติได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547; สำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษ, 2555; ธีรศักดิ์ กอวรกุล, 2551) ซึ่งแนวทางในการจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก จะต้องมีการจัดครูผู้สอน จัดห้องเรียน จัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพความสามารถ และตามความต้องการพิเศษทางการศึกษา ไม่จัดในห้องให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน การ จัดการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม จัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการทบทวนแผนการสอนเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ใช้ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน และที่สำคัญครูจะต้องมีการวัด ประเมินผล โดยครูผู้สอนต้องบันทึกพัฒนาการประจำวัน ซึ่งจะทำให้นักเรียนพิการเกิดความพร้อม การเปลี่ยนผ่านของบุคคลออทิสติก ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อ ประโยชน์แก่นักเรียนพิการจนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งการจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิผลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2555)

การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานในปัจจุบันจะใช้การจัดการที่มุ่งเน้นการพัฒนา ศักยภาพของบุคคลออทิสติก ให้สามารถเรียนรวมกับเด็กปกติในห้องเรียนปกติได้ ตามหลักสูตรการ ศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (ธีรศักดิ์ กอวรกุล, 2551) ซึ่งห้องเรียนคู่ขนานจะเป็น ห้องเรียนพิเศษซึ่งเป็นสถานที่บุคคลออทิสติกจะได้เรียนรู้การส่งเสริม ทักษะทางสังคม การบูรณา การความรู้ทางวิชาการ การรับบริการด้านการแพทย์ มีการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการ เรียนรู้เป็นเรื่องที่สำคัญโดยเฉพาะสำหรับบุคคลออทิสติก และจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแยกส่วนออกมาจาก

ห้องเรียนปกติ และห้องเรียนสอนเสริมทางวิชาการ เพราะว่าจะต้องมีการควบคุม สิ่งเร้าสิ่งรบกวนต่างๆ รวมถึงการจัดรูปแบบของห้องเรียนเพื่อสอดคล้องกับการเรียนรู้ทักษะต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548; สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2555; เบนญา ชลธารนนท์, 2546, น. 7-47) ได้เสนอหลักการการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เป็นระบบ มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ เพื่อให้การบริหารจัดการนักเรียนพิการมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งจากหลักการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานโดยใช้โครงสร้างซีท ประกอบด้วย 1) ด้านนักเรียน (Student) เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้งนักเรียนพิการ และนักเรียนทั่วไป 2) ด้านสภาพแวดล้อม (Environment) เป็นการค้าคำนึงถึงทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับบุคคล ซึ่งจะต้องมีการปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับนักเรียนพิการ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A - Activities) เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และ 4) ด้านเครื่องมือ (Tool) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการเรียนรู้และปัจจุบัน พบว่า มีงานวิจัยหลายฉบับที่ใช้โครงสร้างซีทในการศึกษาวิจัยทั้ง 4 ประเด็นดังกล่าว (สชาสิริ วัชรานุรักษ์ (2553) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในจังหวัดสงขลา; ธาริณี ชินวัฒน์ (2558) ศึกษาอุปสรรคของการปฏิบัติงานของครูในห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก จังหวัดเชียงใหม่; จาตุรงค์ เจริญนำ (2558) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9; อีระพงษ์ พรหมกุล (2558) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1)

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีนโยบายให้จัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และมอบหมายให้ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ประสานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีความพร้อมสำหรับจัดห้องเรียนคู่ขนาน รวมถึงศูนย์การศึกษาพิเศษเป็นผู้ดำเนินการรับสมัคร และจัดสรรครูการศึกษาพิเศษเข้าไปปฏิบัติหน้าที่การสอนประจำที่ห้องเรียนคู่ขนานในโรงเรียน และเริ่มดำเนินการจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 สำหรับกลุ่มที่มีอาการรุนแรงและรุนแรงมาก เริ่มต้นโครงการประมาณปี 2548 ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมทั่วประเทศ แต่การจัดยังไม่ค่อยมีความชัดเจน มีความหลากหลายแตกต่างกัน โดยมีการจัดการศึกษาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มทักษะ 6 ทักษะในห้องเรียนคู่ขนาน คือ ทักษะทางภาษาและการสื่อสาร ทักษะทางพฤติกรรมและอารมณ์ ทักษะทางสังคม ทักษะทางการรับรู้ และเคลื่อนไหว ทักษะการดูแลช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน และทักษะทางวิชาการ (สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ. 04007.09 / ว 1930 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2552)

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 มีภารกิจในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนพิการ มีการให้บริการนักเรียนพิการที่จัดตั้งอยู่ในโรงเรียนเรียนรวม 9 แห่ง มีครูผู้สอน เอกการศึกษาพิเศษ 3 คน เพียงร้อยละ 0.15 จากครูผู้สอน ทั้งหมด 19 คน ซึ่งมีนักเรียนพิการมารับบริการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ทั้งหมด 6 ประเภท จำนวน 75 คน สามารถแบ่งกลุ่มตามประเภทความพิการ ได้แก่ บุคคลออทิสติก 45 คน บกพร่องทางสติปัญญา 19 คน บกพร่องทางการได้ยิน 5 คน บกพร่องทางการพูดและภาษา 1 คน บกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหว 1 คน บกพร่องทางการเรียนรู้ 4 คน โดยแบ่งการบริหารจัดการมีห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ยึดตามที่ตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษในจังหวัด มีศูนย์การศึกษาพิเศษ ทั้งหมด 6 จังหวัด ประกอบไปด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสระบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดชัยนาท และ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการจัดเตรียมห้องเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนพิการ ผู้เรียนทั้งหมดได้รับการพัฒนาตามศักยภาพและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งพัฒนาการนักเรียนพิการสามารถประเมินผลจากการดำเนินการส่งต่อจำนวน 32 คน เพียงร้อยละ 24 ทั้งนี้จึงมีผลพัฒนาการนักเรียนที่สามารถดำเนินการส่งต่อได้จำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560)

จากเหตุผลและความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนพิการให้เต็มตามศักยภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT จากเบญจา ชลธารันนท์ (2546, น. 7-47) ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ

3.2 ด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูล

3.2.1 ประชากร ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ประกอบด้วย ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 9 คน ครูผู้สอน จำนวน 18 คน รวมทั้งสิ้น 33 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560)

3.2.2 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารระดับนโยบายทำหน้าที่บริหารการศึกษาพิเศษ ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

- 1) ผู้บริหารระดับนโยบายทำหน้าที่บริหารการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษและดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี
- 2) ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด ทำหน้าที่บริหารจัดการการศึกษาพิเศษและดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

3) ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม ทำหน้าที่บริหารจัดการศึกษาเรียนรวมและดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

4) ครูผู้สอน ทำหน้าที่จัดการสอนทางด้านการศึกษาพิเศษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

4. นวัตกรรมเฉพาะ

4.1 ศูนย์การศึกษาพิเศษ หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยมีภารกิจในการจัดการศึกษาแก่นักเรียนพิการ สนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมแก่นักเรียนพิการให้สามารถพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 สภาพ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6

4.3 แนวทางการพัฒนา หมายถึง วิธีการในการปรับปรุงการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ให้ดีขึ้น

4.4 การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก หมายถึง องค์ประกอบของการบริหารจัดการห้องเรียน สำหรับนักเรียนพิการ ทั้งหมด 6 ประเภท จำนวน 75 คน สามารถแบ่งกลุ่มตามประเภทความพิการ ได้แก่ บุคคลออทิสติก 45 คน บกพร่องทางสติปัญญา 19 คน บกพร่องทางการฟัง 5 คน บกพร่องทางการพูดและภาษา 1 คน บกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหว 1 คน บกพร่องทางการเรียนรู้ 4 คน โดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ซึ่งประกอบด้วย

4.4.1 ด้านนักเรียน หมายถึง การดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้งนักเรียนพิการ และนักเรียนทั่วไป โดยการเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการ จะเตรียมความพร้อมทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม การช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ทางวิชาการ ทางการพูดและภาษา การเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั่วไป จะเตรียมความพร้อมเหมือนกับนักเรียนทั่วไปของโรงเรียนโดยมีระบบการให้รางวัลนักเรียนที่อาสาหรือผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือนักเรียนพิการ การพูดเสริมแรง การจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์ การจัดนิทรรศการ หนังสือ และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจปฏิบัติและมีความคิดในทางที่ดีช่วย เหลือนักเรียนพิการเท่าที่จำเป็น

4.4.2 ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การดำเนินการเพื่อจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยมีเกณฑ์มาตรฐานการจัดทั้งภายนอกอาคารและเกณฑ์มาตรฐานการจัดภายในอาคาร

เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียน รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก โดยการนำของโรงเรียนและเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการ เรียนร่วมในโรงเรียน

4.4.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ประกอบด้วย การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียน และชุมชน การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพ การรับนักเรียนพิการ เข้าเรียนตามปฏิทิน และการจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริม

4.4.4 ด้านเครื่องมือ หมายถึง การดำเนินการเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการซึ่งเกี่ยวข้องกับ นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ งบประมาณ ระบบการบริหารจัดการ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เทคโนโลยี สื่อ การให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดทางการศึกษา ตำรา และคู่มือการศึกษาพิเศษ

4.5 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 หมายถึง สถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนนักเรียนพิการ ตามหลักสูตรการเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม พัฒนาศักยภาพนักเรียนพิการให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในพื้นที่ 6 จังหวัด ประกอบไปด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสระบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดชัยนาท และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 เป็นข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.2 เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนพิการต่อการเรียนรู้ให้เต็มตามศักยภาพ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องสภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานโดยได้ศึกษาสาระสำคัญในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. ศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.1 ความเป็นมาของศูนย์การศึกษาพิเศษ
 - 1.2 โครงสร้างของศูนย์การศึกษาพิเศษ
 - 1.3 บทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ
 - 1.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของศูนย์การศึกษาพิเศษ
2. การจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
 - 2.1 ความหมายของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
 - 2.2 แนวทางการจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
3. การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้างซีที (SEAT Framework)
 - 3.1 ด้านนักเรียน (S-Student)
 - 3.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)
 - 3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)
 - 3.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tool)
4. สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6
 - 4.1 การบริหารจัดการศึกษาห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
 - 4.2 ผลการประเมินคุณภาพภายในของศูนย์การศึกษาพิเศษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ศูนย์การศึกษาพิเศษเป็นสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแต่เดิมเรียกว่า กองการศึกษาพิเศษคนพิการ กรมสามัญศึกษา จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 2 มาตรา 10 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ซึ่งปัจจุบันศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น 77 จังหวัด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ความเป็นมาของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการศึกษานอกระบบ หรือตามอัธยาศัยแก่นักเรียนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิต และจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลนักเรียนพิการ ครู บุคลากรและชุมชน รวมทั้งการจัดสื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวง ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 3 วรรคแปด (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551) ศูนย์การศึกษาพิเศษ ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ซึ่งต่อมาได้จัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2539 โดยมีหน้าที่ในลักษณะเป็นศูนย์ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการ รวมทั้งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดสื่อจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้บริการและความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องทำการวิจัย และอบรมบุคลากร รวมถึงการจัดครูเดินสอนแก่นักเรียนพิการและสถานศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2543 จึงได้จัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ขึ้นโดยมีหน้าที่ดูแลการจัดการศึกษาภายในจังหวัด และทำหน้าที่เหมือนศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2550, น. 22)

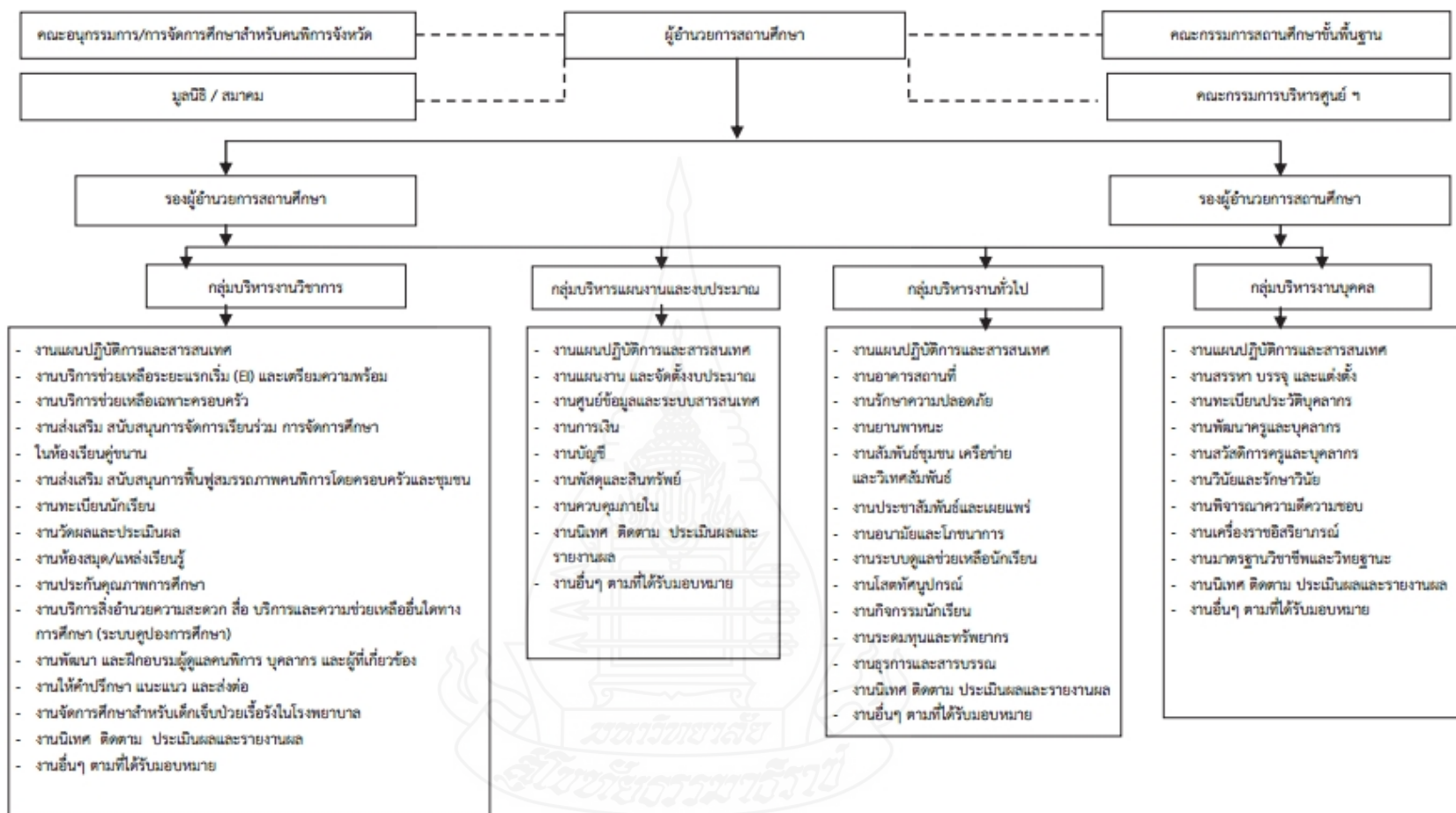
จากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ซึ่งในขณะนั้นมีทั้งสิ้น 5 แห่ง ต่อมาในปี พ.ศ. 2542 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษระดับเขตการศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 8 แห่ง รวมทั้งสิ้น 13 แห่ง โดยศูนย์การศึกษาพิเศษระดับเขตการศึกษามีหน้าที่ในลักษณะเป็นศูนย์ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการ

รวมทั้งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดสื่อจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้บริการ และความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องทำการวิจัย และอบรมบุคลากรรวมถึงการจัดครูเดินสอนแก่นักเรียนพิการและสถานศึกษาต่อมาในปี พ.ศ. 2543 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอีก จำนวน 63 แห่ง โดยปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเป็นศูนย์ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการ รวมทั้งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน จัดสื่อ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้บริการและความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการจัดครูเดินสอนแก่นักเรียนพิการและสถานศึกษาทำให้มีศูนย์การศึกษาพิเศษครบทั้ง 77 จังหวัด (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2550, น. 22)

สรุปได้ว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษเป็นสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งปัจจุบันมีศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา และจังหวัด ทุกจังหวัด จัดการศึกษาในรูปแบบศูนย์ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมทางการศึกษาให้นักเรียนพิการส่งต่อนักเรียนพิการไปยังหน่วยงานต่างๆ ตามความสามารถอบรมให้ความรู้แก่ผู้ดูแลนักเรียนพิการ ครู บุคลากรทางการศึกษา ชุมชน ตลอดจนการจัดหาสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ต่างๆ ในการช่วยเหลือทางการศึกษา

1.2 โครงสร้างของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ศูนย์การศึกษาพิเศษได้ปรับโครงสร้าง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 39 กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ การกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหาร การจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาโดยตรงเพื่อให้การบริหารงานของศูนย์การศึกษาพิเศษสอดคล้องกับภารกิจหลัก และรองรับการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ จึงกำหนดโครงสร้างการบริหาร และขอบข่ายหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษเป็น 4 กลุ่มงาน ดังนี้ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2550, น. 42)

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างการบริหารงานศูนย์การศึกษาพิเศษ

ที่มา : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2550). *แนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา.

1. กลุ่มบริหารงานวิชาการ มีขอบข่าย ภารกิจในการบริหารงาน ดังนี้

งานแผนปฏิบัติการและสารสนเทศ งานบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (EI) และเตรียมความพร้อม งานบริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว งานส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และการจัดการศึกษาในห้องเรียนคู่ขนาน งานส่งเสริม สนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนพิการ โดยครอบครัวและชุมชนงานทะเบียนนักเรียน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด/แหล่งเรียนรู้ งานประกันคุณภาพการศึกษา งานบริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา งานพัฒนาและฝึกอบรมผู้ดูแลนักเรียนพิการ บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องงานให้คำปรึกษา แนะนำ และส่งต่อ งานจัดการศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล งานนิเทศ ติดตามและประเมินผล

2. กลุ่มบริหารงานแผนงานและงบประมาณ มีขอบข่าย ภารกิจในการบริหารงาน ดังนี้

งานแผนปฏิบัติการและสารสนเทศ งานแผนงาน และจัดตั้งงบประมาณ งานศูนย์ข้อมูล และระบบสารสนเทศ งานการเงิน งานบัญชี งานพัสดุและสินทรัพย์ งานควบคุมภายใน งานติดตามนิเทศ ติดตาม ประเมินผลรายงานผล

3. กลุ่มบริหารงานทั่วไป มีขอบข่าย ภารกิจในการบริหารงาน ดังนี้

งานแผนปฏิบัติการและสารสนเทศ งานอาคารสถานที่ งานรักษาความปลอดภัย งานยาน พาหนะงานสัมพันธ์ชุมชน เครือข่ายและวิเทศสัมพันธ์ งานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ งานอนามัยและโภชนาการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน งานโสตทัศนูปกรณ์ งานกิจกรรมนักเรียน งานระดมทุนและทรัพยากร งานธุรการและสารบรรณ งานติดตามนิเทศ ติดตาม ประเมินผล รายงานผล

4. กลุ่มบริหารงานบุคคล มีขอบข่าย ภารกิจในการบริหารงาน ดังนี้

งานแผนปฏิบัติการและสารสนเทศ งานสรรหา บรรจุ และแต่งตั้ง/งานทะเบียนประวัติบุคลากรงานทะเบียนประวัติบุคลากร งานพัฒนาครูและบุคลากร งานสวัสดิการครูและบุคลากร งานวินัยและรักษาวินัย งานพิจารณาความดีความชอบ งานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ งานมาตรฐานวิชาชีพและวิทยฐานะ งานนิเทศ ติดตาม ประเมินผล (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2550, น. 42 - 66)

สรุปได้ว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษได้มีกระจายอำนาจการบริหารจัดการสถานศึกษา ทั้ง ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 กฎกระทรวง เรื่องการบริหารงานภายในสถานศึกษา เพื่อการบริหารจัดการศูนย์การศึกษาพิเศษให้มีประสิทธิภาพ

ครูและบุคลากรทางการศึกษา ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันประเมินผลและร่วมกันปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการเป็นสำคัญ

1.3 บทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/จังหวัด ในรอบทศวรรษที่ผ่านมา มีข้อจำกัดหลายประการทั้งด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่ และการบริหารจัดการรวมทั้งความชัดเจนเรื่องภาระงาน และบทบาทหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษเสมอมา ส่งผลให้การดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษตอบสนองวัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการได้ในระดับหนึ่ง ประกอบกับมี พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการปฏิบัติหน้าที่อื่นของศูนย์การศึกษาพิเศษ พ.ศ. 2553 จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงบทบาทหน้าที่ให้สอดคล้องกับกฎหมาย และภาระงานที่สามารถดำเนินการได้อย่างแท้จริง โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2550, น. 22 - 25)

บทบาทที่ 1 จัดและส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (EI) และเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการ เพื่อเข้าสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ ศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการโดยจัดและส่งเสริม สนับสนุน การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับนักเรียนพิการ โดยจัดทำแผนให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว (IFSP) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และให้บริการตามแผนจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการผู้เกี่ยวข้อง ให้คำปรึกษา แนะนำ และบริการพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆแต่ละประเภท ด้วยการรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน/ข้อมูลทั่วไป การคัดกรองนักเรียนพิการทางการศึกษาตามแบบคัดกรองของกระทรวงศึกษาธิการ การประเมินศักยภาพพื้นฐานของนักเรียนพิการ จัดหาสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นทางการศึกษา การประเมินความก้าวหน้า การสรุปพัฒนาการตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลและการส่งต่อ นักเรียนพิการไปรับบริการที่เหมาะสม เช่น บริการทางการแพทย์ โรงเรียนจัด การเรียนร่วม โรงเรียนเฉพาะความพิการ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ

บทบาทที่ 2 พัฒนา และฝึกอบรมผู้ดูแลนักเรียนพิการ บุคลากรที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ ดำเนินการโดยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และพัฒนาให้ความรู้ด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ดูแลนักเรียนพิการ ผู้ที่สนใจหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดทำหลักสูตร และคู่มือการฝึกอบรมด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ ส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อคู่มือ และเอกสารทางวิชาการจัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการ สร้างวิทยากรแกนนำ และครูต้นแบบด้านการศึกษาพิเศษ ส่งเสริมสนับสนุนสถาบันที่ผลิตบุคลากรซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ และประกาศเกียรติคุณแก่บุคลากรที่มีผลงานดีเด่นด้านการศึกษาพิเศษ

บทบาทที่ 3 จัดระบบและส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ ดำเนินการโดยส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาทั่วไปจัดทำ จัดหา ประสานงาน ตลอดจนจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน แก่ นักเรียนพิการ ครอบครัว สถานศึกษา และทุกภาคส่วนในจังหวัด จัดให้มีการส่งเสริมการผลิต การให้บริการคำปรึกษา การพัฒนาองค์ความรู้ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิการแต่ละประเภท

บทบาทที่ 4 จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับนักเรียนพิการ (Transitional Services) ดำเนินการโดยประสานเครือข่ายในการบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับนักเรียนพิการ ในลักษณะสหวิทยาการ เช่น ส่งไปรับบริการวินิจฉัยหรือฟื้นฟูทางการแพทย์ ส่งต่อไป ฝึกอาชีพ เป็นต้น สถานศึกษามีกระบวนการจัดการการให้บริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับนักเรียนพิการ โดยการสำรวจ จัดทำ และจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประสานให้นักเรียนพิการได้รับบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจากผู้ปฏิบัติงาน และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับนักเรียนพิการทั้งด้านการศึกษา การแพทย์ การสังคมสงเคราะห์ และการอาชีพ เช่น วินิจฉัย หรือฟื้นฟูทางการแพทย์ การเรียนร่วม การสังคมสงเคราะห์ การได้รับสิทธิทางกฎหมาย และการฝึกอาชีพ เป็นต้น รวมทั้งจัดเตรียมนักเรียนพิการให้มีความพร้อมโดยคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนพิการ ด้านสภาพแวดล้อม ช่วงระยะเวลาในสภาพแวดล้อมหนึ่งไปสู่ สภาพแวดล้อมหนึ่ง เช่น จากสถานศึกษาหนึ่งไปอีกสถานศึกษาหนึ่ง จากบ้านไปสู่สถานศึกษา/โรงพยาบาล/สถานประกอบการอื่น ๆ ตามความต้องการจำเป็นของนักเรียนพิการ โดยจะต้องให้นักเรียนพิการ/ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับคณะบุคคล สหวิชาชีพ เพื่อให้การเปลี่ยนผ่านของนักเรียนพิการมีข้อจำกัดน้อยที่สุด ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพมากที่สุด

บทบาทที่ 5 ให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนพิการโดยครอบครัวและชุมชน ด้วยกระบวนการทางการศึกษา ดำเนินการโดยให้บริการโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของครอบครัว และชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพ และการให้ความช่วยเหลือนักเรียนพิการ การจัดกระบวนการทางการศึกษาให้สามารถเสริมสร้างศักยภาพ เพื่อสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการ ต้องดำเนินการโดยการให้ครอบครัว และชุมชนเป็นแกนหลักในการดูแลนักเรียนพิการอย่างถูกต้อง และเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนพิการได้รับการพัฒนาศักยภาพ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แผนให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว (IFSP) เช่น ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ทักษะทางสังคม ทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษา ทักษะการใช้สติปัญญา และเตรียมความพร้อมทางวิชาการ

บทบาที่ 6 เป็นศูนย์ข้อมูล รวมทั้งจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ ดำเนินการโดยรวบรวมกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบาย และจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศ สถิติ ทะเบียนนักเรียนพิการ การได้รับบริการทางการศึกษา และอาชีพ ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาของนักเรียนพิการ รวบรวมแหล่งเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานที่ให้บริการสำหรับนักเรียนพิการในพื้นที่ ประสาน และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างเจตคติ และความตระหนักร่วมในการพัฒนาการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ

บทบาที่ 7 จัดระบบสนับสนุนการจัดการเรียนร่วม และประสานงานการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการในจังหวัด ดำเนินการโดยสนับสนุนให้สถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษา คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล แผนการสอนรายบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล พร้อมทั้งสนับสนุนให้นักเรียนพิการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รวมทั้งส่งเสริม และร่วมแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่างๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นประสานงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการจังหวัด เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียน พิการกับทุกภาคส่วน

บทบาที่ 8 ภาระหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

สรุปได้ว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษมีบทบาทหน้าที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียน พิการ สนับสนุนการศึกษาในลักษณะศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมนักเรียน พิการ พัฒนาให้ความรู้ ฝึกอบรมผู้ที่เกี่ยวข้องนักเรียนพิการ ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือ อื่นใดทางการศึกษา จัดระบบบริการช่วงเชื่อมต่อสำหรับนักเรียนพิการเมื่อมีความพร้อม พื้นฟู สมรรถภาพนักเรียนพิการโดยครอบครัวและชุมชน เป็นศูนย์กลางจัดระบบข้อมูลสารสนเทศด้าน การศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับนักเรียนพิการ

1.4 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ศูนย์การศึกษาพิเศษมีโครงสร้างการบริหารงานโดยแบ่งออกเป็นระดับเขตการศึกษา และระดับจังหวัด ซึ่งศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษาจะทำหน้าที่ เป็นศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดที่ตั้งอยู่ และดูแลการให้บริการของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดในเขตการศึกษา มีการ แบ่งเขตการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็น 13 เขตการศึกษา (กองการศึกษาเพื่อคนพิการ, 2544, น. 2) กล่าวคือ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 1 จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนนทบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปทุมธานี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด สมุทรปราการ และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสมุทรสาคร

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 2 จังหวัดยะลา ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนราธิวาส ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปัตตานี และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสตูล

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดชุมพร ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพัทลุง และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 4 จังหวัดตรัง ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำ จังหวัดภูเก็ต ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกระบี่ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพังงา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระนอง

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดราชบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาญจนบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเพชรบุรี และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด สมุทรสงคราม

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดชัยนาท ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสระบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกำแพงเพชร ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดตาก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครสวรรค์ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพิจิตร ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด เพชรบูรณ์ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสุโขทัย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุทัยธานี และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุตรดิตถ์

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดน่าน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพะเยา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดแพร่ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำปาง และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำพูน

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอุดรธานี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเลย ศูนย์การศึกษาพิเศษ

ประจำจังหวัดสกลนคร ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดหนองคาย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดหนองบัวลำภู และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดบึงกาฬ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 10 จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนครพนม ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมหาสารคาม ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมุกดาหาร ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดยโสธร ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดร้อยเอ็ด และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอำนาจเจริญ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 11 จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดชัยภูมิ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดศรีสะเกษ และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสุรินทร์

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดจันทบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดตราด ศูนย์การศึกษาพิเศษมหาจักรีสิรินธรประจำจังหวัดนครนายก ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปราจีนบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดระยอง และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสระแก้ว และศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร

สรุปได้ว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษสามารถแบ่งออกเป็น ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 แห่ง มีศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด 64 แห่ง และศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง 1 แห่ง ปัจจุบันมีศูนย์การศึกษาพิเศษ จำนวนทั้งสิ้น 77 จังหวัด เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเข้ารับบริการตามจังหวัดต่างๆที่ตนเองอาศัยอยู่ได้สะดวกมากขึ้น สร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนพิการ ตามหลักสูตรเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม พัฒนาศักยภาพนักเรียนพิการให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

2. การจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีนโยบายให้จัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และมอบหมายให้ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ประสานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีความพร้อมสำหรับจัดห้องเรียนคู่ขนาน รวมถึงศูนย์การศึกษาพิเศษเป็นผู้ดำเนินการรับสมัคร และจัดสรรครูการศึกษาพิเศษเข้าไปปฏิบัติหน้าที่การสอนประจำที่ห้องเรียนคู่ขนานในโรงเรียน และเริ่มดำเนินการการจัดห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 สำหรับกลุ่มที่มีอาการรุนแรงและรุนแรงมาก เริ่มต้นโครงการประมาณปี 2548 ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม

ทั่วประเทศ แต่การจัดยังไม่ค่อยมีความชัดเจน มีความหลากหลายแตกต่างกัน โดยมีการจัดการศึกษา และแนวทางการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มทักษะ 6 ทักษะในห้องเรียนคู่ขนาน คือ ทักษะทางภาษาและการสื่อสาร ทักษะทางพฤติกรรมและอารมณ์ ทักษะทางสังคม ทักษะทางการรับรู้และเคลื่อนไหว ทักษะการดูแลช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน และทักษะทางวิชาการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ. 04007.09 / ว 1930 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2552)

ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เป็นห้องเรียนพิเศษที่ทางสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดหาไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนของบุคคลออทิสติก ภายในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก มีการจัดการเรียนรวม บริหารจัดการโดยศูนย์การศึกษาพิเศษ ซึ่งการจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จำเป็นต้องทราบถึงความหมายและแนวทางการจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ดังนี้

2.1 ความหมายของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) กล่าวว่า ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก หมายถึง ห้องเรียนพิเศษซึ่งเป็นสถานที่บุคคลออทิสติกจะได้เรียนรู้ การสอนเสริม ทักษะทางสังคม การบูรณาการความรู้ทางวิชาการ การรับบริการด้านการแพทย์ เช่น กายภาพบำบัด กิจกรรมบำบัด พฤติกรรมบำบัด เป็นต้น มีการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้เป็นเรื่องที่สำคัญโดยเฉพาะสำหรับบุคคลออทิสติก และจำเป็นต้องแยกส่วนออกมาจากห้องเรียนปกติ และห้องเรียนสอนเสริมทางวิชาการ เพราะจะต้องมีการควบคุม สิ่งเร้าสิ่งรบกวนต่างๆ รวมถึงการจัดรูปแบบของห้องเรียนเพื่อสอดคล้องกับการเรียนรู้ทักษะต่างๆ เช่น การปรับพฤติกรรม การฝึกพูด เป็นต้น เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกนี้จะเป็นสถานที่ซึ่งบุคคลออทิสติกสามารถใช้สงบสติอารมณ์ เมื่อบุคคลออทิสติกเกิดอาการเครียด โมโหโทโส มีอารมณ์เกรี้ยวกราด เพราะว่าห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกนี้จะมีการจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่จะทำให้บุคคลออทิสติกมีความรู้สึกเป็นส่วนตัวรู้สึกผ่อนคลาย และปลอดภัยในห้องเรียน

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2555) กล่าวว่า ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก หมายถึง ห้องเรียนพิเศษที่ทางสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดหาไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอน สำหรับบุคคลออทิสติกโดยเฉพาะ แต่ในบางโอกาสบุคคลออทิสติกอาจจะต้องได้ไปเรียนร่วมในชั้นเรียนบางเวลา อย่างไรก็ตามบุคคลออทิสติกกลุ่มนี้จะต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกเรื่องที่บุคคลออทิสติกต้องได้รับการเรียนรู้ ที่ตั้งของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกควรอยู่ในบริเวณอาคารเดียวกันกับอาคารเรียนผู้เรียนปกติในระดับอายุช่วงชั้นเดียวกัน เช่นห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ระดับอายุช่วงชั้นประถม ก็อยู่ในส่วนของบริเวณอาคารเรียนของกลุ่มช่วงชั้นประถม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเชื่อมต่อ ส่งต่อ และถ่ายโอน ผู้เรียนกลับ ไป-มาระหว่างห้องเรียนร่วมไม่ทำให้ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกอย่างเดียว สภาพแวดล้อมในห้องเรียนจะต้องลดสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อาจ

รบกวนการเรียนการสอนได้ เช่น การติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ที่เคลื่อนไหววับแวม

ธีรศักดิ์ กอวรกุล (2551) กล่าวถึง ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เป็นห้องเรียนพิเศษ ที่ทางสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดหาไว้ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนของบุคคลออทิสติกโดยเฉพาะ และจะมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกเรื่องที่บุคคลออทิสติก ต้องได้รับการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเรียนร่วมกับเพื่อน Buddy ในห้องเรียนปกติ เมื่อพิจารณาจากหลักการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และพิจารณาประกอบกับข้อบกพร่องต่างๆ ที่บุคคลออทิสติกส่วนใหญ่มี ดังนั้น การพิจารณาจัดสรรห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกนี้ จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพ และความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของบุคคลออทิสติกด้วย

สรุปได้ว่า ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกเป็นห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนไว้สำหรับบุคคลออทิสติกโดยเฉพาะการเรียนรู้จะจัดแตกต่างกันออกไปตามความสามารถเฉพาะบุคคล มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก ในห้องเรียนต้องมีความสะอาดปลอดภัยเหมาะกับการฝึก และสอนสาระเนื้อหาทักษะต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรเตรียมความพร้อม และช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม บุคคลออทิสติกที่มีพัฒนาการ และศักยภาพมีความพร้อมจะทำการส่งต่อเพื่อเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติในห้องเรียนปกติได้

2.2 แนวทางการจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2555) ได้กล่าวถึง แนวทางในการจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกไว้ ดังนี้

1. การจัดครูผู้สอน การจัดครูผู้สอนประจำห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ให้จัดครูผู้สอนต่อนักเรียนพิการในสัดส่วน ครู 2 คน ต่อนักเรียนพิการอายุระหว่าง 6-15 ปี จำนวน 3-5 คน เนื่องจากในบางเวลานักเรียนพิการ 1 คน อาจต้องการให้ครูดูแลแบบ 1 : 1 ในขณะที่ครูอีก 1 คน จะสามารถให้การช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการกลุ่มที่เหลือได้ ดังนั้น ครูผู้ฝึกสอนต้องจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อสอนให้เหมาะสม ทั้งนี้โดยมีแนวทาง ดังนี้

1.1 กรณีบุคคลออทิสติกระดับรุนแรงอยู่ในชั้นเรียน 3-5 คน อาจจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยครู 1 คน สอนนักเรียน 1-2 คน และครูอีกคนสอนนักเรียน 2-3 คนตามตารางเรียนที่จัดให้เหมือนเดิมทุกวัน ทั้งนี้ครูผู้สอนทั้ง 2 คน ต้องจัดเวลาสอนบุคคลออทิสติกเป็นเฉพาะบุคคลในช่วงเวลาหนึ่งตามตารางในแต่ละวันโดยครูสามารถจัดให้นักเรียนพิการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม 2-3 คน หรือทำงานเดี่ยวของตนเองได้ นอกจากนี้หากมีอาสาสมัคร เช่น ผู้ปกครอง และนักเรียนทั่วไปก็จัดให้ช่วยเหลือดูแลนักเรียนพิการโดยมีระบบการแนะนำ และจัดงานอาสาสมัครทำ

1.2 กรณีนักเรียนพิการมีพัฒนาการดีขึ้น อาจจัดให้เข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้ในบางกิจกรรม บางสาระการเรียนรู้ หรือบางเวลา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมและศักยภาพของนักเรียนพิการแต่ละบุคคลซึ่งจะต้องสอดคล้องกับวัย ระดับความสามารถ ความสนใจ ตลอดจน

ระดับชั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนพิการ ดังนั้น ภายใต้งบประมาณที่จำกัดจึงจำเป็นต้องมีการประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนพิการเป็นเฉพาะบุคคล ซึ่งหากข้อมูลจากการประเมิน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ใน IEP และสามารถจัดให้อยู่ในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่เป็นปกติมากที่สุด คือชั้นเรียนร่วมได้มากขึ้น และเมื่อมีจำนวนนักเรียนพิการในห้องเรียนค่อนขานบุคคลออกทีสถิกน้อยลง และครูมีประสบการณ์มากขึ้นอาจต้องพิจารณากำหนดสัดส่วนครูผู้สอน 1 คน หรือจ้างครูพี่เลี้ยงช่วยดูแลนักเรียนพิการที่เหลืออยู่ในห้องเรียนค่อนขานบุคคลออกทีสถิกอีก 1 คน ซึ่งจะใช้งบประมาณน้อยกว่าที่จะเพิ่มจำนวนครู อย่างไรก็ตามจะต้องมีการพัฒนาครู และครูพี่เลี้ยงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถจัดการสอน และการช่วยเหลือนักเรียนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดห้องเรียนค่อนขานบุคคลออกทีสถิก ควรพิจารณาให้นักเรียนพิการได้เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด เช่น จัดในห้องที่ไม่มีเสียงรบกวน ไม่มีสิ่งกระตุ้นที่พบพานักเรียนพิการไม่สามารถทนได้ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้นอกจากนี้อาจต้องจัดพื้นที่ในห้องเรียนเพื่อแสดงพื้นที่สำหรับการเรียนของนักเรียนพิการแต่ละคน เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนพิการแต่ละคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาได้เต็มศักยภาพ อย่างไรก็ตามหากตรวจสอบพบว่านักเรียนพิการมีพัฒนาการพอที่จะเรียนร่วมได้ต้องจัดให้ เข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป ทั้งนี้ต้องจัดหลักสูตรโดยปรับเปลี่ยนสัดส่วนสาระการเรียนรู้ และจัดการเรียนการสอนเวลาเรียน รวมทั้งการวัดผลประเมินผลให้เหมาะสม และเกิดประโยชน์ต่อบุคคลออกทีสถิกแต่ละคนให้มากที่สุดและต้องมีการบริหารจัดการเป็นพิเศษด้วย เช่น มีอาสาสมัครจากผู้ปกครองหรือมีครูพี่เลี้ยงช่วย และมีการจัดสื่อวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุดการจัดห้องเรียนค่อนขาน ดังนี้

- 2.1 ติดตารางสอน ตารางกิจกรรมในแต่ละวันไว้ในที่ที่นักเรียนพิการมองเห็นได้ง่าย
- 2.2 ในการจัดที่นั่งในห้องเรียน ให้นักเรียนพิการมีส่วนร่วมในการเลือกและตัดสินใจ
- 2.3 ให้นักเรียนพิการมีพื้นที่ (อาณาบริเวณ) ของตนเองในชั้นเรียน
- 2.4 ติดชื่อนักเรียนพิการ สัญลักษณ์ประจำตัวนักเรียนพิการ หรือโลโก้ไว้ที่โต๊ะเรียน
- 2.5 ใช้เส้นบอกอาณาเขต หรือรูปภาพในการบอกเขตพื้นที่ใช้สอยในห้องเรียนหรือในบริเวณโรงเรียน
- 2.6 หากมีการเปลี่ยนตารางสอน เปลี่ยนกิจกรรม หรือเปลี่ยนครูผู้สอนจะต้องบอกนักเรียนพิการล่วงหน้า
- 2.7 สอนตามที่เคยปฏิบัติมาให้เป็นกิจวัตร

2.8 ให้นักเรียนพิการมีโอกาสเคลื่อนไหวบ้าง

3. การจัดการเรียนรู้ สำหรับห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก สามารถดำเนินการได้

3.1 จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยมีคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รวมทั้งการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ตลอดจนการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมายกระทรวง ทั้งนี้ต้องนำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้โดยมีการทบทวน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

3.2 วางแผนการสอนโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสม กล่าวคือ นักเรียนพิการต้องการการสอนแบบมีโครงสร้าง (Structured teaching) ครูผู้สอนต้องเข้าใจ และสามารถจัดได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านการจัดสภาพแวดล้อม ตารางเวลาและการจัดโครงสร้าง นอกจากนี้การจัดตารางสอนประจำวันช่วยให้ครูสามารถจัดกลุ่มนักเรียนพิการเพื่อสอนได้อย่างเหมาะสม โดยอาจจัดสอนนักเรียนเป็นกลุ่มครูสอนเป็นทีม หรือแยกฝึกทักษะเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคนเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จากการเห็นตัวอย่างการปฏิบัติงานของเพื่อนได้มากขึ้น

3.3 นำหลักสูตรไปใช้สำหรับนักเรียนพิการระดับรุนแรงในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำหลักสูตรสำหรับนักเรียนพิการขั้น โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ครูได้นำไปใช้โดยจัดให้สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียนพิการของตนเอง และสอดคล้องกับหลักสูตรแกน กลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเอกสารแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ 7 ด้าน ได้แก่ 1.แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและการสื่อสาร 2.แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมและอารมณ์ 3.แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม 4.แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการรับรู้และการเคลื่อนไหว 5.แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน 6.แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาการ 7.แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อทักษะอาชีพ

3.4 ใช้เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ อาจเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ครูสามารถขอได้ตามกำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งรายการของสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษานั้นมีอยู่ใน คู่มือที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำขึ้น โดยถ้าต้องการขอยืมให้เลือกรายการจาก บัญชี ก และหากต้องการขอรับการอุดหนุนภายในวงเงินที่กำหนดให้เลือกรายการจากบัญชี ข หรือบัญชี ค นอกนั้นอาจเป็นสื่อที่ครูสามารถจัดหาหรือทำขึ้นเอง

จากวัสดุประจำห้องเรียน หรือใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือพัฒนาทักษะต่างๆ เช่น นักเรียนพิการที่สนใจคอมพิวเตอร์อาจผลิตสื่อที่ช่วยสอนหรือเลือกใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสม หรือผลิต/เลือกใช้สื่อสำหรับนักเรียนพิการที่เรียนรู้ได้ ดีโดยผ่านการรับรู้ทางสายตา (Visual learner) เป็นต้น ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเลือกสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม และสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักเรียนพิการแต่ละคนซึ่งมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3.5 มีการวัดประเมินผล โดยครูผู้สอนต้องบันทึกพัฒนาการประจำวัน และประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนพิการเป็นรายบุคคลตามที่กำหนดไว้ใน แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลรวมทั้งรายงานผลการพัฒนาปีละ 2 ครั้ง และรวบรวมไว้ที่ศูนย์การศึกษา พิเศษเขตการศึกษา/ประจำจังหวัด เพื่อรายงานต่อ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อช่วยให้การวัดและประเมินผลทั้งในระดับชั้นเรียน และการประเมินผลที่เอื้อตามสภาพผู้เรียน (Accommodation) โดยอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบในการวัดและประเมินผลมีการปรับเปลี่ยน สถานที่สอบ เวลา/ตารางเวลาในการทำแบบทดสอบการปรับเปลี่ยนเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของนักเรียนพิการ และประการสำคัญ คือต้องมีความ สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

ธีรศักดิ์ กอวรกุล (2551) กล่าวว่า การจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จะเป็นการจัดการที่มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของนักเรียนพิการ จนสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติใน ห้องเรียนปกติได้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ การจัดการห้องเรียน คู่ขนานบุคคลออทิสติก ดังนี้

1. ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

1.1 ที่ตั้งของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ควรอยู่ในบริเวณอาคารเดียวกันกับ อาคารเรียนผู้เรียนปกติ ในระดับอายุช่วงชั้นเดียวกัน เช่น นักเรียนพิการ ระดับอายุ ช่วงชั้นประถม ก็ อยู่ในส่วนของบริเวณอาคารเรียนของกลุ่มช่วงชั้นประถม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเชื่อมต่อ ส่งต่อ และถ่ายโอนนักเรียนพิการ กลับไปมาระหว่างห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก กับห้องเรียน บัณฑิต หรือห้องกิจกรรมที่ต้องร่วมกับผู้เรียนปกติ และจะไม่ทำให้ห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติก โดดเดี่ยว แยกแยก หากตั้งแยกกันอยู่คนละบริเวณ คนละอาคาร

1.2 สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จะต้องลดสิ่งรบกวนต่างๆ ที่อาจรบกวนการเรียนการสอนได้ เช่น การติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ที่เคลื่อนไหววับแวม

1.3 การจัดองค์ประกอบภายในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ต้องจัดสรรพื้นที่ ในห้องให้สามารถที่จะใช้ฝึกและสอนสาระเนื้อหาทักษะต่างๆ เช่น ทักษะทางวิชาการ ทักษะการ ดำรงชีวิตประจำวัน รวมถึง บริการต่างๆ เช่น การกระตุ้นการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กมัดใหญ่ การฝึก พุด การปรับพฤติกรรม

2. หลักสูตรการเรียนการสอน เนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนพิการ นั้น จะมีเป้าหมายเพื่อลดทอน/จัดข้อบกพร่องต่างๆ ที่มีของนักเรียนพิการ พัฒนาทักษะที่จำเป็นซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อนักเรียนพิการในการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพทุกด้านของนักเรียนพิการสามารถเรียนร่วมกับนักเรียนปกติในห้องเรียนปกติได้

3. วิธีการจัดการศึกษา

3.1 จุดประสงค์ของการคัดกรองบุคคลออทิสติกนี้ เพื่อใช้ข้อมูลศักยภาพต่าง ๆ พิจารณาระดับความสามารถ ความบกพร่องของนักเรียนพิการ โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนพิการออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ตามระดับอาการ เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือ และพัฒนาการจัดการศึกษาให้ถูกต้อง และสอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพ ความสามารถ และความต้องการพิเศษทางการศึกษาของนักเรียนพิการ ดังนี้ กลุ่มที่มีความสามารถสูง หรือกลุ่มที่มีอาการเพียงเล็กน้อย กลุ่มที่มีความสามารถระดับปานกลาง หรือกลุ่มที่มีอาการปานกลาง กลุ่มที่มีความสามารถน้อย หรือกลุ่มที่มีอาการรุนแรง

3.2 ระบบการจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จะแบ่งระบบการจัดการออกเป็น 3 ระดับ เพื่อสอดคล้องกับผลข้อมูลจากการคัดกรอง และจะเป็นระบบที่มีการบูรณาการองค์ความรู้เรื่องต่างๆ ผสมเข้าไปในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนพิการได้พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่สูงสุด และรอบด้านซึ่งสามารถแบ่งการจัดการนั้นออกได้ 3 ระดับ คือ

3.2.1 ระบบเชื่อมต่อ-นักเรียนพิการที่มีอาการรุนแรงจะเริ่มต้นการเรียนรู้อันในช่วงนี้โดยที่นักเรียนพิการจะได้รับการช่วยเหลือทุกๆ ด้าน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนพิการซึ่งเป็นสิ่งที่มาขัดขวางการเรียนรู้อย่างเข้มข้น ทั้งเรื่องการฝึกพูด การปรับพฤติกรรม ภาวะสุขภาพบำบัด การบำบัดทางการแพทย์ฯ ในห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกในขณะเดียวกันเด็กจะได้รับการกระตุ้น ทักษะทางสังคม จากสถานการณ์จริงจากเด็กปกติในวัยเดียวกัน เช่น การเข้าแถว การเล่นเป็นกลุ่มมีการเชื่อมต่อกับผู้เรียนปกติในวัยเดียวกัน หรือใกล้เคียง โดยมีครูประสานกิจกรรมเป็นพี่เลี้ยงเป็นคนคอยกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในทักษะสังคมนั้น

3.2.2 ระบบส่งต่อ-นักเรียนพิการที่มีความสามารถระดับปานกลาง หรือนักเรียนพิการกลุ่มที่มีอาการรุนแรงที่สามารถพัฒนาทักษะ หรือมีศักยภาพที่พอจะเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ได้เป็นบางรายกิจกรรมหรือบางรายวิชา เช่น วิชาศิลปะ ดนตรีฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนพิการมีความสามารถก็จะต้องทำการส่งต่อนักเรียนนั้นจากห้องเรียนสอนเสริมไปเรียนร่วมกับนักเรียนปกติในห้องเรียนปกติ โดยเด็กจะได้เรียนรู้จากครูผู้สอนทั่วไป ซึ่งในระยะแรกอาจต้องใช้ระบบครูผู้สอนร่วมกัน (Co - Operation Teacher) โดยมี ครูผู้สอน 2 คน ครูคนหนึ่งสอนนักเรียนปกติ อีกคนหนึ่งสอนนักเรียนพิการในเรื่องเดียวกัน

3.2.3 ระบบถ่ายโอน-นักเรียนพิการที่มีอาการเพียงเล็กน้อย หรือนักเรียนพิการที่สามารถผ่านระบบส่งต่อได้ ซึ่งนักเรียนพิการจะมีศักยภาพอยู่ในระดับที่สามารถจะถ่ายโอน

ไปสู่ระบบการจัดการการศึกษาแบบนักเรียนปกติได้ ก็จะต้องเตรียมให้นักเรียนพิการเข้าสู่ระบบการจัดการศึกษาแบบปกติ โดยที่ในระยะถ่ายโอนนั้น ทั้งคณะครูคู่ขนาน และครูผู้สอนห้องเรียนปกติ จะต้องทำงานร่วมกัน คือระยะแรกของการถ่ายโอน นักเรียนพิการจะได้รับการสอนเสริมอย่างเข้มข้น โดยคณะครูคู่ขนานระยะกลางของการถ่ายโอน นักเรียนพิการจะได้รับการสอนเสริมร่วมกันระหว่าง คณะครูคู่ขนานกับครูผู้สอนในห้องเรียนปกติ

3.2.4 ระยะสุดท้ายของการถ่ายโอน การสอนเสริม หรือการจัดการต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียนพิการในระยะนี้จะกระทำ เช่นเดียวกับนักเรียนปกติโดยทั่วไป และถือว่าเป็นการถ่ายโอนเด็กเข้าสู่สังคมอย่างเท่าเทียม อย่างไรก็ตาม เมื่อนักเรียนพิการถูกถ่ายโอนไปแล้ว โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการถ่ายโอน คือศักยภาพด้านทักษะทางสังคมเป็นเกณฑ์หลัก ทักษะทางวิชาการเป็นเกณฑ์รอง ที่บางรายวิชานักเรียนพิการอาจเรียนล้ำหน้าไปกว่าเด็กปกติ บางรายวิชาอาจตามไม่ทันนักเรียนปกติ นักเรียนพิการ จึงจะต้องได้รับการสอนซ่อมเสริม ต่อไปในห้องสอนซ่อมเสริมของโรงเรียนที่ อาจจะต้องจัดตั้งขึ้นด้วยในระบบโรงเรียน เพื่อนักเรียนทุกกลุ่มที่มีปัญหาทางด้านวิชาการ

3.3 เพื่อน Buddy และห้องเรียน Buddy ทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องบูรณาการเข้าไป ในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนพิการ คือทักษะทางสังคม ซึ่งการสอนทักษะทางสังคมนี้ วิธีการที่ดีที่สุด ก็คือการทำให้นักเรียนพิการได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง จากสภาพแวดล้อมปกติ จากเพื่อนนักเรียนปกติ ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนพิการจะต้องเผชิญ และเรียนรู้ ในสังคม ชุมชน ทั่วไปที่นักเรียนพิการอาศัยอยู่ ดังนั้นการเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องนักเรียนพิการ เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่จะต้องถ่ายทอดสู่สังคม สู่ชุมชนที่นักเรียนพิการอาศัยอยู่ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และการยอมรับจากคนในสังคม สำหรับในสังคมของโรงเรียน ทุกคนที่อยู่ในโรงเรียน ทุกระดับ ตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูใหญ่ ครูประจำชั้น ครูผู้สอน ครูธุรการ นักการภารโรง นักเรียนทุกคนรวมถึงพ่อค้าแม่ค้าที่ขายของอยู่ในโรงเรียน ทุกคนควรได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับนักเรียนพิการทั้งเรื่องข้อบกพร่องต่าง ๆ ความคิดความอ่านที่แตกต่าง ที่สำคัญของระบบการจัดการศึกษาแบบห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก คือการการค้นหา และจัดตั้งเพื่อนนักเรียนที่จะมาเป็น กลุ่มเพื่อน Buddy ของนักเรียนพิการ ซึ่งก็จะต้องเป็นนักเรียนพิการที่ยอมรับในความบกพร่อง และความแตกต่างของนักเรียนพิการและอยู่ในระดับชั้นการศึกษาที่นักเรียนพิการ จะเข้าไปเรียนรวมด้วยในห้องเรียนปกติ กลุ่มเพื่อน Buddy จากห้องเรียน Buddy นั้นจะช่วยได้มากในการกระตุ้นพัฒนาการของนักเรียนพิการ ทั้งเรื่องทักษะทางสังคม โดยเฉพาะเรื่องบุคลิกภาพ การใช้ชีวิตประจำวัน และอื่น ๆ

4. คณะครูห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เพื่อให้การจัดการศึกษาห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกสัมฤทธิ์ผล และมีประสิทธิภาพจะต้องมีบุคลากรที่เป็นคณะครู ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ครูอำนวยการ ซึ่งมาจากคณะผู้บริหารของสถานศึกษาทำหน้าที่ ดูแลเรื่องทั่วไป และประสานในเรื่องความต้องการจำเป็นทางการศึกษาต่างๆ สำหรับเด็ก เช่น ประสานงาน

ระหว่างครูผู้สอน และครูผู้สอนปกติ ประสานงานกับหน่วยราชการในการขอรับความต้องการจำเป็นต่างๆ เช่น การบำบัดทางการแพทย์

4.2 ครูประจำชั้น คือครูปกติ (ถ้าสถานศึกษานั้น ๆ ไม่มีครูการศึกษาพิเศษ) ทำหน้าที่สอนเด็กตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) อยู่ในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก โดยมีครูประจำชั้น 1 คน ต่อห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก 1 ห้อง

4.3 ครูประสานกิจกรรม คือครูปกติ ทำหน้าที่ช่วยสอนนักเรียนพิการตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และทำหน้าที่ในการเชื่อมต่อ ส่งต่อ และถ่ายโอนผู้เรียน สู่ระบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนปกติ โดยมีอัตราส่วนของครูประสานงานกับนักเรียนพิการ ไม่เกิน 1 ต่อ 3 การจัดการศึกษาห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก สามารถใช้กับนักเรียนพิการในทุกกลุ่มอาการ และจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญในทุกขั้นตอนของการจัดการโดยมุ่งเน้นในเรื่อง การลดทอน/ขจัด ข้อบกพร่องต่างๆ ของนักเรียนพิการ พร้อมทั้งการพัฒนาทักษะในทุกๆ ด้านเพื่อให้นักเรียนพิการสามารถ จะดำรงชีวิตได้ต่อไปอย่างเท่าเทียม และมีศักดิ์ศรีในสังคม

สรุปได้ว่า แนวทางในการจัดห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกจะต้องมีการจัดครูผู้สอนจัดห้องเรียน จัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพความสามารถ และตามความต้องการพิเศษทางการศึกษา ไม่จัดในห้องให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม มีการจัดทำและทบทวนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์แก่นักเรียนพิการจนสามารถช่วยเหลือตนเองได้

3. การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เป็นห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนไว้สำหรับบุคคลออทิสติกโดยเฉพาะการเรียนรู้จะจัดแตกต่างกันออกไปตามความสามารถเฉพาะบุคคล มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก การบริหารห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกจะบริหารโดยต้นสังกัด ตามโครงสร้างที่กำหนดเอาไว้เป็น 4 ฝ่าย ซึ่งจากแนวทางที่ระบุไว้ในข้อ 2.2 สถานศึกษาสามารถถือเป็น แนวปฏิบัติในการดำเนินงานได้ซึ่งต่อมาได้มีการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกในหลายแนวคิด ซึ่งแนวคิดหนึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญสำหรับการบริหารจัดการห้องเรียน ซึ่ง (เบญจา ชลธารนนท์, 2546, น. 7-47) ได้เสนอแนวคิดในการบริหาร

จัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ซึ่งเป็นรูปแบบจัดการศึกษาที่เป็นระบบ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ประกอบด้วย

3.1 ด้านนักเรียน (S-Student) ซึ่งหมายถึง นักเรียนพิการและนักเรียนทั่วไป โรงเรียนควรเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1.1 เตรียมความพร้อมนักเรียนพิการ ในด้านร่างกาย วิชาการ อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเอง หากพิการตั้งแต่แรกเกิดจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มหรือเตรียมความพร้อมทันทีที่พบความพิการ เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน ซึ่งในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มนั้น เป็นช่วงสำคัญที่สุดที่นักเรียนพิการควรได้รับการเตรียมความพร้อมเพราะช่วงอายุ 0 - 3 ปี เป็นช่วงที่สมองเจริญเติบโตมากที่สุด การเตรียมความพร้อมทำได้ โดยกระตุ้นพัฒนาการในส่วนที่เหลืออยู่ เมื่อได้รับการพัฒนาระดับการทำงานต่างๆ จะยิ่งสูงขึ้น ในทางกลับกัน หากไม่ได้รับการพัฒนาการกระตุ้นหรือการส่งเสริมส่วนที่เหลืออยู่ อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการทำงานต่างๆ จะเลือนหายไปทำให้นักเรียนพิการเสียโอกาสในการเรียนรู้ทันที ดังนั้น การช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนพิการ ยิ่งทำได้ทันช่วงที่ตั้งแต่เมื่อแรกเกิด และทำได้อย่างถูกต้อง จะสามารถฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการได้อย่างเห็นผลชัดเจน ในกรณีที่นักเรียนพิการภายหลัง เช่นอยู่ในระดับมัธยมศึกษาแล้วต้อบอด การเตรียมความพร้อมนักเรียนในช่วงวัยรุ่นนั้นต้องคำนึงถึงจิตใจ และการยอมรับความพิการที่เกิดขึ้นภายหลังด้วย ซึ่งถือเป็นเรื่องยากและมีผลต่อจิตใจมากรวมทั้งต้องมีการเตรียมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมและการเคลื่อนไหว เพื่อให้นักเรียนพิการมีความสามารถในการดำรงชีวิตอิสระ และช่วยเหลือตัวเอง ได้มากที่สุด และเร็วที่สุด

3.1.2 เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป ทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปในโรงเรียนโดยการให้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจเกิดการยอมรับสามารถให้ความช่วยเหลือ และปฏิบัติต่อนักเรียนพิการอย่างถูกวิธี และเท่าที่จำเป็นที่ผ่านมาพบว่าการที่คนส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงลบต่อนักเรียนพิการ เช่น สมเพช เวทนา สงสาร กลัว ไม่ไว้วางใจ มักเกิดจากความไม่รู้ หรือไม่มีข้อมูลที่ถูกต้อง ดังนั้น ครูควรทำความเข้าใจ และอธิบายเกี่ยวกับลักษณะความพิการให้นักเรียนทั่วไปในชั้นเรียนได้รู้จัก และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนพิการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ครูอาจจัดสถานการณ์จำลองให้นักเรียนทดลองเป็นนักเรียนพิการ และทำกิจกรรมต่างๆ จากนั้นให้อภิปรายถึงความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคนกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปได้เข้าใจถึงความคับข้องใจ ความไม่สะดวก และความลำบากของเพื่อนพิการมากขึ้น กิจกรรมอื่นที่ช่วยให้นักเรียนทั่วไปเข้าใจและยอมรับเพื่อนพิการมากขึ้น เช่น การเชิญผู้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนพิการมาบรรยายให้ฟังพร้อมทั้งให้ คู่มือพจนานุกรม สไลด์ แผ่นภาพ บทความ และสื่ออื่นๆ ประกอบ เปิดโอกาสให้นักเรียน

ซักถามหา ต่างๆ การจัดนิทรรศการ หนังสือ และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการ เพื่อให้นักเรียนในชั้นเรียน และนักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้การทัศนศึกษาสถานที่ดูแลนักเรียนพิการ เพื่อให้นักเรียนได้เห็น และเรียนรู้ว่านักเรียนพิการมีความเป็นอยู่อย่างไร นอกจากนี้ควรสอนทักษะการช่วยเหลือเบื้องต้นในการช่วยเหลือเพื่อนพิการ เบื้องต้นให้กับนักเรียนทั่วไปด้วย

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการโครงสร้างชีวิตในองค์ประกอบนักเรียน หมายถึง การดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้งนักเรียนพิการ และนักเรียนทั่วไป โดยการเตรียมความพร้อมของนักเรียนพิการจะเตรียมความพร้อมทางร่างกาย ทางอารมณ์และสังคม การช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ทางวิชาการ ทางการพูดและภาษา การเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป ของโรงเรียนโดยมีระบบการให้รางวัลนักเรียนที่อาสาหรือผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือนักเรียนพิการ การพูดเสริมแรง การจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์ การจัดนิทรรศการ หนังสือ และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจปฏิบัติและมีความคิดในทางที่ดีช่วย เหลือนักเรียนพิการเท่าที่จำเป็น

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรจัดให้นักเรียนพิการเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด โรงเรียนควรพยายามให้นักเรียนพิการได้เรียนรวมในชั้นเรียนทั่วไปมากที่สุด หากไม่สามารถจัดให้นักเรียนพิการเรียนรวมได้เต็มเวลา ก็อาจจัดเป็นบางเวลาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการเป็นเฉพาะบุคคล โดยทั่วไป ควรจัดให้นักเรียนทุกคนเข้าเรียนในชั้นเรียนทั่วไป โดยแยกนักเรียนออกไปจากเพื่อนทั่วไปให้น้อยที่สุดโรงเรียนควรปรับสภาพแวดล้อมโดยใช้หลักวิชาการ คือพิจารณาถึงสภาพความบกพร่องของนักเรียนแต่ละประเภท ตัวอย่าง เช่น นักเรียนพิการที่มีการเห็นเลือนรางควรมีโตะไฟที่โต๊ะเรียน และจัดให้นักเรียนมานั่งแถวหน้าสุดรวมทั้งไม่ให้แสงสะท้อนจากหน้าต่างเข้ามารบกวน นักเรียนพิการทางการได้ยินควรจัดให้นั่งประมาณแถวที่ 2 หรือ 3 โดยนั่งมุมใดมุมหนึ่งของห้อง เพื่อให้นักเรียนสามารถมองครู และเพื่อนนักเรียนในห้องได้ทั่วถึง นักเรียนพิการทางร่างกายที่นั่งรถเข็น เมื่อจำเป็นต้องเรียนวิชาเกษตรและนักเรียนต้องปลูกผักสวนครัว ครูควรยกระดับแปลงผักให้สูงขึ้นจากพื้น และอยู่ในระดับเดียวกับที่นั่งเก้าอี้รถเข็น เพื่อให้นักเรียนสามารถปลูกผักได้สะดวก นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงพาหนะที่ใช้ในการรับส่งนักเรียนจากบ้านไปโรงเรียน และจากโรงเรียนไปบ้าน ไปทัศนศึกษา และกิจกรรมอื่นๆ ที่นักเรียนจะต้องเคลื่อนย้าย นอกจากนี้จะต้องมีการบริหารจัดการ ตารางเวลาเรียน และห้องเรียน เช่น ห้องเรียนสำหรับการเรียนรวมควรอยู่ชั้นล่างของอาคารพื้นห้องเรียนควรราบเรียบ และมีการปรับระดับเพื่อความสะดวกในการใช้รถเข็นห้องน้ำ โตะ เก้าอี้ และคำนึงถึงการถ่ายเทของอากาศ แสงจากธรรมชาติ แสงไฟ เป็นต้น เกณฑ์มาตรฐานการจัดภายนอกอาคาร มีดังนี้

1) เกณฑ์มาตรฐานการจัดภายนอกอาคาร

(1) สถานที่ตั้ง จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนพิการอย่างยิ่ง ถ้าปรับระดับพื้นที่ให้อยู่ในระดับเดียวกับประตูทางเข้า เพราะจะช่วยให้นักเรียนพิการเข้าออกได้สะดวกยิ่งขึ้น

(2) ชนิดของตัวอาคาร นิยมอาคารชั้นเดียวมากกว่าอาคารหลายชั้น และถ้าตัวอาคารมีมากกว่า 1 ชั้น ควรมีทางลาด หรือลิฟต์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนพิการที่ต้องใช้ เก้าอี้รถเข็น

(3) ทางเข้า ควรอยู่ในระดับเดียวกับประตู ถ้าอยู่คนละระดับควรมีทางลาด และบันได หากเป็นห้องชุดทางเข้าควรมีทางไปถึงห้องโถงชั้นล่าง บริเวณทางเข้าที่ใช้ในเวลากลางคืน ควรมีสว่างสว่างไม่น้อยกว่า 5 แรงเทียน เพื่อช่วยให้คนที่มีสายตาเลือนรางมองเห็นได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้พื้นผิว ทางเข้าควรปราศจากใบไม้ ขยะ และวัสดุชิ้นเล็กๆ ที่อาจทำให้นักเรียนพิการลื่นหรือสะดุดหกล้มได้

(4) ทางเดิน ควรกว้างอย่างน้อย 1.525 เมตร (60 นิ้ว) เพื่อให้เก้าอี้รถเข็น 2 ตัวสวนทางกันได้ ทางเดินไม่ควรมีทางชันเกินร้อยละ 5 และควรเป็นพื้นระดับเดียวกันตลอด โดยไม่มีบันไดคั่น พื้นทางเดินที่เป็นกรวดหรือหินอาจไม่ปลอดภัยต่อนักเรียนพิการ สำหรับนักเรียนพิการที่มีสายตาเลือนราง สีและลวดลายของทางเดินควรเป็นแบบง่ายๆ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนควรมีสัญลักษณ์ตรงทางเดินที่ไม่สะท้อนแสงตลอดแนวขอบทางเดินซึ่งกว้างไม่ต่ำกว่า 0.610 เมตร ควรใช้วัสดุที่มีพื้นผิวแตกต่างกันตรงทางแยก จะช่วยคนที่มีสายตาเลือนรางได้ดีขึ้น และหากทางเดินมาประจบกันมีลักษณะเป็นรูปตัวที (I) ให้ทำทางลาดจากทั้ง 3 ทิศทาง

(5) ทางข้าม ต้องมีทางลาดจากทางเดินสู่ถนน ในบริเวณทางข้ามไม่ควรมีท่อน้ำตรงทางเดินและทางข้าม หากจำเป็นต้องมีควรมีสัญลักษณ์เตือนที่เห็นได้ชัดเจนตรงขอบทางลาด ควรมีพื้นผิว และสีที่แตกต่างออกไป อาจไม่ต้องใช้สีทาแต่ใช้วัสดุที่แตกต่างออกไป เช่น ใช้หินแกรนิต สีเทาอ่อนตรงขอบทางลาดบนถนนแอสฟัลต์สีดำ

(6) ลานจอดรถ ควรมีที่จอดรถให้ใกล้กับตัวอาคารมากที่สุด และควรทำเครื่องหมายบอกให้นักเรียนพิการทราบว่าเขาสามารถใช้สถานที่นั้นได้ โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนพิการที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น ช่วงจอดรถสำหรับรถแต่ละคันควรมีความกว้าง 3.660 เมตร (12 ฟุต) เพื่อให้นักเรียนพิการที่ใช้เก้าอี้รถเข็น เข้าผ่านได้

(7) เกาะกลางถนน ใช้เกณฑ์เดียวกับทางเดิน

(8) ต้นไม้ หลีกเลี่ยงการปลูกต้นไม้ที่ให้ผล หรือเมล็ดที่มีหนามซึ่งอาจร่วงตกลงพื้น หรือปลูกต้นไม้ที่มีรากโผล่เหนือพื้นดินใกล้ทางเดิน ควรปลูกต้นไม้ห่างจากทางเดิน อย่างน้อย 2.140 เมตร (7 ฟุต) และมีรั้ว อิฐ ซีเมนต์ ล้อมรอบบริเวณต้นไม้สูงพอที่จะป้องกันไม่ให้นักเรียน

พิการตกลงไปในหลุมปลุกต้นไม้

(9) ร่องน้ำ ไม่ควรมีร่องน้ำบนทางเดิน หากจำเป็นต้องมีช่องตะแกรง ปิดร่องน้ำ ช่องตะแกรงไม่ควรกว้างเกิน 1.30 ซม. เพื่อป้องกันไม่ให้ปลายไม้เท้า ไม้ค้ำยัน หรือล้อรถเข็นตกลงไปในช่องตะแกรง

2) เกณฑ์มาตรฐานการจัดภายในอาคาร

(1) ประตู ประตูทั้งหมดควรเปิดได้ง่าย และหากประตูเป็นแบบปิดเอง ก็ควรปิดอย่างช้าๆ เพื่อให้เวลาแก่นักเรียนพิการได้ผ่านช่องประตูเข้ามา ประตูควรเปิดกว้างอย่างน้อย 0.815 เมตร และควรเปิดอ้าได้ ประตูสองบานไม่เหมาะสำหรับนักเรียนพิการทางร่างกาย หากจำเป็นต้องมีก็ควรเปิดได้ง่าย ประตูแต่ละบานควรกว้างอย่างน้อย 0.815 เมตร นอกจากนี้ควรมีวัสดุพวกยางทาบด้านล่างของประตูสูงขึ้นมาจากพื้น 0.460 เมตร เพื่อสามารถใช้ไม้ค้ำยันไม้เท้า เครื่องช่วยเดิน หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของเก้าอี้รถเข็นดันได้ ที่ตั้งประตูควรเป็นท่อนยาวตามแนวทั้งแทนที่จะเป็นลูกบิดทรงกลมเล็กๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นเปิดประตูได้ในระดับต่างกัน และควรมีสื่อที่แตกต่างจากส่วนอื่นของประตู เพื่อคนที่มีสายตาเลือนรางเห็นได้ง่าย หากเป็นประตูกระจกควรมีเครื่องหมายบอกไว้ เช่น ใช้สีที่ตัดกับสีของประตู เพื่อช่วยให้คนที่มีสายตาเลือนรางมองเห็นได้ชัดขึ้น ไม่ควรมีธรณีประตู หากจำเป็นต้องมีไม่ควรสูงเกิน 0.635 ซม. เพราะนักเรียนพิการที่ใช้เก้าอี้รถเข็นไม่สามารถเข็นเข้าออกได้หากสูงกว่านี้ และควรมีสัญลักษณ์ เตือนว่าเป็นธรณีประตู

(2) ทางลาด (ทั้งภายในและภายนอกอาคาร) พื้นของทางลาดควรทำด้วยวัสดุที่ไม่ลื่น เช่น ซีเมนต์ ความชันสูงสุดควรเป็น 1 : 12 กว้างอย่างน้อย 0.815 เมตร ที่จับควรมีความยาวตลอดทางลาดทั้งด้านบน และล่างออกไปอีกไม่ห้อยกว่า 0.300 เมตร และปลายราวจับทั้ง 2 ข้างควรงอเข้า หรือลง บริเวณด้านล่างของทางลาดควรมีพื้นที่ระดับเดียวกันต่อไปอีก 1.800 เมตร และด้านบน 1.220 เมตร ถ้าทางลาดยาวมากควรมีพื้นที่ระดับเดียวกันคั่นทุก 9.145 เมตร หรือเมื่อเป็นทางเลี้ยวก็ต้องเป็นพื้นที่ระดับเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัย และเพื่อให้นักเรียนพิการหยุดพัก ความยาวของพื้นที่ที่คั่นอย่างน้อย 1.220 เมตร ความกว้างเท่าทางลาดสำหรับนักเรียนพิการที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็นความชันควรเป็น 1 : 20 ฉะนั้นหากไม่สามารถมีทางลาดที่มีความชันตามเกณฑ์มาตรฐาน ก็ควรมีทางลาดที่มีความชัน 1 : 20

(3) บันได หากสามารถเลี่ยงได้ไม่ควรมีบันได สำหรับนักเรียนพิการที่สามารถใช้บันไดได้ ชั้นบันไดควรมีลักษณะมน และส่วนยื่นของพื้นชั้นบันไดแต่ละขั้นไม่ควรเกิน 0.040 เมตร (1 3/5 นิ้ว) บันไดแต่ละขั้นควรสูงไม่เกิน 0.190 เมตร (7 1/2 นิ้ว) ถ้าเป็นบันไดที่อยู่ในอาคาร และไม่เกิน 0.165 เมตร (6 1/2 นิ้ว) ถ้าเป็นบันไดภายนอกอาคาร แต่หากน้อยกว่า 0.105 เมตร (4 นิ้ว) ก็จะเป็นอันตรายได้ ชั้นบันไดภายในอาคารควรกว้างอย่างน้อย 0.255 เมตร (10 นิ้ว) และภายนอกอาคารควรกว้างอย่างน้อย 0.280 เมตร (11 นิ้ว) ความสูงของบันไดไม่ควรเกิน

2.440 เมตร (8 ฟุต) ควรมีสัญลักษณ์เตือนที่สัมผัสได้ เพื่อบอกให้ทราบว่าทางเดินข้างหน้าจะเป็นบันไดลงไปสู่ ชั้นล่าง ควรมีราวจับทั้ง 2 ข้างของบันได นอกจากนี้ ราวจับควรสูงกว่าชั้นบันได ประมาณ 0.815 เมตร (2 ฟุต 8 นิ้ว) ถึง 0.915 เมตร (3 ฟุต) และหากมีเด็กจำนวนมากที่ต้องใช้บันได ควรมีราวจับอีกอันที่สูงจากชั้นบันได 0.610 เมตร (24 นิ้ว) ทางเดินสาธารณะภายในตัวอาคาร ควรมีราวจับอย่างน้อย 1 ด้าน และ 2 ระดับ คือ สูงจากพื้น 0.660 เมตร (26 นิ้ว) และ 0.815 เมตร (32 นิ้ว) เส้นผ่าศูนย์กลางของราวจับไม่ควรเกิน 0.040 เมตร (1 1/2 นิ้ว) และสามารถจับได้สะดวก ควรห่างจากฝาผนังประมาณ 0.040 เมตร (1 1/2 นิ้ว) ทางเดิน ควรกว้าง 2.430 เมตร (8-12 ฟุต) และไม่ควรมีสิ่งกีดขวาง

(4) พื้น ควรเป็นพื้นเรียบแต่ไม่ลื่น ทำด้วยวัสดุที่ไม่กะเทาะ หรือหลุดง่าย พื้นที่ดีที่สุดควรเป็นพื้นยาง ไม่ควรใช้วัสดุที่เป็นมัน และสะท้อนแสงหากพื้นบริเวณใดเป็นอันตรายต่อนักเรียนพิการทางการเห็นก็ควรจะมีสัญลักษณ์เตือนบอกที่สามารถสัมผัสได้

(5) แสงสว่าง แสงสว่างที่ใช้สำหรับนักเรียนทั่วไปเพียงพอแล้วสำหรับนักเรียนพิการแต่สำหรับผู้มีสายตาเลือนรางต้องใช้ไฟที่มีแสงสว่างมากกว่าปกติ ควรใช้วัสดุที่พื้นผิวมีคุณสมบัติในการขจัดแสงสะท้อน แสงส่องเข้าตา หรือเงา และควรใช้แสงสว่างบอกตำแหน่ง บันได ราวจับทางแยก นอกจากนี้ควรหลีกเลี่ยงการใช้ไฟกะพริบ

(6) ห้องน้ำ ควรกว้างอย่างน้อย 1.525 เมตร (5 ฟุต) และลึก 1.525 เมตร (5 ฟุต) ควรมีราวจับตรงด้านข้าง และด้านหลังของโถส้วม ซึ่งทำด้วยท่อเหล็กยาวอย่างน้อย 0.610 เมตร (2 ฟุต) มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.032-0.038 เมตร (174-172 นิ้ว) เพราะนักเรียนพิการจะทิ้งน้ำหนักลงบนราวจับมากเวลาใช้ส้วม ราวจับด้านหลังโถส้วม ควรสูงจากที่นั่งโถส้วมประมาณ 0.280 เมตร (11 นิ้ว) สำหรับราวจับด้านข้างให้ติดทำมุม 50 องศา พื้นที่เกิดตรงโถส้วมควรติดฝาผนังห้อง เพราะนักเรียนพิการที่ใช้เก้าอี้รถเข็นสามารถกดได้ง่าย ที่นั่งโถส้วมควรสูงจากพื้น 0.255 เมตร (10 นิ้ว) สำหรับห้องน้ำผู้ชายที่ปัสสาวะไม่ควรสูงเกิน 0.485 เมตร (19 นิ้ว) จากพื้นอ่างล้างมือ ควรสูงจากพื้น 0.610 เมตร (2ฟุต) กระจกควรสูงจากระดับพื้น 0.915 เมตร (3ฟุต) ถ้าจำเป็นควรติดกระจก 2 ระดับ กระจกเข็ดมือ และสบู่วางในที่นักเรียนพิการใช้เก้าอี้รถเข็นเอื้อมถึง มีการถ่ายเทอากาศอย่างเพียงพอ มีแสงสว่างอย่างน้อย 30 แสงเทียน ก๊อกน้ำควรมีสีชัดเจน หรือตัวอักษรนูนขึ้นมาให้สัมผัสได้ ในห้องน้ำสิ่งสำคัญ คือประตูห้องน้ำควรกว้าง 0.815 เมตร (32 นิ้ว) ควรเปิดออกด้านนอก และที่ล็อกประตูควรเปิดออกได้จากภายนอกในกรณีเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน พื้นห้องน้ำควรเป็นระดับเดียวกันทั้งหมด และถ้ามีแต่โถส้วมแบบนั่งยองๆ ก็อาจดัดแปลงทำเป็นที่นั่งสูงขึ้น และเลื่อนเข้าไปคร่อมเมื่อใช้

(7) โทรศัพท์ ควรติดตั้งให้ต่ำพอสำหรับนักเรียนพิการที่ใช้เก้าอี้รถเข็นเอื้อมไปหยิบหูฟัง และหมุนหมายเลขโทรศัพท์ได้ โทรศัพท์สูงจากพื้นประมาณ 1.625 เมตร (64 นิ้ว)

หากเป็นโทรศัพท์สาธารณะควรติดตั้งตรงฝาผนัง และหากเป็นตู้ก็ไม่ควรมีประตู และไม่ยกพื้นซึ่งทำให้นักเรียนพิการที่นั่งเก้าอี้รถเข็น เข็นเข้าไม่ได้ ควรใช้แสงสว่างอย่างน้อย 50 แรงเทียนส่องตรงที่หมุน ที่บอกวิธีใช้ และควรมีตัวเลขบนเหนืออักษรเบรลล์กำกับตรงที่หมุน หรือกดตัวเลข

(8) สวิตช์ไฟ และปุ่มต่างๆ ควรให้ตำแหน่งที่นักเรียนพิการที่ใช้เก้าอี้รถเข็น เอื้อมเปิดปิดได้ และมีอักษรเบรลล์กำกับสำหรับนักเรียนพิการทางการเห็น

(9) ระบบเตือนภัย ควรเป็นระบบที่ทั้งได้ยิน และมองเห็นเสียงควดงพ้อที่คนหูตึงจะได้ยิน และระบบเตือนภัยที่มองเห็น ควรจัดเป็นแสงกระพริบน้อยกว่า 5 ครั้งต่อวินาที มีประตูทางออกฉุกเฉินจัดไว้ให้นักเรียนพิการทางการเห็นสามารถสัมผัส และทราบได้ว่าเป็นประตูทางออกฉุกเฉิน

(10) ลิฟต์ หากนักเรียนพิการอาศัยอยู่ในอาคารที่มีสองชั้นขึ้นไป ควรมีลิฟต์ขนาด 2.325 เมตร (25 ตารางฟุต) ปุ่มกดควรอยู่ตำแหน่งที่นักเรียนพิการที่นั่งเก้าอี้รถเข็นสามารถกดได้ คืออยู่สูงไม่เกิน 1.220 เมตร (4 ฟุต) จากพื้น ประตูลิฟต์ควรเปิดกว้างได้อย่างน้อย 0.815 เมตร (2 ฟุต 8 นิ้ว) และเปิดนาน 3 - 4 นาที ควรมีราวจับทั้ง 3 ด้านภายในลิฟต์ และสูงจากพื้น 0.915 เมตร (3 ฟุต) ปุ่มกดภายในลิฟต์ ควรอยู่สูงจากพื้นไม่เกิน 1.500 เมตร (4 ฟุต 11 นิ้ว) และอยู่ห่างจากฝาประตู 0.510 เมตร (1ฟุต 8 นิ้ว) ควรมีอักษรเบรลล์กำกับที่ปุ่มกด และมีเสียงบอกว่าลิฟต์ขึ้น (หนึ่งครั้ง) หรือลง (2 ครั้ง) และลูกศรบอกว่าขึ้นหรือลง ควรมีแสงที่เห็นได้ชัดเจนเมื่อกดควรมีเสียงบอกว่าลิฟต์ขึ้นลงขึ้นไหน และควรมีแสงสว่างภายในลิฟต์อย่างน้อย 5 แรงเทียน

3.2.2 บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียนพิการ ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน โรงเรียนทั่วไปที่มีการจัดการเรียนรวมผู้บริหารจะเป็นผู้มีความสำคัญยิ่งในโรงเรียนที่จะเป็นผู้นำ และสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการเรียนรวมในโรงเรียน หากทางโรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนไว้แล้วผู้บริหารโรงเรียน จะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนรวมให้คณะกรรมการโรงเรียนทราบ และพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนรวมประจำโรงเรียน ซึ่งควรประกอบด้วย ผู้บริหารผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนรวม แนวทางการดำเนินงานจัดสรรงบประมาณ บทบาท และหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนรวม เมื่อคณะกรรมการจัดการเรียนรวมประจำโรงเรียนประชุม กำหนดนโยบาย และแนวทางการดำเนินงานในการจัดการเรียนรวมเรียบร้อยแล้วทางโรงเรียนต้องจัดการประชุมชี้แจงถึงนโยบายของโรงเรียน และมอบหมายหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยให้ถือเป็นปริมาณงานพร้อมทั้งให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และร่วมเป็นเจ้าของโครงการ นอกจากนี้ทางโรงเรียนต้องจัดทำป้ายประกาศนำเสนอในลักษณะของโปสเตอร์ แผ่นพับ วีดีโอ หรือจัดป้ายนิเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์โครงการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องรับทราบเกี่ยวกับนโยบาย ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองของ

นักเรียนพิการอาสาเป็นวิทยากร หรือหากมีกิจกรรมการดำเนิน งานด้านนักเรียนพิการในสังคมที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรวมจะได้เผยแพร่ ให้ทุกคนรับทราบครุทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษต้องเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกันโดยทำงานร่วมกันเป็นทีม

สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินการเพื่อจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยมีเกณฑ์มาตรฐานการจัดทั้งภายในอาคารและเกณฑ์มาตรฐานการจัดภายในอาคารเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการพัฒนานักเรียนพิการ และการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียนพิการ โดยการนำของโรงเรียนและเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนพิการเรียนรวมในโรงเรียน

3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) ซึ่งเป็นกิจกรรมภายใน และภายนอกห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการได้รับการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งประกอบด้วย

3.3.1 การบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งออกเป็น

1) การปรับหลักสูตรทั่วไป คือปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนทั่วไปใช้กับนักเรียนพิการ เช่น สำหรับนักเรียนพิการทางการเห็นอาจปรับจากการวาดรูปมาเป็นการปั้นแทน สำหรับนักเรียนพิการทางการได้ยินอาจปรับให้ ไม่ต้องอ่านออกเสียง

2) การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ คือหลักสูตรที่เป็นแนวทางการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถือเป็นหลักสูตรเฉพาะบุคคล โดยพิจารณาจากระดับของความพิการจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียนพิการ โรงเรียนอาจประยุกต์ตามแนวทางของกรมวิชาการสำหรับนักเรียนพิการทางสติปัญญาหลายคนไม่สามารถเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรทั่วไปจึงจำเป็นต้องจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่โดยเฉพาะ เช่น นักเรียนพิการทางสติปัญญาที่ค่อนข้างรุนแรงจะต้องมีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะ ซึ่งไม่ใช่หลักสูตรตัดต่อ หรือนำหลักสูตรในระดับประถมศึกษาขึ้นไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะค่อยๆ ลดลงแต่ถ้าเป็นเรื่องของทักษะการดำรงชีวิต ทักษะการเตรียมความพร้อมในด้านอาชีพจะต่ำในช่วงแรกๆ แล้วจะค่อยๆ เพิ่มมากขึ้นโดยการจัดเป็นชั้นเรียนทั่วไปให้มีลักษณะคู่ขนานไปกับระดับชั้นเรียนที่เพื่อนนักเรียนทั่วไปเรียนอยู่

3) การจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติมสอนทักษะเฉพาะที่จำเป็นให้แก่เรียนพิการ เช่น ทักษะการดำรงชีวิต ได้แก่ การรับประทานอาหารการดูแลบ้านเรือน การทำความสะอาดร่างกาย การไปซื้อของ การใช้โทรศัพท์สาธารณะการใช้บริการของไปรษณีย์ ธนาคาร ทักษะการอ่านเขียน อักษรเบรลล์ ทักษะการทำความสะอาดกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว ทักษะการใช้แว่นขยาย สำหรับนักเรียนพิการทางการเห็น ทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนออทิสติก ภาษามือสำหรับนักเรียนพิการทางการได้ยิน

3.3.2 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่นักเรียนพิการ ต้องการเรียกชื่อย่อว่า IEP กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการให้นักเรียนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาซึ่งสถานศึกษา จะต้องจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้กับนักเรียนพิการ เป็นเฉพาะบุคคลทุกคนโดยต้องตรวจสอบ เพื่อบ่งชี้ จุดเด่น และจุดด้อยของนักเรียนรวมถึงความต้องการจำเป็นพิเศษ นอกจากนี้ กฎกระทรวงศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2545 โดยให้มีการจัดสรรงบประมาณแต่ละปีเป็นเงินอุดหนุนสำหรับนักเรียนพิการ ในอัตราที่มากกว่า แต่ไม่เกิน 5 เท่า ของเงินอุดหนุนด้านสื่อและวัสดุ การศึกษาที่จัดสรรให้แก่เด็กเรียนทั่วไปต่อคนวุฒิประสงค์ในการใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีอยู่ 2 ประการ คือ

1) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่เขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับนักเรียน พิการคนใด คนหนึ่งโดยเฉพาะแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือที่ประชุมนักเรียนพิการเฉพาะ กรณีเกี่ยวกับนักเรียนพิการในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จะมีข้อมูลในการจัดนักเรียนพิการ เข้ารับบริการการศึกษา และบริการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

2) เป็นเครื่องมือในการจัดการกับกระบวนการตรวจสอบ และกระบวนการ สอนทั้งหมด ฉะนั้นแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในแง่ที่เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการ ตรวจสอบ และกระบวนการสอนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผล และวิธีการสอนเหตุผลในการ จัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

(1) เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการให้คน พิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา และ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2545 และมาตรา 10 วรรค 3 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2545 ซึ่งกำหนดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และสิทธิใน การรับบริการช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล

(2) เพื่อประกันความเหมาะสมในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนพิการ ตามความต้องการพิเศษทางการเรียนรู้ของเด็กแต่ละบุคคล

(3) เพื่อประกันว่าได้มีการจัดบริการทางการศึกษาพิเศษ ตามที่ระบุไว้จริง

(4) เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการควบคุมและติดตามผลการให้บริการ

3.3.3 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจง สำหรับนักเรียนพิการ คนนั้นๆ ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้น

เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

3.3.4 การตรวจสอบทางการศึกษา (Educational Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ใช้วิธีการต่างๆ หลายวิธี ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวกับนักเรียนพิการ โดยมีวัตถุประสงค์ในการที่จะกำหนดปัญหา และหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา 3 ด้าน คือด้านวิชาการ พฤติกรรม และร่างกายรวมทั้ง ตัดสินใจเกี่ยวกับนักเรียนพิการในเรื่องการส่งต่อ การคัดแยก การกำหนดประเภทนักเรียนพิการที่มีความต้องการพิเศษ การวางแผนการสอน และการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนพิการ

3.3.5 เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนที่ควรนำมาใช้กับนักเรียนพิการ เป็นพิเศษมี ดังนี้

1) *การวิเคราะห์งาน (Task analysis)* เป็นเครื่องมือ 2 อย่าง คือเป็นเทคนิคการสอน และเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ หรือประเมินเด็กว่ามีทักษะในเรื่องนั้นๆ แล้ว หรือไม่ การวิเคราะห์งาน สามารถใช้ได้หลายกรณี โดยทั่วไปคนหลายคนเข้าใจผิดคิดว่าการวิเคราะห์งาน ใช้สอนเฉพาะทักษะการดำรงชีวิต หรือการฝีมือในการวิเคราะห์งานจะช่วยให้ครูตรวจสอบได้ว่า นักเรียนพิการจะต้องมีพื้นฐานวิชาความรู้อะไรบ้างก่อนมาเรียนเนื้อหา

2) *การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer tutoring)* หมายถึง วิธีการสอนที่ให้นักเรียนช่วยสอนให้เพื่อเกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ แบบตัวต่อตัว หรือ 1 : 1 โดยเพื่อนช่วยสอนอาจเป็นนักเรียนชั้นสูงกว่าหรือนักเรียนชั้นเดียวกันอายุเท่ากันแต่มีความสามารถสูงกว่ามาช่วยสอน

3) *ระบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy system)* ในการจัดการเรียนการสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อนในด้านวิชาการยังต้องอาศัยความร่วมมือของเพื่อนนักเรียนทุกคนในการส่งเสริมกำลังใจ และช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเพื่อนนักเรียนพิการในเรื่องทั่วไป เช่น นำทางไปห้องเรียน ห้องน้ำ และโรงอาหาร อ่านหนังสือบนกระดาน หรือแผ่นใสสื่อสารกับผู้อื่น เขียนตัวอักษรปกติให้เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าระบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการฝึกทักษะทางสังคมระหว่างเพื่อนนักเรียนพิการ และนักเรียนทั่วไป การจัดการเรียนการสอนระบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะให้นักเรียนเกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน นักเรียนทั่วไปได้เรียนรู้วิธีการช่วยเหลือนักเรียนพิการที่ถูกต้องและเหมาะสมในขณะเดียวกัน นักเรียนพิการได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติต่อเพื่อนที่ให้ความช่วยเหลือ หรืออำนวยความสะดวกแก่ตนเองอย่างถูกวิธีอย่างไรก็ตาม ครูผู้จัดการเรียนการสอนระบบเพื่อนช่วยเพื่อนพึงระมัดระวังปัญหาบางประการที่อาจเกิดขึ้นได้ตัวอย่าง เช่น นักเรียนพิการ เวลาที่จะมีผู้มาช่วยเหลือตลอดเวลา ส่วนนักเรียนผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อนช่วยเพื่อนอาจทุ่มเท เวลาในการช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกให้เพื่อนมากเกินไปในทางตรงกันข้ามนักเรียนผู้นั้นอาจเกิดความรำคาญ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเพื่อนได้ในบางกรณีนักเรียนผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อนช่วยเพื่อน ต้องการจะช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกให้เพื่อนอย่างเต็มที่ หรือเกิดความรู้สึกว่าหากทำงานร่วมกันกับเพื่อนอาจต้องใช้มากกว่า จึงทำ

กิจกรรมต่างๆ แทนเพื่อนเกือบทุกกิจกรรมอาจส่งผลให้นักเรียนเกิดการเกิดความรู้สึกว่าตนเองทำอะไรไม่ได้ดีพอ และรู้สึกว่าตนเองด้อยค่าไปในที่สุด ดังนั้นครูผู้จัดการเรียนการสอนระบบเพื่อนช่วยเพื่อน จึงควรให้ความรู้ในการปฏิบัติตนระหว่างเพื่อนให้เข้าใจก่อน หากพบว่าเกิดปัญหาใดๆ ครูควรช่วยเหลือและแนะนำ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนระบบดังกล่าวเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างแท้จริง

3.3.6 การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนพิการ การติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนพิการ ในปัจจุบันใช้วิธีการทบทวน และปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง รวมทั้งมีการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนพิการโดยสรุปจากแผนการสอนเฉพาะบุคคล ที่ใช้สอนนักเรียนพิการในแต่ละสาระการเรียนรู้ ทักษะ และกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะมีการระบุว่า จะประเมินโดยวิธีใด และใช้เกณฑ์อะไรโดยอาจนำเสนอในรูปของกราฟแท่ง กราฟเส้นประกอบการบรรยาย หรือคิดเป็นคะแนน และเกรดในชั้นประถมศึกษาครูทั่วไป และครูการศึกษาพิเศษที่ร่วมกันสอนนักเรียนพิการ เรียนร่วมอาจแยกกันประเมินผลนักเรียนพิการ กล่าวคือครูแต่ละคนประเมินผล และให้เกรดนักเรียนพิการเฉพาะส่วนของตนเอง พร้อมทั้งมีรายละเอียดเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนพิการ ประกอบด้วยแล้วจึงนำผลการประเมินของครูแต่ละคนมาตัดสินใจร่วมกัน วิธีนี้จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนพิการ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายรวมถึงพ่อแม่ของตัวนักเรียนเอง

3.3.7 การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียน และชุมชน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดภายในชั้นเรียน และภายในโรงเรียนแล้วยังมีกิจกรรมนอกโรงเรียนซึ่งทางโรงเรียน ควรมีการบริหารจัดการ การในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย ยานพาหนะ ที่พัก ฯลฯ เพื่อช่วยให้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนพิการ หรือที่มีความบกพร่องเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพลักษณะกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปในสนามเด็กเล่นกิจกรรมห้องสมุดให้มีการปรับห้องสมุดโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communication Technology : ICT) เข้ามาใช้ให้ประโยชน์เพื่อให้นักเรียนพิการทุกประเภทมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจัดให้มีบริการหนังสือในรูปแบบของหนังสือเสียง

3.3.8 การประกันคุณภาพ โรงเรียนควรจัดตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนร่วมขึ้นมาโดยที่คณะกรรมการประกันคุณภาพควรมีขั้นตอนการทำงาน ดังนี้

- 1) ประชุมเพื่อแถลงนโยบายกับผู้บริหาร ครู บุคลากรอื่นในโรงเรียน และผู้ปกครอง
- 2) จัดทำป้ายนิเทศ แผนพับเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบนโยบาย
- 3) ประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ ในการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน
- 4) กำหนดกิจกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม

(1) การจัดอบรมบุคลากรในโรงเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรวม

(2) จัดห้องสอนเสริม

(3) จัดประชุมครู/ผู้ปกครองอย่างน้อย 2 ครั้ง/1 ปีการศึกษา

(4) จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

(5) จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

(6) ประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมทุกกิจกรรมรวมทั้งความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมด้วย

(7) นำเสนอผลการประกันคุณภาพให้ผู้บริหาร และบุคลากรอื่นๆ ทราบ

(8) หากมีหน่วยงานภายนอกมาขอผลการประกันคุณภาพการจัดการเรียนรวม ก็สามารถนำเสนอผลการประกันคุณภาพให้แก่หน่วยงานภายนอกได้รับทราบกลไกในการดำเนินงาน

(9) กลไกในการดำเนินงาน เมื่อคณะกรรมการการประกันคุณภาพได้มีการประชุม และรับทราบนโยบายร่วมกันแล้วการดำเนินงานในเรื่องการกำหนดระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนรวมนั้นเป็นระบบการประเมินผลภายในโดยให้ความสำคัญกับการประเมินตนเอง (Self - Evaluation) กระบวนการในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของโรงเรียนในด้านการจัดการเรียนรวมนั้นจะต้องเริ่มจากขั้นตอน ดังนี้

ก. การวางแผน (Plan) การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการจัดการเรียนรวม เนื่องจากการจัดการเรียนรวมนั้นต้องมีบุคคลหลายกลุ่มเข้ามาทำงานร่วมกันตั้งแต่ผู้บริหาร ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนทั่วไป และนักเรียนพิการ ซึ่งการทำงานในลักษณะนี้เราเรียกว่า Collaboration

ข. การปฏิบัติงาน (Do) การปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดขึ้นซึ่งคณะทำงานจะต้องมีแผนงานที่เป็นรูปธรรม มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนงานอย่างชัดเจน อาจจัดทำเป็นปฏิทินการปฏิบัติงานโดยกำหนดวัน เดือนปี ของการเริ่มต้นปฏิบัติงาน และกำหนดวันสิ้นสุดเพื่อจะได้วัด และประเมินผลการปฏิบัติงานในขั้นต่อไป

ค. การตรวจสอบ (Check) การตรวจสอบตนเองนั้นต้องมีฐานข้อมูลในการรับอย่างชัดเจน คณะทำงานต้องกำหนดองค์ประกอบ หรือตัวชี้วัดรวมทั้งเกณฑ์ในการชี้วัดที่ชัดเจน คณะทำงานอาจกำหนดองค์ประกอบ และเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

ง. การปรับปรุงแก้ไข (Action) การปรับปรุงแก้ไขเกิดจากการตรวจสอบ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจากการประเมินแล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จ. การรายงานผลการประเมิน คณะทำงานจะต้องจัดรายงานผลการประเมินตนเอง (Self - Study Report) กำหนดแบบการนำเสนอ และรูปแบบการเผยแพร่โดยต้องเผยแพร่ให้บุคลากรทุกกลุ่มและทุกคนรับทราบ

(10) กิจกรรมการประกันคุณภาพ การจัดกิจกรรมการประกันคุณภาพนั้น จะต้องมีการประชุมเพื่อทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกกลุ่มถือว่าการประชุม หรือการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการประกันคุณภาพการจัดการเรียนรวมเป็นกิจกรรมแรกที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพการจัดการเรียนรวมจะต้องทำจากนั้นควรมีการให้ข้อมูลสารสนเทศแก่บุคลากรทุกคนให้รับทราบ โดยมีวิธีการ ดังนี้

ก. จัดป้ายนิเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียนซึ่งควรจัดเป็นระยะๆ แสดงให้เห็นผลการดำเนินงานของการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

ข. จัดทำแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในโรงเรียน และบุคคลทั่วไปได้รับทราบ

ค. จัดประชุมครู/ผู้ปกครอง/นักเรียนเพื่อให้รับทราบในเรื่องการประกันคุณภาพของการจัดการเรียนรวม

ง. จัดอบรมครูให้มีความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนรวมความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ โดยอาจเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาบรรยาย

- ส่งครู/บุคลากรไปอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการความรู้ในด้านการจัดการเรียนรวม การศึกษาพิเศษตามหน่วยงานต่างๆ

3.3.9 การรับนักเรียนพิการ เข้าเรียนตามปฏิทิน

3.3.10 การจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริม จำนวนนักเรียนพิการที่ครูสอนเสริมจะต้องให้บริการควรเริ่มจากจำนวน 5-6 คนในสัปดาห์แรกๆ แล้วค่อยๆ เพิ่มจำนวนนักเรียนพิการขึ้นในสัปดาห์ ต่อมาทีละสัปดาห์แต่ควรจัดให้บริการตามจำนวนที่ต้องรับผิดชอบภายใน 6 สัปดาห์

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ประกอบด้วย การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล การตรวจสอบทางการศึกษา เทคนิคการสอน การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียน และชุมชน การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพ การรับนักเรียนพิการ เข้าเรียนตามปฏิทิน และการจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริม

3.4 เครื่องมือ (T-Tool) เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วมช่วยให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดรวมทั้งช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เครื่องมือดังกล่าว ประกอบด้วย

3.4.1 นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป็นการกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงาน และระบบการให้บริการที่ชัดเจนทำให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียน และบุคคลทั่วไปรวมทั้งพ่อแม่รับรู้ ว่าโรงเรียนมีโครงการเรียนร่วมซึ่งควรกำหนดให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐบาล

3.4.2 งบประมาณ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการเรียนร่วมให้กับนักเรียนพิการ

- 1) การสรรหาแหล่งเงิน อาจได้มาจากงบประมาณจากต้นสังกัด
 - (1) งบประมาณประจำปีของโรงเรียนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - (2) ชมรม/มูลนิธิ/สมาคม
 - (3) องค์กรเอกชน
 - (4) ชุมชน
 - (5) ผู้ปกครอง
 - (6) การจัดกิจกรรมหาทุนควรจัดขึ้นเดือนละ 1 ครั้ง ให้ผู้ปกครองของนักเรียนพิการ

2) การจัดสรรงบประมาณ โรงเรียนต้องมีการประชุมวางแผนในการใช้จ่ายเงิน และมีการจัดสรรงบประมาณ (เงินนอกงบประมาณ) ซึ่งจะได้จากหน่วยงานอื่นๆ ที่ให้การสนับสนุน หรือจากการหาทุนของโรงเรียนเอง

- 3) ระบบบัญชี และการตรวจสอบ
- 4) การวิเคราะห์งบประมาณ โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - (1) วางแผนในการใช้จ่ายเงิน
 - (2) วิเคราะห์การใช้จ่ายเงินก่อนใช้จริง
 - (3) นำไปใช้
 - (4) วิเคราะห์การใช้จ่ายเงินหลังการใช้จริง
 - (5) ประเมินการใช้จ่ายจริง

3.4.3 ระบบการบริหารจัดการ หากทางโรงเรียนได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนไว้แล้ว ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนร่วมจัดตั้งคณะกรรมการวางแผนโดยนำเสนอให้มีการแต่งตั้งผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนพิการ เข้าร่วมเป็นกรรมการเพิ่มอย่างน้อย 1 คน จัดประชุมบุคลากร และผู้ปกครองนักเรียนพิการ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียนโดยให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วมเพื่อเสนอผู้บริหารโรงเรียน และคณะกรรมการโรงเรียน กำหนดแนวทางการดำเนินงานจัดสรรงบประมาณ กำหนด

บทบาท และหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน กำหนดรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม และร่วมมือกับหน่วยงาน และบุคลากรภายนอกที่เกี่ยวข้อง แต่งตั้งผู้รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วมแทนหัวหน้าโครงการทำหน้าที่ประสานงาน และเลขานุการของคณะกรรมการจัดการเรียนร่วม 1 คนแต่งตั้งคณะจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลประมาณ 5-7 คน ต่อเด็ก 1 คน โดยมีผู้อำนวยการ และมีครูหรือตัวแทนครูที่สอนนักเรียนพิการครูการศึกษาพิเศษ ผู้ปกครอง นักจิตวิทยา ผู้เชี่ยวชาญอื่นที่เกี่ยวข้อง และพ่อหรือแม่ของนักเรียนพิการร่วมเป็นกรรมการโดยให้ครูการศึกษาพิเศษเป็นผู้ประสานงานในการจัดทำและดำเนินการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับนักเรียนพิการ

3.4.4 กฎกระทรวง ได้แก่ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการให้นักเรียนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

3.4.5 เทคโนโลยีอำนวยความสะดวก (Assistive Technology : AT) หมายถึง เทคโนโลยีที่นักเรียนพิการใช้ ซึ่งได้มีการพัฒนาและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้นักเรียนพิการดำรงชีวิตอิสระสามารถปฏิบัติงาน และผลิตงานต่างๆ ออกมาได้ เรียกว่า เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกโดยอาจจะเป็นเทคโนโลยีระดับพื้นฐาน หรือระดับสูงก็ได้ทั้งนี้อาจเป็นเครื่องมือที่สามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไป เช่น โทรศัพท์ที่หน้าปัดมีตัวเลข และตัวอักษรขนาดใหญ่เพื่อช่วยให้นักที่เห็นเลือนรางเห็นได้ชัดเจนขึ้น

3.4.6 สิ่งอำนวยความสะดวก (Accessibility) หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องมือโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยให้นักเรียนพิการแต่ละประเภทได้รับการศึกษาโดยสะดวก และสอดคล้องตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล

3.4.7 สื่อ หมายถึง สื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หรือ เครื่องมือช่วยให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมเกิดความเข้าใจดีขึ้น และรวดเร็ว

3.4.8 บริการ หมายถึง บริการต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนพิการแต่ละประเภท เช่น บริการฝึกอบรมบริการเตรียมความพร้อมทางการเรียนรู้บริการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพนักเรียนพิการ

3.4.9 ตำรา อาจจัดทำในรูปแบบอื่นที่นอกเหนือไปจากตัวพิมพ์ เช่น หนังสือเสียงสำหรับคนตาบอด และนักเรียนพิการทางการเรียนรู้

3.4.10 ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา หมายถึง มาตรการอื่นที่นอกเหนือจากสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ที่ช่วยส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนพิการ

3.4.11 ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ครูที่ได้รับการศึกษาสาขาการศึกษาพิเศษในระดับปริญญาตรีขึ้นไป หรือผู้ที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดที่ปฏิบัติ

หน้าที่ เป็นครูเดินสอน ครูสอนเสริม หรือครูสอนนักเรียนพิการ ในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนทั่วไป

สรุปได้ว่า เครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการเพื่อการบริหารจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการซึ่งเกี่ยวข้องกับ นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ งบประมาณ ระบบการบริหารจัดการ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เทคโนโลยี สื่อ การให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดทางการศึกษา ตำรา และครูการศึกษาพิเศษ

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT frame work) ประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญซึ่ง หมายถึง การเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้งนักเรียนพิการ และนักเรียนทั่วไปรวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่จัดให้นักเรียนพิการทางด้านกายภาพ และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งจะต้องมีการปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับนักเรียนพิการ กิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคารที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และเครื่องมือซึ่งเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วมช่วยให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดรวมทั้งสนับสนุนให้มีคุณภาพ

4. สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6

สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 มีการจัดการเรียนการสอนนักเรียนพิการ และมีการจัดเตรียมห้องเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนพิการทั้งหมดได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยแบ่งการบริหารจัดการมีห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ยึดตามที่ตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษในจังหวัด ซึ่งสภาพการบริหารแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

4.1 การบริหารจัดการศึกษาห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

ได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในลักษณะการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มทุกประเภทความพิการในกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการการพัฒนาและได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องตรงตามความต้องการของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องแต่ละคนนักเรียนพิการได้รับการนิเทศช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6

ลำดับ	จังหวัด/โรงเรียน	จำนวน ผู้สอน	จำนวนผู้สอน เอกการศึกษา พิเศษ	จำนวน นักเรียน	จำนวน นักเรียน ออทิสติก
1	จังหวัดลพบุรี				
	1.1 โรงเรียนพลร่มอนุสรณ์มิตรภาพที่ 50	2	-	8	6
	1.2 โรงเรียนวัดไก่อ	2	-	5	4
2	จังหวัดสระบุรี				
	2.1 โรงเรียนวัดโนนสภาราม (นารถ วา จาวุธ อุปถัมภ์)	3	-	13	12
	2.2 โรงเรียนวัดไก่อเส้า (พันธ์พิทยาการ)	3	1	11	8
3	จังหวัดอ่างทอง				
	3.1 โรงเรียนวัดไผ่ล้อม	2	1	10	6
	3.2 โรงเรียนวิเศษชัยชาญวิทยาคม	2	-	6	2
4	จังหวัดสิงห์บุรี				
	4.1 โรงเรียนวัดประโชติการาม	1	-	4	1
5	จังหวัดชัยนาท				
	5.1 โรงเรียนวัดวังเคียน	2	-	7	2
6	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา				
	6.1 โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมานราษฎร์ นุกูล)	2	1	11	4
	รวม	19	3 (0.57 %)	75	45 (33.75 %)

ที่มา : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). รายงานผลการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน
บุคคลออทิสติก สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประจำปี 2560. กรุงเทพมหานคร:
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต
ภาคกลาง กลุ่ม 6 มีการกระจายการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เพื่อให้ครอบคลุม
ครบทุกจังหวัดใน เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 โดยมีศูนย์การศึกษาพิเศษ ทั้งหมด 6 จังหวัด ได้แก่ ศูนย์
การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสระบุรี ศูนย์
การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์การศึกษา

พิเศษประจำจังหวัดชัยนาท และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กระจายการให้บริการจัดตั้งอยู่ในโรงเรียนเรียนรวม 9 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนพลร่มอนุสรณ์มิตรภาพที่ 50 โรงเรียนวัดไก่อ่ โรงเรียนวัดโนนสมาราม (นารถ วาจาวุธ อุปถัมภ์) โรงเรียนวัดไก่อ่เส่า (พันธ์พิทยาการ) โรงเรียนวัดไผ่ล้อม โรงเรียนวิเศษชัยชาญวิทยาคม โรงเรียนวัดประโชติการาม โรงเรียนวัดวังเคียน และโรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมานราษฎร์ นุกุล) มีครูผู้สอน เอกการศึกษาพิเศษ 3 คน เพียงร้อยละ 0.15 จากครูผู้สอน ทั้งหมด 19 คน มีบุคคลออทิสติก 45 คน เพียงร้อยละ 33.75 จากนักเรียนพิการ ทั้งหมด 75 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560)

ตารางที่ 2.2 จำนวนนักเรียนพิการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 จำแนกตามประเภทความพิการ

ลำดับ	ประเภทความพิการ	จำนวนนักเรียน
1	บุคคลออทิสติก	45
2	บกพร่องทางสติปัญญา	19
3	บกพร่องทางการฟังและการพูด	5
4	บกพร่องทางการพูดและภาษา	1
5	บกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหว	1
6	บกพร่องทางการเรียนรู้	4
	รวม	75

ที่มา : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). รายงานผลการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประจำปี 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ซึ่งมีนักเรียนพิการมารับบริการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกสามารถแบ่งกลุ่มตามประเภทความพิการ ได้ 6 ประเภท ทั้งหมดจำนวน 75 คน สามารถแบ่งกลุ่มตามประเภทความพิการ ได้แก่ บุคคลออทิสติก 45 คน บกพร่องทางสติปัญญา 19 คน บกพร่องทางการฟังและการพูด 5 คน บกพร่องทางการพูดและภาษา 1 คน บกพร่องทางร่างกายและการเคลื่อนไหว 1 คน บกพร่องทางการเรียนรู้ 4 คน ผู้เรียนทั้งหมดได้รับการพัฒนาตามศักยภาพและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดโดยมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอน

รายบุคคล (IIP) โดยคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนจัดการเรียนการสอนเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าเรียนร่วมกับชั้นเรียนปกติส่งผลให้นักเรียนพิการมีพัฒนาการที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างทั่วถึง (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560)

ตารางที่ 2.3 ผลการประเมินพัฒนาการนักเรียนผู้มีการบกพร่องของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 จำแนกตามพัฒนาการนักเรียน

ลำดับ	พัฒนาการนักเรียน (กระบวนการส่งต่อ)	จำนวนนักเรียน
1	ส่งต่อแบบเลื่อนขั้น	29
2	ส่งต่อแบบกลับบ้าน	3
รวม		32

ที่มา : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). รายงานผลการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประจำปี 2560. กรุงเทพมหานคร: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

การพัฒนาการนักเรียนพิการ ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สามารถประเมินผลพัฒนาการนักเรียนพิการ จากผลการดำเนินการส่งต่อจำนวน 32 คน ได้แก่ การส่งต่อแบบเลื่อนขั้น 29 คน และการส่งต่อแบบกลับบ้าน 3 คน สร้างความเข้มแข็งให้กับนักเรียนพิการด้วยการฟื้นฟูร่างกายและสติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามศักยภาพ มีการส่งต่อนักเรียนพิการให้มีโอกาสได้เรียนในโรงเรียนเรียนรวม โรงเรียนเฉพาะความพิการฝึกอาชีพ นอกจากนี้ยังส่งต่อนักเรียนพิการออกสู่สังคม นักเรียนพิการสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างปกติสุข ซึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย การให้แรงเสริม การสร้างเงื่อนไข ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก ทักษะกล้ามเนื้อใหญ่ ทักษะทางการพูดและภาษา ทักษะทางสังคม ทักษะช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ทักษะทางวิชาการ และทักษะที่มีความจำเป็นพิเศษ การจัดการเรียนการสอนเรื่องพื้นฐานอาชีพ มีการวัดผลประเมินผลผู้เรียนเป็น 3 ระยะ คือก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อติดตามความก้าวหน้าของพัฒนาการ และจัดทำรายงานผลการจัดการศึกษาเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นปีการศึกษา ซึ่งพัฒนาการนักเรียนพิการสามารถประเมินผลจากการดำเนินการส่งต่อ จำนวน 32 คน (ร้อยละ 24) ทั้งนี้จึงมีผลพัฒนาการนักเรียนที่สามารถดำเนินการส่งต่อได้จำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนใน

ห้องเรียนทั้งหมดในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ซึ่งถือได้ว่ายังคงเป็นปัญหาในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560)

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 มีศูนย์การศึกษาพิเศษ ทั้งหมด 6 จังหวัด ในการให้บริการนักเรียนพิการ จัดตั้งอยู่ในโรงเรียนเรียนรวม 9 แห่ง ครูผู้สอน 19 คน นักเรียนพิการมารับบริการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกสามารถแบ่งกลุ่มตามประเภทความพิการ ได้ 6 ประเภท จำนวน 75 คน สามารถประเมินผลพัฒนาการนักเรียนพิการ จากผลการดำเนินการส่งต่อ จำนวน 32 คน ผู้เรียนทั้งหมดได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลแต่มีผลพัฒนาการนักเรียนที่สามารถดำเนินการส่งต่อได้จำนวน 32 คน เพียงร้อยละ 24 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมดในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เขตภาคกลาง กลุ่ม 6

4.2 ผลการประเมินคุณภาพภายในของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ ซึ่งได้กำหนดให้การนิเทศภายในเป็นนโยบาย และจุดเน้นโดยให้มีการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลเพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพสามารถสนองความต้องการ ดังนี้

ตารางที่ 2.4 ผลการประเมินคุณภาพภายในของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6

ลำดับ	มาตรฐานการศึกษา	น้ำหนัก คะแนน	ผลการประเมิน
1	ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีพัฒนาการเต็มศักยภาพ	30	28.90
2	ด้านครู มาตรฐานที่ 2 ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	20	20
3	ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 3 ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	10	10
4	ด้านการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 4 จัดทำหลักสูตรและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	25	25
5	ด้านสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุนสังคมแห่งการเรียนรู้	10	10
6	ด้านการประกันคุณภาพ มาตรฐานที่ 6 ประกันคุณภาพภายใน	5	5
	รวม	100	98.90

ที่มา : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประจำปี 2560. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

ด้านผู้เรียนได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพนักเรียนพิการในลักษณะการช่วยเหลือระยะ แรกเริ่มทุกประเภทความพิการในกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการ และได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ สอดคล้องตรงตามความต้องการของนักเรียนพิการแต่ละคนส่งผลให้นักเรียนพิการมีพัฒนาการที่ กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นด้านครูของศูนย์การศึกษา พิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 นอกจากเป็นผู้มีอุดมการณ์มีความเสียสละอุทิศตน และจิตใจอ่อนโยนยัง มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เฉพาะด้านมีครูการศึกษาพิเศษ ครูกายภาพบำบัด ครูจิตวิทยาคลินิกเพื่อ ดูแลและบำบัดฟื้นฟูช่วยเหลือนักเรียนพิการรุนแรง โดยทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้ปกครอง และชุมชนใกล้เคียงในการวางแผนการจัดการศึกษานักเรียนพิการเป็นรายบุคคลให้มีคุณภาพมากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนพิการมีพัฒนาการที่ดีขึ้นด้านผู้บริหารมีการพัฒนารูปแบบตามภารกิจของศูนย์ การศึกษาพิเศษ ยึดเป้าหมายของผลผลิตเป็นสำคัญที่นักเรียนพิการที่รับบริการที่หน่วยบริการอำเภอ รับบริการที่บ้าน และรับบริการที่โรงเรียนเรียนรวมได้รับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพ ชีวิตเต็มศักยภาพ ทัวถึง อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานของศูนย์การศึกษาพิเศษ ในด้านการจัด การศึกษา ด้านสังคมแห่งการเรียนรู้ นักเรียนได้เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด ซึ่งจะ ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาได้เต็มศักยภาพ และด้านการประกันคุณภาพโดยมี การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล มุ่งเน้นพัฒนาการของผู้เรียนตามศักยภาพและประเภทความพิการเป็นสำคัญใช้หลักสูตรสำหรับ นักเรียนพิการที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ (สำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ, 2560)

สรุปได้ว่า การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นการสะท้อนผลการจัดการศึกษา ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ซึ่งมีผลการประเมินคุณภาพภายในของศูนย์การศึกษา พิเศษ ในระดับดีเยี่ยม ในทุกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งในด้านผู้เรียนต้องมีการส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อสนองต่อความต้องการตรงตามประเภท ความพิการของนักเรียนพิการ และการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลจะสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพครูให้ เป็นมืออาชีพ มีจัดการศึกษาให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และมีพัฒนาการตามศักยภาพที่ดีขึ้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

สาขาสิริ วัชรานุกักรักษ์ (2553) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูได้ออกความคิดเห็นว่าทุกด้านของโครงสร้างซีทมีผลอยู่ในระดับมาก ส่วน ผู้บริหาร โรงเรียน และครูที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาพิเศษ แตกต่างกันนั้นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ส่วนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทไม่แตกต่างกัน และสุดท้ายผู้บริหารโรงเรียน และครูเสนอปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ โดยเห็นว่าควรส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีส่วนร่วมในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนพิการที่เรียนร่วมโดยอาจทำการเรียนรู้ที่จะอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกัน และจัดบริเวณนอกและในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และให้สอดคล้องกับความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายตรงตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้โดยเน้นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตควรมีเครื่องมือ สื่อ เทคโนโลยี ที่เหมาะสมสำหรับใช้กับนักเรียนพิการเรียนร่วมอย่างจำเพาะเจาะจง

เกสร สุกุลเมือง (2556) การศึกษาสภาพการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตราด ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตราด สภาพการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) การบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตราด จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตราด จำแนกตามตำแหน่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) การบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตราด จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศุภกิจ คงเพชรศักดิ์ (2556) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับผู้เรียนออทิสติกในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเขตภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1.ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับผู้เรียนออทิสติกในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเขตภาคเหนือในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าส่วนใหญ่มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับมากสำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านเครื่องมือ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 2.ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับผู้เรียนออทิสติกในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเขตภาคเหนือ ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) มีปัญหาสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง 3.ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับผู้เรียนออทิสติกในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเขตภาคเหนือ ได้นำข้อมูลจากสภาพ และปัญหามาหาแนวทางเพื่อพัฒนา การดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับผู้เรียนออทิสติกในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเขตภาคเหนือโดยได้แนวทางเป็น 4 ด้าน 9 ประเด็น ประกอบด้วย ด้านนักเรียน 2 ประเด็น ด้านสิ่งแวดล้อม 2 ประเด็น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 2 ประเด็น ด้านเครื่องมือ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก 3 ประเด็น และ 4. ผลการหาค่าความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับผู้เรียนออทิสติกในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเขตภาคเหนือ พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนักเรียน (S-Student) มีระดับความเหมาะสมมากรองลงมาได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และด้านเครื่องมือ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก (T-Tools) ตามลำดับ

อัญชลี จันทร์ตรี (2556) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกภายในกลุ่มสถานศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน ออทิสติกภายในกลุ่มสถานศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ด้านนักเรียนรองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านเครื่องมือตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกภายในกลุ่มสถานศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 พบว่า 1.ผู้ปกครองที่มี เพศ และรายได้ต่อ เดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก โดยภาพรวม พบว่า ไม่ แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน 2. ผู้ปกครองที่มี อายุต่างกันมีความคิด เห็นต่อการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ด้านสภาพ

แวดล้อม และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 3. ผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนต่างกันมีความเห็นต่อการบริหารจัดการห้องคู่ขนานออสติกโดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า แตกต่างกันด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 4. ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการห้องคู่ขนานออสติกโดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือด้านสภาพแวดล้อมส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน 5. ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการห้องคู่ขนานออสติกโดยภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทดสอบรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนส่วน ด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เวสารัช โกรธา (2557) ศึกษาความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของนักเรียนออสติกจากห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออสติกสู่ห้องเรียนปกติโดยแผนเตรียมความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่าน ผลการวิจัยพบว่า 1. ความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของนักเรียนออสติกจากห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออสติกสู่ห้องเรียนปกติก่อน และหลังใช้แผนเตรียมความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยหลังการใช้แผนเตรียมความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่าน 35.50 จาก 44 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 80.68) 2. ความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของนักเรียนออสติกจากห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออสติกสู่ห้องเรียนปกติก่อน และหลังใช้แผนเตรียมความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านสูงขึ้น (ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นหลังใช้แผนเตรียมความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่าน 19.50 คิดเป็นร้อยละ 44.32)

ประภาวรรณ พุมมา (2557) ศึกษาความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของบุคคลออสติกจากการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ สู่ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออสติก โดยแผนการเปลี่ยนผ่านเฉพาะบุคคล ผลการวิจัยพบว่า 1. ความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของบุคคลออสติกจากการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษสู่ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออสติกหลังการใช้แผนการเปลี่ยนผ่านเฉพาะบุคคลอยู่ในระดับดี 2. ความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของบุคคลออสติกจากการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษสู่ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออสติกหลังการใช้แผนการเปลี่ยนผ่านเฉพาะบุคคลสูงขึ้น

ธาริณี ชินวัฒน์ (2558) ศึกษาอุปสรรคของการปฏิบัติงานของครูในห้องเรียนคู่ขนานออสติก จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ประเด็นที่เป็นอุปสรรค ปัญหาต่อการปฏิบัติงานของครูห้องคู่ขนานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้าน T : Tools เครื่องมือ 2) ด้าน E : Environment สภาพแวดล้อม 3) ด้าน A : Activities กิจกรรม และ 4) ด้าน S : Students นักเรียน

จาคูรงค์ เจริญนำ (2558) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) มีผลดังต่อไปนี้ ลักษณะของโรงเรียนจัดการเรียนร่วม การอบรม/สัมมนา และขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประสิทธิผลการสอนเด็กพิการเรียนร่วม พบว่าไม่แตกต่าง กับสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) 3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน ของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมนั้นมีทั้งหมด 5 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน

ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558) ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1.สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2.เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3.เปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามประสิทธิผลการสอนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Sachar (2010) ศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้ภาษาละแวกเริ่มต้นสำหรับเด็กหูหนวกที่ใช้ประสาทหูเทียมโปรแกรมภาษาด้านการพูดและการฟังจำนวน 39 โปรแกรมได้รับการติดตั้งใน 20 รัฐ มีลักษณะที่แตกต่างกันตามภูมิภาคของประเทศสหรัฐอเมริกาโดยมีผลสนับสนุนจากการสอบการใช้ภาษาของเด็กจำนวน 141 คน อายุระหว่าง 5-6 ปี ซึ่งเป็นผู้ใช้ประสาทหูเทียมมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี โดยการวิเคราะห์ผลย้อนหลังอายุระหว่าง 5-6 ปี เปรียบเทียบกับผลระยะแรกเริ่มในแต่ละปีก่อนอายุ 5 ปี ดังนี้ 1) ระยะแรกเกิดเฉพาะบุคคล 2) ระดับ LSL เฉพาะเด็กหูหนวก 3) ระดับ LSL เด็กได้

ยีนปกติ 1 คน หรือเด็กได้ยีนมากกว่า 1 คน ผลการวิจัยพบว่า เฉพาะเจาะจงได้กระยะแรกเริ่มอายุ 1-2 ปี มีผลกระทบเชิงบวกด้านภาษาอย่างน้อยที่สุดถึงระดับอนุบาล มีความน่าจะเป็นที่เด็กคนหนึ่งมีระดับความสามารถใช้ภาษาปกติในระดับอนุบาลเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีเด็กอายุ 1 ปี ของระยะแรกเริ่มในการใช้ประสาทหูเทียม และระยะแรกเริ่มของเด็กทารกถึงอายุ 2 ปีในระดับ LSL กับเด็กหูหนวกคนอื่นที่เพิ่มเข้ามา

Abikoff (2014) ศึกษาการฝึกอบรมผู้ปกครองสำหรับเด็กสมาธิสั้นก่อนวัยเรียน การทดลองแบบสุ่มและมีกลุ่มควบคุมระหว่างโปรแกรมพิเศษและโปรแกรมทั่วไป การทดลองแบบสุ่มและมีกลุ่มควบคุมประกอบด้วย 3 กลุ่มคู่ขนานซึ่งเป็นรูปแบบในการศึกษาครั้งนี้ มีเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยเป็นเด็กสมาธิสั้นซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมทั้งหมด อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวนรวม 164 คน ชายเพศชาย 73.8% จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม NFPP (N = 67), กลุ่ม HNC (N = 63) และกลุ่มขึ้นบัญชีควบคุม (WL, N = 34) ผู้เข้าร่วมทั้งหมดได้รับการประเมินหลังการรักษาโดยผู้เข้าร่วมกลุ่ม NFPP และกลุ่ม HNC ได้รับการติดตามผลในปีการศึกษาถัดไปผลเบื้องต้นเป็นการจัดอันดับเด็กสมาธิสั้นโดยครูทดลองแบบอำพรางซึ่งมีความเป็นกลางในการปฏิบัติและโดยพ่อแม่ และครั้งที่สองเป็นการรวมผล การประเมินทางการแพทย์ และการวัดผลในห้องทดลองเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงาน และการแสดง ปฏิกริยาพึงพอใจที่ล่าช้าผลอื่น ๆ รวมทั้งการจัดอันดับของครูและพ่อแม่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ขัดแย้ง และการวัดผลจากการเลี้ยงดูใช้ชื่อการทดลอง : การฝึกอบรมพ่อแม่ของเด็กก่อนวัยเรียนที่สมาธิสั้น โดยใช้บ้านเป็นฐาน โดยลงทะเบียนทดลองทางคลินิก ผลการวิจัยพบว่า สองกลุ่มที่ได้รับการรักษา ได้แก่ กลุ่มเด็กสมาธิสั้นและกลุ่มเด็กที่มีความผิดปกติด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนประกอบกับความคิดเห็นของพ่อแม่เป็นการจัดอันดับที่ดีขึ้นเมื่อสิ้นสุดการรักษาผลการเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม NFPP ไม่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและมีผลลัพธ์เล็กน้อยอย่างมีนัยสำคัญ และมีประสิทธิผลน้อยกว่า HNC

สรุปได้ว่า ผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การบริหารจัดการ ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้างซีท และการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการ การเปลี่ยนผ่าน การส่งต่อ การปฏิบัติงานของครูในห้องเรียนคู่ขนานออทิสติกรวมถึงการรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองควบคู่กับการให้ความรู้ และการฝึกอบรมผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการช่วยลดปัญหา และอุปสรรคในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการบริหารจัดการห้องเรียน
คู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT (SEAT framework) ของ เบญจา ชลธารันนท์ (2546)
ซึ่งประกอบด้วย ด้านนักเรียน (S-Student) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ด้านกิจกรรมการ
เรียนการสอน (A-Activities) และด้านเครื่องมือ (T-Tool) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การวิจัยเรื่องสภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาข้อมูลจากประชากรและผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 9 คน ครูผู้สอน จำนวน 18 คน รวมทั้งสิ้น 33 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560)

1.2 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารระดับนโยบายทำหน้าที่บริหารการศึกษาพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1.2.1 ผู้บริหารระดับนโยบายทำหน้าที่บริหารการศึกษาพิเศษ ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษและดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

1.2.2 ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด ทำหน้าที่บริหารจัดการศึกษาพิเศษและดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

1.2.3 ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม ทำหน้าที่บริหารจัดการศึกษาเรียนรวมและดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

1.2.4 ครูผู้สอน ทำหน้าที่จัดการสอนทางด้านการศึกษาพิเศษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

2.1.1 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ (ภาคผนวก ข)

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check-list) ประกอบด้วย ตำแหน่ง อายุ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) ในการวัดระดับความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์ให้คะแนน (Best & Kahn, 1993, p. 246) ประกอบด้วย ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ จำนวนทั้งสิ้น 37 ข้อ

โดยกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
ระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
ระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
ระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
ระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
ระดับน้อยที่สุด

2.1.2 แบบสัมภาษณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีข้อคำถามประกอบด้วย (ภาคผนวก ข)

1) ความสำคัญทางการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT

- 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก
ด้านนักเรียน
- 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก
ด้านสภาพแวดล้อม
- 4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก
ด้านเครื่องมือ

2.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

2.2.1 แบบสอบถาม

การสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT รวบรวมข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม
- 2) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย และตัวแปรตามกรอบแนวคิดของการวิจัย
- 3) เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และความเหมาะสมของภาษาค้นคว้าอิสระจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ค) พิจารณาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00
- 5) นำแบบสอบถามที่ได้รับการเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง และเสนอให้ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระพิจารณาอีกครั้ง เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
- 6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอน สังกัดของศูนย์การศึกษาพิเศษ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Co-efficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.93

7) นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ภายใต้อำนาจคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

8) จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ สำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

2.2.2 แบบสัมภาษณ์

การสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ศึกษากรอบแนวทางในการศึกษาค้นคว้า แล้วร่างเป็นข้อคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรตามกรอบแนวทางในการศึกษาค้นคว้า

2) เสนอแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัด และความเหมาะสมของภาษา

3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 กรณีการสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อส่งหนังสือไปถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ส่งหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

3.1.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งสำเนาหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยทางไปรษณีย์ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 โรงเรียน จำนวน 33 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

3.1.3 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจากผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 โรงเรียน จำนวน 33 ฉบับ ได้แบบสอบถามจำนวน 33 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 กรณีการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยประสานผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ในช่วงวันที่ 28 เดือน มกราคม พ.ศ. 2562 ถึง วันที่ 4 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

3.2.2 ดำเนินการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดโดยขออนุญาตผู้เชี่ยวชาญในการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ด้วยแถบบันทึกเสียงเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลภายหลัง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนโดยตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมานั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage)

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลของเบสต์ (Best & Khan, 1993, p. 247) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติก ระดับน้อยที่สุด

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล
ออตติคโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลอทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่ง อายุ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ ปรากฏตามรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารสถานศึกษา	15	45.50
ครูผู้รับผิดชอบห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติก	18	54.50
รวม	33	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
20-30 ปี	8	24.20
31-40 ปี	10	30.30
41-50 ปี	7	21.30
51-ขึ้นไป	8	24.20
รวม	33	100.00
3. เพศ		
ชาย	10	30.30
หญิง	23	69.70
รวม	33	100.00
4. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	14	42.40
ปริญญาโท	17	51.50
ปริญญาเอก	2	6.10
รวม	33	100.00
5. ประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ		
ต่ำกว่า 1 ปี	2	6.10
1-2 ปี	5	15.20
3-4 ปี	8	24.20
5 ปีขึ้นไป	18	54.50
รวม	33	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งครูผู้รับผิดชอบห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จำนวน 18 คน (ร้อยละ 54.50) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 30.30) เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน (ร้อยละ 69.70) มีการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 17 คน (ร้อยละ 51.50) และมีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษมากกว่า 5 ปีขึ้นไป จำนวน 18 คน (ร้อยละ 54.50)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้
ใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้
โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการ
สอน และด้านเครื่องมือ ปรากฏตามรายละเอียดดังตารางที่ 4.2-4.6

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล
ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายด้าน

(N=33)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. ด้านนักเรียน	4.29	0.39	มาก
2. ด้านสภาพแวดล้อม	3.69	0.50	มาก
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.40	0.28	มาก
4. ด้านเครื่องมือ	3.90	0.42	มาก
รวม	4.07	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้
โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมมีการบริหารจัดการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma =$
0.30) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย
จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.28$) ด้านนักเรียน ($\mu =$
4.29, $\sigma = 0.39$) ด้านเครื่องมือ ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.42$) และด้านสภาพแวดล้อม ($\mu = 3.69$, $\sigma =$
0.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล
 ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านนักเรียน

(N=33)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะ ทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว	4.12	0.69	มาก
2. การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะ ทางด้านอารมณ์และสังคม	4.27	0.62	มาก
3. การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะ ทางการช่วยเหลือตนเอง	4.27	0.57	มาก
4. การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะ ทางด้านวิชาการ	4.33	0.77	มาก
5. การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะ ทางการพูดและภาษา	4.18	0.58	มาก
6. การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนพิการและ นักเรียนทั่วไปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและ กัน	4.45	0.56	มาก
7. การจัดกิจกรรมร่วมกับนักเรียนทั่วไปเพื่อให้ ปฏิบัติตน และมีความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการ เช่น การจัดกิจกรรม จำลองสถานการณ์การจัดนิทรรศการ หนังสือ และ เรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการ การพูดเสริมแรงหรือให้ รางวัลแก่ผู้อาสา หรือผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือนักเรียน พิการ เป็นต้น	4.36	0.60	มาก
รวม	4.29	0.39	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านนักเรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.39$) เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนพิการและนักเรียนทั่วไปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.56$) การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่นักเรียนทั่วไปเพื่อให้ปฏิบัติตน และมีความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการ เช่น การจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์การจัดนิทรรศการ หนังสือ และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการ การพูดเสริมแรงหรือให้รางวัลแก่ผู้อาสาหรือผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือนักเรียนพิการ เป็นต้น ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.60$) การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะทางด้านวิชาการ ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.77$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.69$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านสภาพแวดล้อม

(N=33)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. การปรับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเท แสงสว่าง เพียงพอและไม่มีเสียงรบกวน	4.18	0.63	มาก
2. การปรับสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนบริเวณทางเดินให้เหมาะสมไม่มีรากต้นไม้ ทางข้าม ทางลอดต่ำ	4.09	0.67	มาก
3. การปรับสภาพแวดล้อมโดยพิจารณาถึงลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล	4.36	0.60	มาก
4. การจัดเตรียมอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนพิการที่ต้องใช้รถเข็น	3.76	1.06	มาก
5. การจัดเตรียมห้องน้ำ ห้องส้วมเฉพาะนักเรียนพิการที่มีอุปกรณ์ช่วยเหลือเพียงพอ	4.24	0.61	มาก
6. การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนพิการ เช่น สวิตช์ไฟ	2.09	1.10	น้อย
7. การจัดเตรียมระบบเตือนภัยและประตูทางออกฉุกเฉินให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ	2.30	1.23	น้อย

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
8. การให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนพิการ อย่างถูกวิธี	4.45	0.50	มาก
รวม	3.69	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านสภาพแวดล้อมโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนพิการอย่างถูกวิธี ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.50$) การปรับสภาพแวดล้อมโดยพิจารณาถึงลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.60$) การจัดเตรียมห้องน้ำ ห้องส้วมเฉพาะนักเรียนพิการที่มีอุปกรณ์ช่วยเหลือเพียงพอ ($\mu = 4.24$, $\sigma = 0.61$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนพิการ เช่น สวิตช์ไฟ ($\mu = 2.09$, $\sigma = 1.10$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล
 ออติสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

(N=33)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. การคัดกรองประเมินความสามารถพื้นฐาน เพื่อวางแผนจัดการศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	4.64	0.54	มากที่สุด
2. การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคลตามลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล	4.73	0.51	มากที่สุด
3. การทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง	4.61	0.49	มากที่สุด
4. การวัดผลและประเมินผล ระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน เพื่อประเมินพัฒนาการ และความก้าวหน้าของนักเรียนพิการ	4.48	0.50	มาก
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทักษะ ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนพิการตรงตามหลักสูตรเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม	4.27	0.51	มาก
6. การรายงานพัฒนาการ และความก้าวหน้าของนักเรียนพิการให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย	4.30	0.52	มาก
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ศึกษาแหล่งเรียนรู้ภายใน แหล่งเรียนรู้ภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.24	0.56	มาก
8. การสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการเป็นรายบุคคล หลังการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน	3.94	0.55	มาก
9. การส่งต่อนักเรียนพิการให้มีโอกาสได้เรียนในโรงเรียนเรียนรวม โรงเรียนเฉพาะความพิการ ฝึกอาชีพ ส่งต่อสู่สังคมเพื่อพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล	4.42	0.79	มาก
รวม	4.40	0.28	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคลตามลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.51$) การคัดกรองประเมินความสามารถพื้นฐาน เพื่อวางแผนจัดการศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.54$) การทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนพิการเป็นรายบุคคลหลังการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.55$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล
 ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านเครื่องมือ

(N=33)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. การกำหนดวิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์ เพื่อการบริหารห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก	4.24	0.75	มาก
2. การจัดทำแผนปฏิบัติการ และโครงการในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก	4.03	0.77	มาก
3. การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานมอบหมายแนวทางและ บทบาทหน้าที่เพื่อช่วยเหลือนักเรียนพิการ	4.27	0.67	มาก
4. การประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจ และปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับนักเรียนพิการ	4.03	0.46	มาก
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบ ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยผู้ปกครองและชุมชน	3.79	0.60	มาก
6. การระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก	2.36	1.19	น้อย
7. นักเรียนพิการได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกความ และช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เหมาะสมกับประเภทความพิการแต่ละบุคคล	4.27	0.71	มาก
8. การจัดหา/ผลิตสื่อ ตำรา และนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.77	มาก
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยครูการศึกษาพิเศษ และครูกายภาพบำบัดเพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล	4.48	0.50	มาก
10. การจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก	2.42	1.37	น้อย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	แปลผล
	(μ)	มาตรฐาน (σ)	
11. การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการให้มีคุณภาพ	4.24	0.66	มาก
12. การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	4.00	0.75	มาก
13. การประกันคุณภาพการศึกษาให้คำแนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	4.27	0.67	มาก
รวม	3.90	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านเครื่องมือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยครูการศึกษาพิเศษ และครูกายภาพบำบัดเพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.50$) การจัดหา/ผลิตสื่อ ตำรา และนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.77$) การประกันคุณภาพการศึกษาให้คำแนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.67$) นักเรียนพิการได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกความ และช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เหมาะสมกับประเภทความพิการแต่ละบุคคล ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.71$) การจัดตั้งคณะทำงานมอบหมายแนวทาง และบทบาทหน้าที่เพื่อช่วยเหลือนักเรียนพิการร่วมกัน ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.67$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ($\mu = 2.36$, $\sigma = 1.19$) และการจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ($\mu = 2.42$, $\sigma = 1.37$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติกโดยใช้ โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาค กลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก
โดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปรากฏผล ดังนี้

3.1 ความสำคัญของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้ โครงสร้าง SEAT อย่างไร

จากผลการสัมภาษณ์ พบว่า ความสำคัญของการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน
บุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความเท่าเทียมและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษา
ดังนี้

ห้องเรียนคู่ขนาน ควรมีการต่อยอดหรือขยายผลให้ครอบคลุมประชากรคนพิการใน
วัยเรียนได้มีโอกาสได้เข้าเรียนในโรงเรียนเหมือนเด็กปกติทั่วไป และได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้
สามารถเรียนรู้และช่วยเหลือตนเองได้โดยไม่เป็นภาระของสังคมให้สามารถคิดและแก้ไขปัญหาได้บ้าง
ตามสมควร และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4)

ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่งที่กล่าวว่า

เป็นโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษานักเรียนควรได้รับความเสมอภาคและเท่าเทียม
ทางการศึกษา เด็กจะได้รับรู้ขั้นพื้นฐานพึงจะได้รับโดยครูเฉพาะด้าน จะให้ความสำคัญกับผู้ปกครอง
ดูความต้องการแบบไหน อย่างไร โดยโรงเรียนในฐานะเป็นผู้จัดการศึกษา (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3)

รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่งที่เสริมประเด็น การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน
อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารจัดการโดยใช้โครงสร้าง SEAT เป็นโครงสร้างพื้นฐานของการบริหาร
จัดการด้านการศึกษาพิเศษ และมีประสิทธิภาพมากถ้าใช้กับห้องเรียนคู่ขนาน เพราะ S คือการเตรียม
ความพร้อมนักเรียนปกติให้เขารู้ว่าถ้ามีเด็กพิเศษเข้าไปเรียนรวมด้วยต้องปฏิบัติตัวอย่างไร มีกฎ
กติกาแบบไหน การเข้าสังคม การเตรียมความพร้อมเด็กพิการ E คือการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณ
ภายในชั้นเรียน และภายนอกชั้นเรียนต้องสร้างสภาพแวดล้อมให้ดึงดูดการเรียนการสอน และกระตุ้น
การเรียนรู้ A คือการปรับตั้งแต่หลักสูตร ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือวัด และการ
ประเมินผลต่างๆ ปรับให้สอดคล้องกับลักษณะประเภทความพิการที่จะนำพาเด็กพิการ คือแผนจัด
การศึกษาเฉพาะบุคคลที่ต้องวางแผนไว้ 1 ปี และจะมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร มีรูปแบบการ

จัดการเรียนการสอนอย่างไร วัดและประเมินผลอย่างไร T คือเป็นตัวสนับสนุนเป็นตัวช่วยพอดให้อีก 3 ตัวมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบไปด้วยตัวบุคคล 1.ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวมในการบริหารจัดการเรียนการสอนต้องปรับทัศนคติก่อนในการมีห้องเรียนคู่ขนานไปอยู่ด้วย 2.ครูและบุคลากรในโรงเรียน ทัศนคติที่ดีต่อตัวเด็กในการจัดการเรียนการสอน (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2)

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของเด็กพิการ โดยกล่าวว่า

การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน ควรมีการจัดการที่มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของนักเรียนออทิสติกจนสามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติในห้องเรียนปกติได้ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

3.2 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านนักเรียน

จากผลการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อมูลโดยได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านนักเรียน โดยภาพรวมควรมีการเตรียมความพร้อม ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองต้องมาทำความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก มีการพัฒนานักเรียนพิการด้านการดำเนินชีวิตในโรงเรียน ทักษะการสื่อสาร ทักษะการช่วยเหลือตนเอง และเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติให้เกิดการยอมรับความแตกต่างสร้างมิตรภาพ และให้เกิดการเรียนรู้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของนักเรียนพิการกับเพื่อนนักเรียนปกติ เมื่อผ่านการเตรียมความพร้อมก็จะทำการส่งต่อไปเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติ

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านนักเรียน ดังนี้

ควรมีการจัดการเรียนการสอนตามแบบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ตามความถนัดและความสามารถของนักเรียนพิการแต่ละคน (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4)

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังให้ความเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมนักเรียนควรมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการด้านการดำเนินชีวิตในโรงเรียน ทักษะการสื่อสารการทำกิจวัตรประจำวัน มีความศรัทธาในตนเองมองเห็นว่าตนเองมีความ สามารถไร้ขีดจำกัดมีการยอมรับความแตกต่างของตนเองกับเพื่อนในชั้นเรียนและมีความพร้อมในการสร้างมิตรภาพ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญอีกสองท่านกล่าวว่า

ควรมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนโดยจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือนักเรียนปกติ และนักเรียนออทิสติกเข้าไปเรียนรวมกัน การเตรียมความพร้อมโดยจัดกิจกรรมฐานให้นักเรียนออทิสติก

สติกรมร่วมกิจกรรมกับนักเรียนปกติก่อน จะทำให้ตัวนักเรียนออทิสติกเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ก่อนเปิดภาคเรียนให้รู้จักทั้งเพื่อนที่เป็นนักเรียนปกติและเพื่อนที่เป็นเด็กพิเศษ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2)

ควรมีการเตรียมความพร้อม ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองต้องมาทำความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก เมื่อผ่านการเตรียมความพร้อม จะทำการส่งต่อไปเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3)

3.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม

จากผลการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อมูลโดยได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมควรได้รับการพัฒนาโดยมีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกโดยบุคลากรในโรงเรียนบุคลากร และทุกคนรวมไปถึงผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือเข้าร่วมในการพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ทางลาดชันสำหรับนักเรียนพิการที่มีรถเข็น ห้องน้ำ ห้องส้วม เพิ่มแสงส่องสว่างภายใน ห้องเรียน และภายนอกห้องเรียน โรงอาหารที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนพิการ และสะดวกในการช่วยเหลือตัวเองในการใช้ชีวิตประจำวัน มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการเรียนการสอน มีความสะอาดและเป็นระเบียบ มีการจัดมุมละลายพฤติกรรม จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสร้างความสนใจของนักเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม ดังนี้

ควรมีการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอน มีความสะอาด และเป็นระเบียบ มีการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน มีมุมพัฒนาการเรียนรู้ในด้านต่างๆ เช่นห้องฝึกพูด ฝึกฟัง เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สร้างความสนใจของนักเรียนให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนและร่วมกิจกรรมกับผู้สอน อยากรอยู่โรงเรียน อยากรอยู่กับเพื่อนเพื่อเกิดการพัฒนากิจการการเรียนรู้และไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3)

รวมทั้งกล่าวเสริมให้เห็นวิธีการในการพัฒนาอย่างหลากหลายวิธี

ควรมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม อาจเกิดจากบุคลากรในโรงเรียนโดยบุคลากรต้องมีความเชื่อว่านักเรียนพิการสามารถพัฒนาได้ และทุกคนรวมไปถึงผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือเข้าร่วมในการพัฒนา ปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เพิ่มแสงส่องสว่างภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียน โดยมีทางลาดชันสำหรับนักเรียนพิการที่มีรถเข็น ห้องน้ำ ห้องส้วมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนพิการโรงอาหารต้องมีความสะอาด และสะดวกในการช่วยเหลือตัวเองในการใช้ชีวิต

ประจำวันพร้อมเปิดโอกาสให้นักเรียนพิการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดภายในโรงเรียน และกิจกรรมที่จัดโดยชุมชน (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวเสริมถึงการเตรียมความพร้อมและการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

ควรการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกควรทำงานร่วมกับบุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยห้องเรียนคู่ขนานซึ่งประกอบไปด้วย ห้องเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ 1 ห้องมีนักเรียนพิการเรียนรวมกันโดยมีครูการศึกษาพิเศษและพี่เลี้ยงของศูนย์การศึกษาพิเศษมาอยู่ประจำห้องเรียน นักเรียนพิการสามารถเรียนรู้ร่วมกับนักเรียนปกติได้ในบางวิชา แต่วิชาส่วนใหญ่ที่พบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ คือวิชาศิลปะ และวิชาพลศึกษาเน้นหนักไปทางวิชาการอย่างวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์นักเรียนจะไม่สามารถเรียนรู้ได้แล้วถ้านักเรียนเกิดความเครียดมีอารมณ์เริ่มรุนแรงเริ่มทำร้ายตัวเองและเพื่อนอาจจะต้องนำนักเรียนพิการกลับมาเรียนในห้องของตัวเอง เด็กออทิสติกที่มีอารมณ์รุนแรงต้องมีการจัดให้มีมุมในการเก็บพฤติกรรมของนักเรียนหรือมุมละลายพฤติกรรมรวมถึงการสร้างแรงดึงดูดความสนใจโดยการผลิตสื่อ นวัตกรรมต่างๆ ในการจัดห้องเรียนคู่ขนานรวมถึงการจัดที่นั่งให้เด็กพิการนั่งแถวหน้าสุด เพื่อให้มองเห็นพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนอย่างทั่วถึงและเติมเต็มในสิ่งที่นักเรียนขาด (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4)

3.4 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อมูลโดยได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมควรได้รับการพัฒนาโดยมีการจัดการเรียนการสอนตามแบบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ตามความถนัดและความสามารถของนักเรียนพิการ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายรวมถึงการวัดผลประเมินผลของนักเรียนพิการจะต้องสร้างขึ้นมาเอง ลดเกณฑ์การประเมินผลไม่ให้เท่ากับนักเรียนปกติ มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลก่อนและหลังเรียนเพื่อตอบสนองตรงตามความสามารถเฉพาะบุคคล และต้องตระหนักถึงความสำคัญร่วมกันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ยึดตามการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) โดยในระยะ 1 ปีมีการกำหนดแนวทางว่านักเรียนจะเรียนอะไรบ้างรวมถึงควรมีผู้บริหารบุคลากรต่างๆในโรงเรียนและผู้ปกครองมาร่วมหาแนวทางการแก้ไขปัญหาาร่วมกันรวมเป็นทีมสหวิชาชีพ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2)

นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญยังให้ความเห็นในพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดสื่อการเรียนการสอนกำหนดให้ตรงกับความต้องการและตรงตามประเภทความพิการ วิธีการเรียนการสอนเทคนิคต่างๆจะมีการใส่เข้าไปในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แต่ละด้านควรวัดผลประเมินผลของเด็กพิเศษจะไม่เท่าเพื่อนต้องสร้างขึ้นมาจาก เพื่อตอบสนองตรงตามความสามารถเฉพาะบุคคล ผู้มีส่วนร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องตระหนักถึงความสำคัญร่วมกันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4)

รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวเสริมด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ควรมีเตรียมความพร้อมครูในโรงเรียนและครูการศึกษาพิเศษให้มีเจตคติที่ดีต่อเด็กพิการ วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อหาความสามารถ จุดเด่น จุดด้อยการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการและประเภทความพิการ ทำความเข้าใจในความบกพร่องของนักเรียน ควรมีการจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมควรเน้นไปในด้านทักษะการช่วยเหลือตัวเองในชีวิตประจำวันเป็นหลัก ในการจัดกิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นำนักเรียนพิการมาร่วมทำทุกกิจกรรมลดเกณฑ์การประเมินผลไม่เท่ากับนักเรียนปกติ มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลก่อนและหลังเรียน (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

3.5 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านเครื่องมือ

จากผลการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อมูลโดยได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านเครื่องมือ โดยภาพรวม ควรได้รับการพัฒนาโดยมีการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานเป็นแนวทางการดำเนินงาน มีการจัดตั้งคณะกรรมการการ สร้างเครือข่ายประสานชุมชนรวมไปถึงการระดมทุน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา มีการนิเทศ แนะนำ ตรวจสอบ ดูแลพัฒนา การของนักเรียนเชิงประจักษ์ รวมถึงประชุมและสอบถามผู้ปกครองร่วมกันพัฒนา มีการสนับสนุนบุคลากรและงบประมาณ ด้านสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับมาจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) รวมถึงสื่อที่ครูผู้สอนเป็นผู้ผลิตขึ้นเอง ควรเลือกใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องและตรงกับประเภทความพิการของนักเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านเครื่องมือ ดังนี้

ควรมีเครื่องมือและอุปกรณ์โรงเรียนต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในทุกๆด้านมีสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดสรรมาให้จากต้นสังกัดรวมไปถึงสื่อที่ครูผู้สอนขึ้นมาจากผลิตเองต้องมีสื่อหลากหลายประเภทสื่อชิ้นใหญ่ที่หยิบได้รวมไปถึงสื่อประเภทแบบฝึกหัดควรเลือกสื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละประเภทความพิการ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4)

จากนั้นยังได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาห้องเรียนคู่ขนานโดยการเชื่อมโยงระบบการบริหารจัดการเครื่องมือ

ควรมีการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานเป็นแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียน มีการสนับสนุนบุคลากรและงบประมาณอย่างเพียงพอจากต้นสังกัด ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับมาจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เลือกสื่อให้สอดคล้องกับประเภทความพิการมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมสหวิทยา และมีการสร้างเครือข่ายประสานชุมชนรวมไป ถึงการระดมทุน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา เครื่องมือจะเป็นตัวสุดท้ายในการช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1)

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวสนับสนุนถึงเครื่องมือผู้บริหารกับห้องมือครูผู้สอน

ควรมีเครื่องมือผู้บริหาร มีการนิเทศ แนะนำ ตรวจจับ คูปพัฒนาการของนักเรียนเชิงประจักษ์ รวมถึงประชุมและสอบถามผู้ปกครองต้องร่วมกันพัฒนา เครื่องมือครูใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ในการประเมินเพื่อนำพานักเรียนสู่ความสำเร็จ (ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3)

กล่าวโดยสรุป แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ควรมีการเตรียมความพร้อมทุกคนให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกโดยปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก จัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการเรียนการสอน มีการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มีการวัดผลและประเมินผล ลดเกณฑ์การประเมินผลไม่เท่ากับนักเรียนปกติ มีการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนพิการที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มีการกำหนดนโยบาย จัดตั้งคณะกรรมการการ สร้างเครือข่ายประสานชุมชนรวมไปถึงการระดมทุน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 วิธีศึกษาและผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT framework) จากเบญจมา ชลธารันนท์ (2546, น. 7-47) ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ เพื่อให้การบริหารจัดการนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องมีคุณภาพ และประสิทธิภาพประชากร ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 9 คน ครูผู้สอน จำนวน 18 คน รวมทั้งสิ้น 33 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารระดับนโยบายทำหน้าที่บริหารการศึกษาพิเศษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 1 คน ครูผู้สอน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check-list) ประกอบด้วย ตำแหน่ง อายุ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีข้อความประกอบด้วย

(1) ความสำคัญทางการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT

(2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกด้านนักเรียน

(3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกด้านสภาพแวดล้อม

(4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

(5) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกด้านเครื่องมือ

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

กรณีการสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อส่งหนังสือไปถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ส่งหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

2) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมทั้งสำเนาหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยทางไปรษณีย์ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 โรงเรียน จำนวน 33 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

3) ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามจากผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 โรงเรียน จำนวน 33 ฉบับ ได้แบบสอบถามจำนวน 33 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

กรณีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยประสานผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ในช่วงวันที่ 28 เดือน มกราคม พ.ศ. 2562 ถึง วันที่ 3 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

2) ดำเนินการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนด โดยขออนุญาตผู้เชี่ยวชาญในการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ด้วยแถบบันทึกเสียงเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลภายหลัง

1.3 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่วนใหญ่ดำรง ตำแหน่ง ครูผู้รับผิดชอบห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก (ร้อยละ 54.50) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 30.30) เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 69.70) มีการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 51.50) และมีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษมากกว่า 5 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 54.50) ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โดยภาพรวมมีสภาพการบริหารจัดการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านนักเรียน ด้านเครื่องมือ และด้านสภาพแวดล้อมตามลำดับ และเมื่อพิจารณาข้อมูลสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกแต่ละด้านพบว่า

1) ด้านนักเรียน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนพิการและนักเรียนทั่วไปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่นักเรียนทั่วไปเพื่อให้ปฏิบัติตนและมีความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการ เช่น การจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์การจัดนิทรรศการ หนังสือ และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการ การพูดเสริมแรงหรือให้รางวัลแก่ผู้อาสา หรือผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือนักเรียนพิการ เป็นต้น การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กนักเรียนพิการทักษะทางด้านวิชาการ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กนักเรียนพิการทักษะทางด้านร่างกาย และการเคลื่อนไหว

2) ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนพิการอย่างถูกวิธี การปรับสภาพแวดล้อมโดยพิจารณาถึงลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล การจัดเตรียมห้องน้ำ ห้องส้วมเฉพาะนักเรียนพิการที่มีอุปกรณ์ช่วยเหลือเพียงพอ ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนพิการ เช่น ระบบเตือนภัย สวิตช์ไฟ

3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนสอนเฉพาะบุคคลตามลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล การคัดกรองประเมินความสามารถพื้นฐาน เพื่อวางแผนจัดการศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล การทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กนักเรียนพิการเป็นรายบุคคลหลังการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน

4) ด้านเครื่องมือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยครูการศึกษาพิเศษ และครูกายภาพบำบัดเพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล การจัดหา/ผลิตสื่อ ตำรา และนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม การประกันคุณภาพการศึกษาให้คำแนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา นักเรียนพิการได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เหมาะสมกับประเภทความพิการแต่ละบุคคล การจัดตั้งคณะทำงานมอบหมายแนวทาง และบทบาท หน้าที่เพื่อช่วยเหลือนักเรียนพิการร่วมกัน ตามลำดับ

และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อขอรับการสนับสนุน ช่วยเหลือการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก และการจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

1.3.2 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปผลได้ ดังนี้

1) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านนักเรียน ควรได้รับการพัฒนาโดยมีการเตรียมความพร้อม ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองต้องมาทำความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก มีการพัฒนานักเรียนพิการด้านการดำเนินชีวิตในโรงเรียน ทักษะการสื่อสาร ทักษะการช่วยเหลือตนเอง และเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติให้เกิดการยอมรับความแตกต่างสร้างมิตรภาพ และให้เกิดการเรียนรู้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของนักเรียนพิการกับเพื่อนนักเรียนปกติ เมื่อผ่านการเตรียมความพร้อมก็จะทำการส่งต่อไปเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติ

2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม ควรได้รับการพัฒนาโดยมีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกโดยบุคลากรในโรงเรียน บุคลากร และทุกคนรวมไปถึงผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือเข้าร่วมในการพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ทางลาดชันสำหรับนักเรียนพิการที่มีรถเข็น ห้องน้ำ ห้องส้วม เพิ่มแสงส่องสว่างภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียน โรงอาหารที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนพิการ และสะดวกในการช่วยเหลือตัวเองในการใช้ชีวิตประจำวัน มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการเรียนการสอน มีความสะอาดและเป็นระเบียบ มีการจัดมุมละลายพฤติกรรม จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสร้างความสนใจของนักเรียน

3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรได้รับการพัฒนาโดยมีการจัดการเรียนการสอนตามแบบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และ แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ตามความถนัดและความสามารถของนักเรียนพิการ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายรวมไปถึงการวัดผลประเมินผลของนักเรียน พิการจะต้องสร้างขึ้นเองลดเกณฑ์การประเมินผลไม่ให้เท่ากับนักเรียนปกติ มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลก่อนและหลังเรียนเพื่อตอบสนองตรงตามความสามารถเฉพาะบุคคล และต้องตระหนักถึงความสำคัญร่วมกันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านเครื่องมือ ควรได้รับการพัฒนาโดยมีการกำหนดนโยบายและจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก มีการสร้างเครือข่ายประสานชุมชนรวมไปถึงการระดม

ทุน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา มีการนิเทศ แนะนำ ตรวจสอบ ดูแลพัฒนา การของนักเรียนเชิง
 ประจักษ์ รวมถึงประชุมและสอบถามผู้ปกครองร่วมกันพัฒนา มีการสนับสนุนบุคลากรและ
 งบประมาณ ด้านสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับมาจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)
 รวมถึงสื่อที่ครูผู้สอนเป็นผู้ผลิตขึ้นเองควรเลือกใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องและตรงกับประเภทความ
 พิจารณาของนักเรียน

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

2.1 สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกโดยภาพรวม

มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ของห้องเรียน
 คูขนานบุคคลออทิสติกมีการศึกษาระดับปริญญาโท ถึงร้อยละ 51.50 และมีประสบการณ์การทำงาน
 ด้านการศึกษาพิเศษมากกว่า 5 ปีขึ้นไป ถึงร้อยละ 54.50 (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560)
 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุดใน
 กลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2555) ได้กล่าวว่า การจัดห้องเรียนคูขนาน
 สำหรับบุคคลออทิสติกจะต้องมีการจัดครูผู้สอน จัดห้องเรียน จัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ
 ศักยภาพความสามารถ และตามความต้องการพิเศษทางการศึกษา ไม่จัดในห้องให้เป็นอุปสรรคต่อ
 การเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ ต้องจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตรเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือ
 ระยะแรกเริ่ม มีการจัดทำและทบทวนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล แผนการสอนเฉพาะบุคคล
 อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ใช้เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน และที่
 สำคัญครูจะต้องมีการวัดประเมินผล โดยครูผู้สอนต้องบันทึกพัฒนาการประจำวัน ซึ่งจะทำให้เด็ก
 นักเรียนเกิดความพร้อม การเปลี่ยนผ่านของบุคคลออทิสติก ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคน
 ร่วมกันจัดการศึกษาเพื่อประโยชน์ แก่นักเรียนพิการจนสามารถช่วยเหลือตนเองได้ และสอดคล้องกับ
 เบญจา ชลธารันนท์ (2546, น. 7-47) กล่าวถึง กิจกรรมภายใน และภายนอกห้องเรียนเป็นส่วนหนึ่ง
 ของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนทั่วไป และนักเรียนพิการ ได้รับการ
 พัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่
 พบว่าสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ใน
 ระดับมาก (วิมล จันทราศรี, 2553; สขาสิริ วัชรานุกฤษ, 2553)

2.2 สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก ด้านนักเรียน

โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาค
 กลาง กลุ่ม 6 ได้มีการดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในลักษณะการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มทุก

ประเภทความพิการในกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการ และได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องตรงตามความต้องการของนักเรียนพิการแต่ละคนส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) สอดคล้องกับ เบญจา ชลธารินทร์ (2546, น. 25) กล่าวถึงการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) การเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการและเด็กทั่วไปเพื่อให้มีความสามารถในการดำรงชีวิตอิสระช่วยเหลือตัวเองได้มากที่สุด และเร็วที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่าสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกด้านนักเรียน อยู่ในระดับมาก (วิมล จันทราศรี, 2553; จาตุรงค์ เจริญนำ, 2558; อีระพงษ์ พรหมกุล, 2558; สุรศักดิ์ เรือนงาม, 2555; ธัญญ์ณลิน กิติวัฒน์กนกโชติ, 2559; ฉวีวรรณ เมืองทอง, 2552)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยระบุว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กนักเรียนพิการทักษะทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนพิการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 มีครูผู้สอน เอกการศึกษาพิเศษ 3 คน คิดเป็น ร้อยละ 0.57 จากครูผู้สอน ทั้งหมด 19 คน มีนักเรียนพิการมารับบริการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก แบ่งเป็นประเภท ความพิการได้ 6 ประเภท จำนวน 75 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ที่พบว่า ควรมีการเตรียมความพร้อม ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองต้องมาทำความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก มีการพัฒนานักเรียนพิการด้านการดำเนินชีวิตในโรงเรียน ทักษะการสื่อสาร ทักษะการช่วยเหลือตนเอง และเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติให้เกิดการยอมรับความแตกต่างสร้างมิตรภาพ และให้เกิดการเรียนรู้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของนักเรียนพิการกับเพื่อนนักเรียนปกติ เมื่อผ่านการเตรียมความพร้อมก็จะทำการส่งต่อไปเรียนรวมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่าสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านนักเรียน อยู่ในระดับมาก (นพมาศ สุทธิวิรัช, 2551; วรนุช ประมวลการ, 2557; บุชบา ตาไว, 2550)

2.3 สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม

โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ได้มีการดำเนินการพัฒนาสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เพื่อส่งเสริมนักเรียนให้ได้เรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้เต็มศักยภาพ ทั้งถึง อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานของศูนย์การศึกษาพิเศษ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) และ สอดคล้องกับ อีระศักดิ์ กอวรกุล (2551) กล่าวถึง ห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก เป็นห้องเรียนพิเศษที่ทางสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดหาไว้ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนของเด็กออทิสติกโดยเฉพาะ และจะมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกเรื่องที่นักเรียนต้องได้รับการเรียนรู้

นอกเหนือจากการเรียนร่วมกับเพื่อน Buddy ในห้องเรียนปกติ เมื่อพิจารณาจากหลักการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และพิจารณาประกอบกับข้อบกพร่องต่างๆ ที่บุคคลออทิสติกส่วนใหญ่มี ดังนั้น การพิจารณาจัดสรรห้องเรียนคู่ขนานนี้ จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพ และความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของเด็กด้วย และสอดคล้องกับ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2555) กล่าวว่า ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก หมายถึง ห้องเรียนพิเศษที่ทางสถานศึกษาจำเป็นต้องจัดหาไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอน สำหรับออทิสติกโดยเฉพาะ แต่ในบางโอกาสเด็กอาจจะต้องได้ไปเรียนร่วมในชั้นเรียนบางเวลา อย่างไรก็ตามเด็กกลุ่มนี้จะต้องมีกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกเรื่องที่ได้ก่อกำเนิดได้รับการเรียนรู้ ที่ตั้งของห้องเรียนคู่ขนานควรอยู่ในบริเวณอาคารเดียวกันกับอาคารเรียนผู้เรียนปกติในระดับอายุช่วงชั้นเดียวกัน เช่นห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ระดับอายุช่วงชั้นประถม ก็อยู่ในส่วนของบริเวณอาคารเรียนของกลุ่มช่วงชั้นประถม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเชื่อมต่อ ส่งต่อ และถ่ายโอนผู้เรียนกลับไป-มา ระหว่างห้องเรียนร่วมไม่ทำให้ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกอย่างเดียวสภาพแวดล้อมในห้องเรียนจะต้องลดสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อาจรบกวนการเรียนการสอนได้ เช่น การติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ที่เคลื่อนไหววับแววม สอดคล้องกับ จีรพันธุ์ ตันมณี (2551) กล่าวว่า ที่ตั้งของห้องเรียนคู่ขนาน ควรอยู่ในบริเวณอาคารเดียวกันกับอาคารเรียนผู้เรียนปกติในระดับอายุช่วงชั้นเดียวกัน เช่น “ห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก ระดับอายุช่วงชั้นประถม” ก็อยู่ในส่วนของบริเวณอาคารเรียนของกลุ่มช่วงชั้นประถม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเชื่อมต่อ ส่งต่อและถ่ายโอน ผู้เรียนออทิสติก กลับไปกลับมาระหว่างห้องเรียนคู่ขนานกับห้องเรียนปกติหรือห้องกิจกรรมที่ต้องร่วมกับผู้เรียนปกติ และจะไม่ทำให้ห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก โดดเดี่ยว แยกแยก หากตั้งแยกกันอยู่คนละบริเวณคนละอาคาร ซึ่งค่าเฉลี่ยที่มากที่สุดในกลุ่มจากผลงานวิจัยฉบับนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558) ที่พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยระบุว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนพิการ เช่น สวิตช์ไฟ ระบบเตือนภัยและประตูทางออกฉุกเฉิน รวมไปถึงการจัดเตรียมอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนพิการที่ต้องใช้รถเข็น ซึ่งเกิดจากสภาพปัญหาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานประสบปัญหา เนื่องด้วยการจัดสรรงบประมาณ ที่ไม่เพียงพอ ขาดแคลนสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์อำนวยความสะดวก ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถภาพทางกายและสติปัญญา เช่น ขาดห้องน้ำที่ได้มาตรฐานสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายที่ต้องใช้รถเข็น (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลสภาพแวดล้อมในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ที่พบว่า ควรได้รับการพัฒนาโดยมีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอก โดยบุคลากรในโรงเรียนบุคลากร และทุกคนรวมไปถึงผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือเข้าร่วมในการพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ จัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวก เช่น ทางลาดชันสำหรับนักเรียนพิการที่มีรถเข็น ห้องน้ำ ห้องส้วม เพิ่ม

แสงส่องสว่างภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียน โรงอาหารที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนพิการ และสะดวกในการช่วยเหลือตัวเองในการใช้ชีวิตประจำวัน มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการเรียนการสอน มีความสะอาดและเป็นระเบียบ มีการจัดมุมละลายพฤติกรรม จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และเร้าความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่าสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก (บุษบา ตาไว, 2550; วิมล จันทราศรี, 2533; วรนุช ประมวลการ, 2557)

2.4 สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ได้มีการพัฒนานักเรียนพิการ มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ตรงตามประเภทตามพิการ มีการวัดและประเมินผลดำเนินการส่งต่อ จำนวน 32 คน สร้างความเข้มแข็งให้กับนักเรียนพิการด้วยการฟื้นฟูร่างกายและสติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามศักยภาพ มีการส่งต่อนักเรียนพิการให้มีโอกาสได้เรียนในโรงเรียนเรียนรวม โรงเรียนเฉพาะความพิการฝึกอาชีพ เพื่อปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถภาพ ทางกายและสติปัญญา นอกจากนี้ยังส่งต่อนักเรียนพิการออกสู่สังคม นักเรียนพิการสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างปกติสุข ซึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย การให้แรงเสริม การสร้างเงื่อนไข ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก ทักษะกล้ามเนื้อใหญ่ ทักษะทางการพูดและภาษา ทักษะทางสังคม ทักษะช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ทักษะทางวิชาการ และทักษะที่มีความจำเป็นพิเศษ การจัดการเรียนการสอนเรื่องพื้นฐานอาชีพ มีการวัดผลประเมินผลผู้เรียนเป็น 3 ระยะ คือก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนเพื่อติดตามความก้าวหน้าของพัฒนาการ และจัดทำรายงานผลการจัดการศึกษาเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นปีการศึกษา (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) และสอดคล้องกับ เบญจา ชลธารนนท์ (2546, น. 7-47) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียน และชุมชน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดภายในชั้นเรียน และภายในโรงเรียนแล้วยังมีกิจกรรมนอกโรงเรียนซึ่งทางโรงเรียน ควรมีการบริหารจัดการในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย ยานพาหนะ ที่พัก ฯลฯ เพื่อช่วยให้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนพิการ เป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพลักษณะกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไปในสนามเด็กเล่นกิจกรรมห้องสมุดให้มีการปรับห้องสมุดโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communication Technology : ICT) เข้ามาใช้ให้ประโยชน์เพื่อให้นักเรียนพิการทุกประเภทมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจัดให้มีบริการหนังสือในรูปแบบของหนังสือเสียง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่าสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก (ธีระพงษ์ พรหมกุล, 2558; ธัญญ์นลิน กิติวัฒน์กนกโชติ, 2559)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยระบุว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการเป็นรายบุคคลหลังการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 มีครูผู้สอน เอกการศึกษาพิเศษ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.57 จากครูผู้สอน ทั้งหมด 19 คน มีนักเรียนพิการมารับบริการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก แบ่งเป็นประเภท ความพิการได้ 6 ประเภท จำนวน 75 คน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) จึงอาจทำให้จำนวนครูที่จบเอกการศึกษาพิเศษโดยตรงมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนพิการ ทำให้ไม่สามารถทำการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นรายบุคคลหลังการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลกิจกรรมการเรียนการสอนในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนควรได้รับการพัฒนาโดยมีการจัดการเรียนการสอนตามแบบแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ตามความถนัดและความสามารถของนักเรียนพิการ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายรวมไปถึงการวัดผลประเมินผลของนักเรียนพิการ จะต้องสร้างขึ้นมาจากเกณฑ์การประเมินผลไม่แพ้กับนักเรียนปกติ มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิการที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลก่อนและหลังเรียนเพื่อตอบสนองตรงตามความสามารถเฉพาะบุคคล และต้องตระหนักถึงความสำคัญร่วมกันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ได้สรุปถึง การจัดการศึกษาพิเศษไว้ว่าบุคลากรขาดความรู้ ความชำนาญ ไม่มีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) สำหรับนักเรียน พิการแต่ละประเภทการวัดและประเมินผลนักเรียนพิการยังไม่สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ครูผู้สอนขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน เนื่องจากขาดความรู้ ทักษะในเรื่องเทคนิค การสอน และการพัฒนาเด็กแต่ละประเภททำให้ไม่สามารถพัฒนาเด็กได้เต็มศักยภาพ นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่าสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก (วรรณุช ประมวลการ, 2557; บุชบา ตาไว, 2550)

2.5 สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านเครื่องมือ

โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 ได้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับดีเยี่ยม ในทุกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล มุ่งเน้นพัฒนาการของผู้เรียนตามศักยภาพและประเภทความพิการเป็นสำคัญใช้หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) สอดคล้องกับ เบญจา ชลธาร์นนท์ (2548, น. 7-47) กล่าวว่า เครื่องมือในการบริหารจัดการ หมายถึง สิ่งที่น่ามาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม ช่วยให้นักเรียนที่พิการ เกิดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นการช่วยสนับสนุนให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่มี

คุณภาพ จากความหมายดังกล่าว จะเห็นว่าการบริหารจัดการเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จและผู้เรียนมีคุณภาพ เครื่องมือในการบริหารจัดการมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า 3 ด้านที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีระพงษ์ พรหมกุล (2558) ผลการวิจัยพบว่า ด้านเครื่องมือโดยรวมอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ผลการวิจัยระบุว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ได้แก่ การระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก และจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ทั้งนี้อาจเนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกและจัดกิจกรรมการระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นว่าเป็นเรื่องของทางศูนย์ที่จะต้องจัดบริการให้การศึกษา ดังนั้น ศูนย์การศึกษาพิเศษอาจต้องจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นความสำคัญของการร่วมมือกันในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งอาจจัดตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมระดมทรัพยากรทางการบริหารเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียน ร่วมกับกับศูนย์การศึกษาพิเศษ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ที่พบว่า ควรได้รับการพัฒนาโดยมีการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานเป็นแนวทางการดำเนินงาน มีการสร้างเครือข่ายประสานชุมชนรวมไปถึงการระดมทุน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา มีการนิเทศ แนะนำ ตรวจสอบ ดูแลพัฒนา การของนักเรียนเชิงประจักษ์ รวมถึงประชุมและสอบถามผู้ปกครองร่วมกันพัฒนา มีการสนับสนุนบุคลากรและงบประมาณ ด้านสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับมาจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) รวมถึงสื่อที่ครูผู้สอนเป็นผู้ผลิตขึ้นเองควรเลือกใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องและตรงกับประเภทความพิการของนักเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยหลายฉบับที่พบว่าสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ด้านเครื่องมือ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วรรณุช ประมวลการ, 2557; บุชบา ตาไว, 2550; ศุภกิจ คงเพชรศักดิ์, 2556; นารีรัตน์ กล้าหาญ, 2551)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ด้านนักเรียน ได้แก่ การเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนพิการ ทักษะทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ดังนั้นการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จึงควรมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนพิการ โดยการ

จัดสรรครูผู้สอน เอกการศึกษาพิเศษให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนพิการเพื่อจัดการสอนทักษะเฉพาะ ด้านตามประเภทความพิการของแต่ละบุคคล และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนพิการ

3.1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนพิการ ทักษะทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ดังนั้น การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จึงควรมีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอก อาคารสถานที่ จัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้นักเรียนพิการ เช่น ทางลาดชัน สำหรับนักเรียนพิการที่มีรถเข็น ห้องน้ำ ห้องส้วมที่ได้มาตรฐาน แสงส่องสว่าง มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในให้เอื้อต่อการเรียนการสอน มีความสะอาดและเป็นระเบียบ มีการจัดมุมละลายพฤติกรรม จัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และสร้างความสนใจของนักเรียน

3.1.3 จากผลการวิจัยที่พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเป็นรายบุคคลหลังการวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน ดังนั้น การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จึงควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายรวมไปถึงการวัดผลประเมินผล มีการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินผลก่อนและหลังเรียนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

3.1.4 จากผลการวิจัยที่พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในกลุ่ม ด้านเครื่องมือ ได้แก่ การระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก และจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ดังนั้น การบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก จึงควรได้รับการพัฒนาโดยมีการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน มีการจัดตั้งคณะกรรมการ สร้างเครือข่ายประสานชุมชนรวมไปถึงการระดมทุนจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษในภาพรวมของประเทศ

3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติกที่มีประสิทธิผล

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

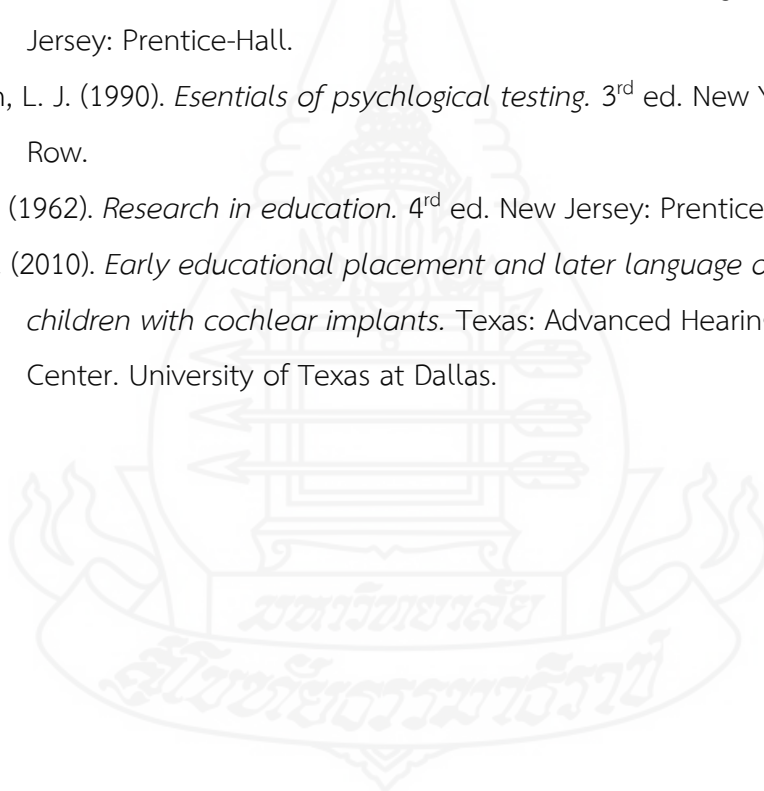
บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้
คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษา
พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 และ (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553. กรุงเทพฯ: CURSUA.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: CURSUA.
- เกสร สุกุลเมือง. (2556). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้
โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาตราด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏ
รำไพพรรณี, จันทบุรี.
- กองการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ. (2544). โครงสร้างระบบบริหารการศึกษาเพื่อคนพิการ. กรุงเทพฯ:
กรมสามัญศึกษา.
- จาดรงค์ เจริญนำ. (2558). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)
และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาชั้น
พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- จิรพันธุ์ ตันมณี. (2551). กระบวนการจัดชั้นเรียนพิเศษแบบห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก. สืบค้นจาก
www.autisticthailand.com.
- ฉวีวรรณ เมืองทอง. (2552). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการเรียน
ร่วมในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเขต 29
(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี,
อุบลราชธานี.
- ชมบุญ แยมนาม. (2560). การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียน
ร่วม ระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

- ธีระพงษ์ พรหมกุล. (2558). *สภาพการบริหารการจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน*
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ธีรศักดิ์ กอวารกุล. (2551). *หลักสูตรการเรียนการสอนบุคคลออทิสติก*. สืบค้นจาก www.autistic-thailand.com.
- ธาริณี ชินวัฒน์. (2558). *ศึกษาอุปสรรคของการปฏิบัติงานของครูในห้องเรียนคู่ขนานออทิสติก*
จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
 เชียงใหม่.
- ธัญญ์นลิน กิติวัฒน์กนกโชติ. (2559). *การบริหารจัดการตามมาตรฐานการเรียนร่วมของโรงเรียน*
แกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, นครปฐม.
- นพมาศ สุธธีรวิรัช. (2551). *การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทในโรงเรียนแกนนำ สังกัด*
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นาริรัตน์ กล้าหาญ. (2551). *กรณีศึกษาการปฏิบัติงานของครูประถมศึกษาในโรงเรียนแกนนำจัดการ*
เรียนร่วมโดยใช้กรอบการปฏิบัติงานตามกรอบแนวคิดซีท. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- บุษบา ตาไว. (2550). *สภาพปัญหาและแนวทางในการบริหารจัดการเรียนร่วม โดยใช้โครงสร้างซีท*
ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดสุโขทัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- เบญจา ชลธารินทร์. (2546). *คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท.* กรุงเทพฯ:
 เพทายการพิมพ์.
- ประดิษฐ์ ไชยกาฬ. (2554). *การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท*. สืบค้นจาก
<http://school.obec.go.th/online/cet.doc>.
- ประภาวรรณ พุ่มมา. (2557). *ศึกษาความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของบุคคลออทิสติกจากการ*
ให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษ สู่ห้องเรียนคู่ขนานสำหรับ
บุคคลออทิสติก โดยแผนการเปลี่ยนผ่านเฉพาะบุคคล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). *การเรียนร่วม.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วรรณุช ประมวลการ. (2557). การจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีทของโรงเรียนยางฮอมวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, เชียงราย.
- วิมล จันทราศรี. (2533). แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- เวสารัช โกรธา. (2557). ศึกษาความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่านของนักเรียนออทิสติกจากห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติกสู่ห้องเรียนปกติโดยแผนเตรียมความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนผ่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- ศุภกิจ คงเพชรศักดิ์. (2556). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานห้องเรียนคู่ขนานสำหรับผู้เรียนออทิสติกในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมเขตภาคเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- สชาสิริ วัชรานรงค์. (2553). การศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, สงขลา.
- สุรศักดิ์ เรือนงาม. (2555). การศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำสังกัดกรุงเทพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). เอกสารการอบรมเพื่อพัฒนาครูผู้สอนบุคคลออทิสติกตามโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลออทิสติก. นครปฐม: สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักเกณฑ์การจัดห้องเรียนคู่ขนานสำหรับบุคคลออทิสติก.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2550). แนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: ศรุสภา.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2555). แนวทางการจัดหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติก พุทธศักราช 2555. (ฉบับทดลองใช้). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประจำปี 2560. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.

- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2560). รายงานผลการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคล ออทิสติก สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประจำปี 2560. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- อัญชลี จันทร์ตรี. (2556). ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน ออทิสติกภายในกลุ่มสถานศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มของศูนย์ การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพฯ.
- Abikoff, H. B. (2014). *Parent training for preschool ADHD: A randomized controlled trial of specialized and generic programs*. Retrieved from <http://www.clinicaltrials.gov/ct2/show/NCT01320098>.
- Best, J. W., & Khan, J. V. (1993). *Research in education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. 3rd ed. New York: Harper & Row.
- Likert, M. (1962). *Research in education*. 4th ed. New Jersey: Prentice - Hall.
- Sachar, J. (2010). *Early educational placement and later language outcomes for children with cochlear implants*. Texas: Advanced Hearing Research Center. University of Texas at Dallas.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/๕๒๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ชนะ สุ่มมาตย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายคนัย บุญไวย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา บริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม ๖ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓๔๔๑๕๔๘๖

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๕๒๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางชนิดา ยินดีเขต

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายदनัย บุญไวย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา บริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม ๖ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวม ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓๔๔๑๕๔๘๖

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๕๒๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอำไพพิศ บุณนาค

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายคณัย บุญไวย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชา บริหารการศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง สภาพและแนว
ทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษา
พิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม ๖ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามโครงการการศึกษา
ค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล
และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้
เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทาง
สาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ ได้โปรด
พิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย
สำหรับรายละเอียด อื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึง
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓๔๔๑๕๔๘๖

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๒๘

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ด้วยนายคนัย บุญไวย์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการ
บริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม ๖
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยนำแบบสอบถามไป
ทดลองกับครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน ๓๐ คน ทั้งนี้ จะมีให้เป็นการรบกวนเวลาเรียน
ตามปกติของนักเรียน และผลการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ตามวัน
เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๓-๔๔๑-๕๔๘๕

ที่ ศธ 0522.16 (บ)/37

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

23 มกราคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ด้วย นายदनัย บุญไว้อย่าง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ จากผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้สอนสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา 0834415485

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก

โดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด การตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการทบทวน ต่อตัวท่านแต่อย่างใด ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะนำไปพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาในการตอบแบบสอบถาม

นายदनัย บุญไวย

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพภาพความเป็นจริง

1. ตำแหน่ง

- ผู้บริหารสถานศึกษา
 ครูผู้รับผิดชอบห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก

2. อายุ

- 20-30 ปี
 31-40 ปี
 41-50 ปี
 51 ปีขึ้นไป

3. เพศ

- ชาย
 หญิง

4. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

5. ประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษ

- ต่ำกว่า 1 ปี
 1-2 ปี
 3-4 ปี
 5 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT ของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียวในแต่ละ ข้อโดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ระดับมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ระดับมาก
 ระดับ 3 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ระดับน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ระดับน้อยที่สุด

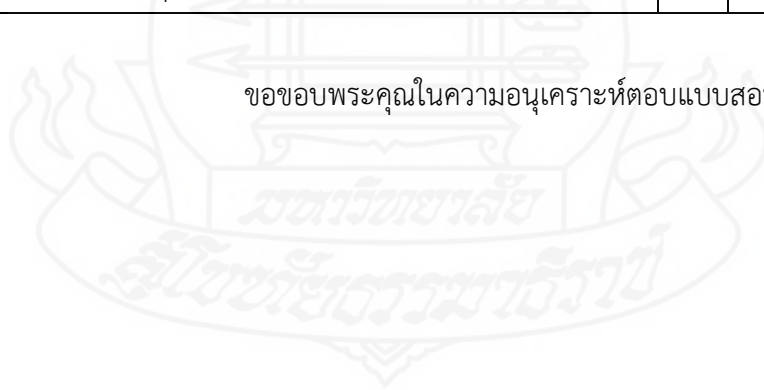
ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านนักเรียน (S-Student)						
1	การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว					
2	การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะทางด้านอารมณ์และสังคม					
3	การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะทางด้าน การช่วยเหลือตนเอง					
4	การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะทางด้านวิชาการ					
5	การเตรียมความพร้อมให้แก่ นักเรียนพิการทักษะทางด้าน การพูดและภาษา					
6	การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนพิการและนักเรียนทั่วไปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
7	การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่นักเรียนทั่วไปเพื่อให้ ปฏิบัติตนและมีความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการ เช่น การจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์การจัดนิทรรศการ หนังสือ และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการ การพูดเสริมแรงหรือ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ให้รางวัลแก่ผู้อาสา หรือผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือนักเรียนพิการ เป็นต้น					
ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)						
8	การปรับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเท แสงสว่าง เพียงพอและไม่มีเสียงรบกวน					
9	การปรับสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนบริเวณทางเดิน ให้เหมาะสมไม่มีรากต้นไม้ ทางข้าม ทางลอดต่ำ					
10	การปรับสภาพแวดล้อมโดยพิจารณาถึงลักษณะ ประเภท ความพิการแต่ละบุคคล					
11	การจัดเตรียมอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียน พิการที่ต้องใช้รถเข็น					
12	การจัดเตรียมห้องน้ำ ห้องส้วมเฉพาะนักเรียนพิการที่มี อุปกรณ์ช่วยเหลือเพียงพอ					
13	การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน พิการ เช่น สวิตช์ไฟ					
14	การจัดเตรียมระบบเตือนภัยและประตูทางออกฉุกเฉินให้ เหมาะสมกับนักเรียนพิการ					
15	การให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนพิการอย่าง ถูกวิธี					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)						
16	การคัดกรองประเมินความสามารถพื้นฐาน เพื่อวางแผนจัด การศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล					
17	การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนสอน เฉพาะบุคคลตามลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล					
18	การทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง					
19	การวัดผลและประเมินผล ระหว่างเรียนและปลายภาค เรียน เพื่อประเมินพัฒนาการ และความก้าวหน้าของ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	นักเรียนพิการ					
20	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทักษะ ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนพิการตรงตามหลักสูตรเตรียมความพร้อม และช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม					
21	การรายงานพัฒนาการ และความก้าวหน้าของนักเรียน พิการให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย					
22	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ศึกษา แหล่งเรียนรู้ภายใน แหล่งเรียนรู้ภายนอก และภูมิปัญญาท้องถิ่น					
23	การสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิการเป็นรายบุคคลหลัง การวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียน					
24	การส่งต่อนักเรียนพิการให้มีโอกาสได้เรียนในโรงเรียนเรียนรวม โรงเรียนเฉพาะความพิการ ฝึกอาชีพ ส่งต่อสู่สังคม เพื่อพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล					
ด้านเครื่องมือ (T-Tool)						
25	การกำหนดวิสัยทัศน์/พันธกิจ/ยุทธศาสตร์ เพื่อการบริหาร ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก					
26	การจัดทำแผนปฏิบัติการ และโครงการในการบริหารจัดการ ห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก					
27	การจัดตั้งคณะทำงานมอบหมายแนวทางและ บทบาทหน้าที่เพื่อช่วยเหลือนักเรียนพิการร่วมกัน					
28	การประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจ และ ปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับนักเรียนพิการ					
29	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบ ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยผู้ปกครองและชุมชน					
30	การระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
31	นักเรียนพิการได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกความและช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เหมาะสมกับประเภทความพิการแต่ละบุคคล					
32	การจัดการ/ผลิตสื่อ ตำรา และนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อช่วยให้นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม					
33	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยครูการศึกษาพิเศษและครูกายภาพบำบัดเพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล					
34	การจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก					
35	การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการให้มีคุณภาพ					
36	การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติกถูกต้องและเป็นปัจจุบัน					
37	การประกันคุณภาพการศึกษาให้คำแนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา					

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

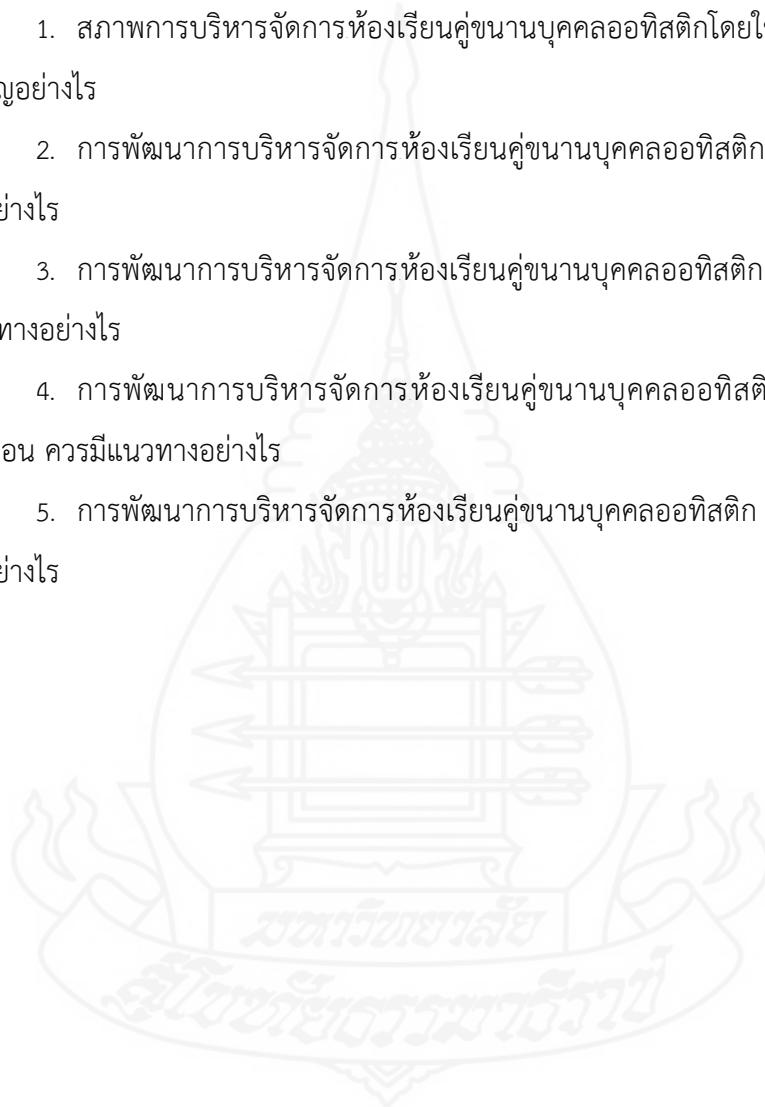
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก

โดยใช้โครงสร้าง SEAT ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. สภาพการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT มีความสำคัญอย่างไร
2. การพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก ด้านนักเรียน ควรมีแนวทางอย่างไร
3. การพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก ด้านสภาพแวดล้อม ควรมีแนวทางอย่างไร
4. การพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีแนวทางอย่างไร
5. การพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก ด้านเครื่องมือ ควรมีแนวทางอย่างไร

ภาคผนวก ง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1	ดร.ชนะ สุ่มมาตย์
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วุฒิการศึกษา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทาลัยนเรศวร
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ 22 ปี
ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2	นางอำไพพิศ บุนนาค
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดท่าใหม่ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วุฒิการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ 27 ปี
ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3	นางชนิดา ยินดีเขต
ตำแหน่ง	ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านการพัฒนาการสอนภาษาไทยและการพัฒนาการจัด การศึกษาพิเศษเรียนรวม 15 ปี

ภาคผนวก จ

รายนามผู้เชี่ยวชาญการสัมภาษณ์

รายนามผู้เชี่ยวชาญการสัมภาษณ์

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ดร.สุดา สุขอ่ำ
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ รักษาการในตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านการศึกษาพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส
สถานที่ทำงาน	สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
วุฒิการศึกษา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนอร์ท
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ 30 ปี
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ดร.ชัยพร พันธุ์น้อย
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลง) มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ 24 ปี
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	นางสุรรัตน์ จันทร์ลอย
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดหันตรา (เวช สมาน ราษฎร์นุกูล) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วุฒิการศึกษา	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาและการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ 22 ปี
ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	นางสาวแพรวนภา วิเศษตุ่น
ตำแหน่ง	ครู (คศ.1)
สถานที่ทำงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านจัดการสอนทางการศึกษาพิเศษ 11 ปี

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	นางสาวจตุพร สีนประเสริฐ
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ
สถานที่ทำงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 6 จังหวัดลพบุรี
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ประสบการณ์หรือความชำนาญ	ด้านจัดการสอนทางการศึกษาพิเศษ 5 ปี

ภาคผนวก ฉ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสอบถาม
โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)

สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออกทิสติกโดยใช้โครงสร้าง SEAT
ของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตภาคกลาง กลุ่ม 6
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม (ΣX)	ค่า IOC	สรุปผล	ข้อเสนอ แนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
ด้านนักเรียน (S-Student)								
1	การเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียน พิการทักษะทางด้านร่างกายและการ เคลื่อนไหว	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
2	การเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียน พิการทักษะทางด้านอารมณ์และ สังคม	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
3	การเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียน พิการทักษะทางการช่วยเหลือ ตนเอง	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
4	การเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียน พิการทักษะทางด้านวิชาการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
5	การเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียน พิการทักษะทางการพูดและ ภาษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
6	การจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่าง นักเรียนพิการและนักเรียนทั่วไป เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่ง กันและกัน	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
7	การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่นักเรียน ทั่วไปเพื่อให้ ปฏิบัติตน และมี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม (ΣX)	ค่า IOC	สรุปผล	ข้อเสนอ แนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
	ความคิดที่ดีต่อนักเรียนพิการ เช่น การจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์ การจัดนิทรรศการ หนังสือ และเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนพิการ การพูดเสริมแรงหรือให้รางวัลแก่ผู้อาสา หรือผู้มีจิตอาสาช่วยเหลือนักเรียนพิการ เป็นต้น							
ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)								
1	การปรับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเท แสงสว่าง เพียงพอและไม่มีเสียงรบกวน	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
2	การปรับสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนบริเวณทางเดินให้เหมาะสม ไม่มีรากต้นไม้ ทางข้าม ทางลอดต่ำ	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้	
3	การปรับสภาพแวดล้อมโดยพิจารณาถึงลักษณะ ประเภทความพิการแต่ละบุคคล	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
4	การจัดเตรียมอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนพิการที่ต้องใช้รถเข็น	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
5	การจัดเตรียมห้องน้ำ ห้องส้วมเฉพาะนักเรียนพิการที่มีอุปกรณ์ช่วยเหลือเพียงพอ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้	
6	การจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนพิการ เช่น สวิตช์ไฟ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้	
7	การจัดเตรียมระบบเตือนภัยและ	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้	

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม (ΣX)	ค่า IOC	สรุปผล	ข้อเสนอ แนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
	ประตูทางออกฉุกเฉินให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ							
8	การให้ความรู้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนพิการอย่างถูกวิธี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)								
1	การคัดกรองประเมินความสามารถพื้นฐาน เพื่อวางแผนจัดการศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
2	การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคลตามลักษณะประเภทความพิการแต่ละบุคคล	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
3	การทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
4	การวัดผลและประเมินผล ระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน เพื่อประเมินพัฒนาการและความก้าวหน้าของนักเรียนพิการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
5	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทักษะ ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนพิการตรงตามหลักสูตรเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
6	รายงานพัฒนาการ และความก้าวหน้าของนักเรียนพิการให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
7	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ศึกษาแหล่งเรียนรู้	1	1	1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม (ΣX)	ค่า IOC	สรุปผล	ข้อเสนอ แนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
	ภายใน แหล่งเรียนรู้ภายนอก และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น							
8	การสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน พิการเป็นรายบุคคลหลังการวัดผล และประเมินผลระหว่างเรียน	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
9	การส่งต่อนักเรียนพิการให้มีโอกาสได้ เรียนในโรงเรียนเรียนรวม โรงเรียน เฉพาะความพิการ ผักอาชีพ ส่งต่อสู่ สังคมเพื่อพัฒนาศักยภาพของแต่ละ บุคคล	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
ด้านเครื่องมือ (T-Tool)								
1	การกำหนดวิสัยทัศน์/พันธกิจ/ ยุทธศาสตร์ เพื่อการบริหารห้องเรียน คูขนานบุคคลออทิสติก	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้	
2	การจัดทำแผนปฏิบัติการ และ โครงการในการบริหารจัดการ ห้องเรียนคูขนานบุคคลออทิสติก	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้	
3	การจัดตั้งคณะทำงานมอบหมายแนว ทาง และบทบาท หน้าที่เพื่อช่วย เหลือนักเรียนพิการร่วมกัน	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
4	การประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทำ ความเข้าใจและปฏิบัติตนที่เหมาะสม กับนักเรียนพิการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
5	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน รูปแบบ ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดย ผู้ปกครองและชุมชน	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
6	การระดมทุนจากทุกภาคส่วนเพื่อ ขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือการ	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้	

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม (ΣX)	ค่า IOC	สรุปผล	ข้อเสนอ แนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
	บริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติก							
7	นักเรียนพิการได้รับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และความสะดวก และช่วยเหลืออื่น ใดทางการศึกษาให้เหมาะสมกับ ประเภทความพิการแต่ละบุคคล	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
8	การจัดหา/ผลิตสื่อ ตำรา และ นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อช่วย นักเรียนพิการเกิดการเรียนรู้ได้อย่าง เหมาะสม	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
9	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูการศึกษาพิเศษ และครู กายภาพบำบัดเพื่อช่วยพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
10	การจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วน ร่วมบริหารจัดการห้องเรียนคู่ขนาน บุคคลออทิสติก	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้	
11	การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยว กับการจัดการศึกษาสำหรับ นักเรียนพิการให้มีคุณภาพ	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
12	การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ ของห้องเรียนคู่ขนานบุคคลออทิสติก ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
13	การประกันคุณภาพการศึกษาให้ คำแนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษา	1	1	1	3	1	ใช้ได้	

ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

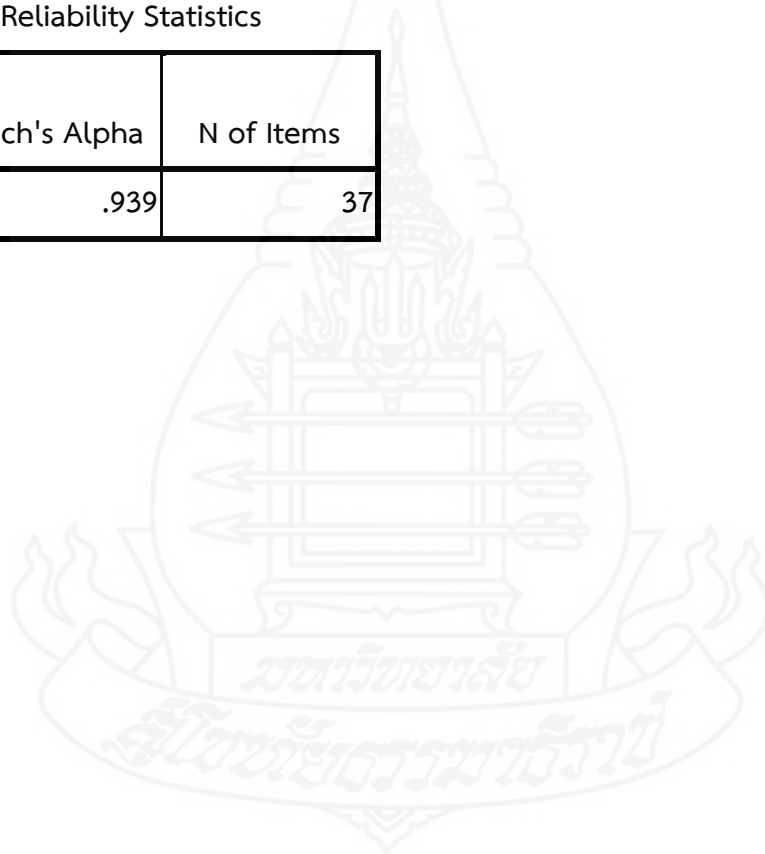
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.939	37

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายदनัย บุญไวย์
วัน เดือน ปีเกิด	10 มกราคม 2526
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2553
สถานที่ทำงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่ง	ครู (คศ.1)

